

Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Міністерство освіти і науки України

Кваліфікаційна наукова
праця на правах рукопису

Андріанов Дмитро Володимирович

УДК 82-14'373.612.2.09(519):325.3(519:529):316.4"1910/1945"(043.3)

ДИСЕРТАЦІЯ
ЕВОЛЮЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В КОРЕЙСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ЧАСІВ
ЯПОНСЬКОЇ КОЛОНІЗАЦІЇ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ ХАН ЙОНУНА,
КІМ СОВОЛЯ, ЛІ САНХВА)

Спеціальність 035 – Філологія
Галузь знань 03 – Гуманітарні науки

Подається на здобуття наукового ступеня *доктора філософії*

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

_____ Д.В. Андріанов

Науковий керівник – **БОНДАРЕНКО Іван Петрович**, д. філол. наук, професор

Київ – 2023

АНОТАЦІЯ

Андріанов Д.В. Еволюційні процеси в корейській поезії часів японської колонізації (на матеріалі творів Хан Йонуна, Кім Соволя, Лі Санхва). – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 035 – «Філологія» (галузь знань 03 – Гуманітарні науки) – Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Міністерство освіти і науки України. – Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Міністерство освіти і науки України, Київ, 2023.

У дисертації розглядаються теоретичні засади та досліджуються еволюційні процеси в корейській поезії часів японської колонізації, визначаються основні чинники процесу вестернізації та взаємозв'язок корейської літератури і поетичного символізму творів Хан Йонуна, Кім Соволя та Лі Санхва. Розуміння основних показників розвитку корейської літератури, чинників японської колонізації, які впливали на поезію та пісні, відповідно і настрої у суспільстві того часу, а також окреслення потенційних стратегій подолання гніту через самовираження символізмом є нагальними питаннями у сфері сучасної філології.

У дисертації проведено комплексний аналіз поняття еволюційних процесів поезії, основних етапів виникнення символізму та дискурсу навколо терміну, означено ключові особливості подібних чинників у добу японської колонізації. У дослідженні надано характеристику ряду жанрових теорій та релігійних засад літератури Кореї першої половини ХХ ст., серед яких основну увагу приділено розвитку літературного символізму у поезії та зв'язку між цим поняттям та процесами вестернізації, тобто впливу західних, японської культур.

Мета дисертаційного дослідження – аналіз еволюційних процесів поетичної спадщини Кореї першої половини ХХ ст., виявлення передумов та особливостей поетичного символізму у творах Хан Йонуна (한용운), Кім

Соволя (김소월) та Лі Санхва (이상화) під час колоніального періоду. Для досягнення мети дисертаційної роботи були визначені такі основні завдання:

- виділити передумови на основі історії, окреслити головні соціальні впливи, політичні особливості та зміну настроїв поетів протягом усього досліджуваного періоду, які вплинули на поезію;
- виявити та схарактеризувати особливості еволюційних процесів у поезії, взаємозв'язок між символізмом, метафоричністю та поетичними жанрами;
- визначити вплив релігії на символізм у творах, концептів конфуціанства, буддизму, які найбільше були тотожними до поезії, окреслити вплив на поетичність.

Об'єктом дослідження є поезія доби японської колонізації, на прикладі вибраної поезії Хан Йонуна, Кім Соволя та Лі Санхва. Теоретико-методологічною основою дослідження були літературознавство, історія та лінгвістика. Предметом дослідження є характеристика та особливості еволюції корейської поезії, які відображені у творах 1910 – 1945 рр. Був проведений аналіз архівних, бібліотечних, навчальних, Інтернет матеріалів, оригінальних творів, порівняння перекладної літератури, наукових видань та аналітичних спеціальних статей, дослідження особливостей перекладу носіїв живої мови та вчених. Аналіз було лімітовано доступною для авторів літературою в межах локальних та закордонних бібліотек, мережею Інтернет, і також доступними для володіння мовами. Дослідження було підтримано та обрано Корейським бібліотечним консорціумом Північної Америки для надання гранту на подорож в бібліотеки Університету Гарварду (м. Кембридж, штат Массачусетс, США) у 2019 році для доповнення дисертації додатковим матеріалом.

Наукова новизна дисертаційного дослідження «Еволюційні процеси в корейській поезії часів японської колонізації (на матеріалі творів Хан Йонуна, Кім Соволя, Лі Санхва)» полягає у кількох ключових аспектах:

- Систематичний аналіз літературних та культурних взаємозв'язків: Дослідження включає в себе глибокий аналіз творів трьох визначальних

поетів – Хан Йонуна, Кім Соволя та Лі Санхва, що писали в часи японської колонізації Кореї. Це дозволяє з'ясувати, які конкретні літературні та культурні впливи вплинули на їхню поезію та як вони сприймали та адаптували зміни у суспільстві.

- Аналіз використання художніх засобів: Дисертація вивчає використання різноманітних художніх засобів, таких як алюзія, метафора, алегорія тощо, в поезії цих поетів. Дослідження аналізує, яким чином ці поети використовували ці художні засоби для виразу своїх ідей та переживань у важкі часи колонізації.
- Реконструкція історичного контексту: Дисертація розглядає роль історичних подій і обставин в творчому процесі поетів. Аналізується, як вплив японської колонізації вплинув на поезію та як поети реагували на соціальні зміни.
- Порівняння та узагальнення: Дисертація виявляє спільні риси та відмінності в поезії трьох поетів та робить спробу узагальнити їхні внески в корейську поезію часів колонізації.
- Вплив на сучасну поетичну традицію: Дослідження підкреслює вплив творчості цих поетів на сучасну корейську поетичну традицію та літературну спадщину.

Звідси виходячи, ось детальний аналіз пунктів:

1) Вперше зроблено:

- Вперше була проведена дослідницька робота щодо еволюційних процесів в корейській поезії першої половини ХХ століття.
- Вперше були досліджені твори Хан Йонуна, Кім Соволя і Лі Санхва з точки зору еволюції поетичних засобів та символізму.
- Перше обґрунтоване дослідження алюзійного використання в корейській поезії.

2) Що удосконалено та детально вивчено:

- Удосконалено методи аналізу поетичних текстів в контексті їх еволюційного розвитку.

- Детально вивчено засоби алюзії, метафори, метонімії та інші поетичні прийоми в творчості обраних авторів.
- Вивчено історичні, культурні та літературні аспекти епохи японської колонізації та їх вплив на корейську поезію.

3) Що уточнено у тексті дисертації:

- Уточнено характеристики еволюційних змін у поезії, зокрема зміни у використанні алюзій та інших літературних засобів.
- Уточнено специфіку використання метафор, метонімії та алюзій у вибраних поетичних текстах.
- Уточнено взаємозв'язок між еволюцією корейської поезії та зовнішніми впливами з часів японської колонізації.

Такі уточнення, дослідження та методологічні підходи є важливими для розвитку наукового розуміння еволюції корейської поезії в зазначений період та її впливу на літературну спадщину цих авторів.

У цілому, дисертаційне дослідження «Еволюційні процеси в корейській поезії часів японської колонізації» відзначається своєрідністю підходу до аналізу та вивчення корейської поезії в контексті колонізації, що робить його важливим додатком до сучасного дослідження літератури та історії Кореї.

Основні тези, які можуть бути використані для подальших досліджень у цій області, включають наступне:

1. Розкриття впливу історичного контексту на поезію. Дослідження показало, що історичні події, зокрема японська колонізація, мали значущий вплив на творчість поетів. Подальше дослідження може зосередитися на розгляді впливу інших історичних подій на поезію інших поетів епохи.
2. Вивчення ролі алюзії в поезії. Дисертація розглянула алюзії як художній засіб в творчості поетів. Подальше дослідження може розкрити різні типи алюзій та їх роль у створенні поетичного образу.
3. Порівняльний аналіз з іншими жанрами. Дисертація дотримувалася аналізу ліричної поезії. Подальше дослідження може порівняти

аналогічні еволюційні процеси в інших жанрах літератури, таких як проза або драма.

4. Вивчення впливу цих поетів на сучасну корейську поезію. Дослідження може дослідити, як творчість Хан Йонуна, Кім Соволя та Лі Санхва вплинула на сучасну корейську поезію і які елементи їхнього стилю можна помітити в сучасних поетичних творах.
5. Глибший аналіз окремих поетів. Подальші дослідження можуть докладно вивчити творчість кожного з обраних поетів, розкривши більше аспектів їхнього стилю та індивідуальних внесків у корейську поезію.
6. Вивчення впливу корейської культури. Подальше дослідження може дослідити, як еволюційні процеси в корейській поезії відображають культурні особливості та традиції Кореї.

Це дозволить подальшим дослідникам розширити розуміння еволюційних процесів в корейській поезії та глибше дослідити роль поезії в історії і культурі Кореї під час японської колонізації.

Представлені тези мають важливе практичне та теоретичне значення. З наукової точки зору, вони пропонують декілька альтернативних підходів до термінів, які використовуються українськими дослідниками для опису понять і характеристик еволюційних процесів та символізму. Результати цього дослідження можуть послужити основою для подальших наукових розробок, зокрема, у вивченні стратегій вивчення жанрів і понять метафори, а також для аналізу подальшої еволюції корейської поезії та умов вестернізації під час японської окупації. Висновки дисертації можуть знайти практичний застосунок у навчальному процесі під час викладання філологічних предметів.

Результати проведеного дослідження стануть у нагоді для подальшого вивчення літературознавства Кореї і основою для майбутніх філологів, що навчаються у цьому напрямку. Вони можуть бути використані під час викладання курсів з країнознавства та літературознавства Кореї. Дисертаційна робота має практичне значення у зв'язку з можливістю використання її

результатів при проведенні досліджень в галузі корейської мови та історії корейської літератури. Отримані дані можуть бути корисними при створенні літературних портретів, складанні антологій, а також при розробці підручників і навчальних посібників, присвячених літературі Кореї ХХ-го століття.

Ключові слова: корейська література, японська колонізація Кореї, Корея, процеси вестернізації, літературний переклад, поезія, поетичний символізм, східна філологія, вивчення Кореї, буддизм, модернізм, Конфуцій, концепт, конфуціанство, колоніальний період, метафора, Хан Йонун, Кім Соволь, Лі Санхва, націоналізм, сучасність, самопізнання, власне іменне поняття, саморефлексія, національний характер, менталітет, література, інше, транскультурна ідентичність, дистанційне навчання, метафоризація, метафора, метонімія, термінотворення.

ABSTRACT

Andrianov D.V. Evolutionary processes in Korean poetry of Japanese colonization (based on works by Han Yong-un, Kim Sowol, Yi Sang-hwa). – Qualifying scientific work on the rights of the manuscript.

Dissertation for attaining the Doctor of Philosophy Degree in specialty 035 – "Philology" (field of study 03 – Humanities). – Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ministry of Education and Science of Ukraine. – Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ministry of Education and Science of Ukraine, Kyiv, 2022.

The dissertation is devoted to deepening the theoretical foundations of the study of evolutionary processes in Korean poetry during the times of Japanese colonization, determining the main factors of the process of westernization and the relationship between Korean literature and the poetic symbolism of the works of Han Yong-un, Kim Sowol, Yi Sang-hwa. Understanding the main indicators of the development of Korean literature, the factors of Japanese colonization that influenced poetry and songs, and, accordingly, the mood in society at that time, as well as outlining potential strategies for overcoming oppression through self-expression through symbolism is an urgent issue in the field of modern philology.

In the dissertation, a comprehensive analysis of the concept of evolutionary processes of poetry, the main stages of the emergence of symbolism and the discourse around the term is carried out, the key features of such factors in the era of Japanese colonization are identified. The study provides a description of a number of genre theories and religious foundations of Korean literature of the first half of the 20th century, among which the main attention is paid to the development of literary symbolism in poetry and the connection between this concept and the processes of Westernization, that is, the influence of Western and Japanese cultures.

The purpose of the dissertation research is to analyze the evolutionary processes of Korean poetic heritage of the first half of the 20th century, to identify the conditions of poetic symbolism in the works of Han Yong-un (한용운), Kim

Sowol (김소월), Yi Sang-hwa (이상화) during the colonial period. To achieve the goal, the following tasks were defined:

- to investigate the historical conditions, to highlight the main social influences, political features and the change of mood of the poets during the entire studied period, which affected the poetry as a result;
- identify and characterize the features of evolutionary processes in poetry, the relationship between symbolism, metaphor and poetic genres;
- determine the influence of religion on symbolism in works, concepts of Confucianism, Buddhism, which were most similar to poetry, outline the influence on poetics.

The object of the study is the poetry during the era of Japanese colonization, based on the examples of selected poetry of Han Yong-un, Kim Sowol and Yi Sang-hwa. The theoretical and methodological basis of the research was literature, history and linguistics. The subject of the study is the characteristics and peculiarities of the evolution of Korean poetry, which are reflected in the works of 1910-1945. An analysis of archival, library, educational, Internet materials, original works, a comparison of translated literature, scientific publications and analytical special articles, a study of the peculiarities of translation by native speakers and scientists was carried out. The analysis was limited by the literature available to the authors within local and foreign libraries, the Internet, and languages available for processing. The research was supported and selected by the Korean Collection Consortium of North America for a travel grant to the Harvard University Libraries (Cambridge, MA) in 2019 to supplement the dissertation with additional sources.

The scientific novelty of the dissertation research "Evolutionary processes in Korean poetry during the times of Japanese colonization (based on the works of Han Yong-un, Kim Sowol, Yi Sang-hwa)" consists in several key aspects:

- Systematic analysis of literary and cultural interrelationships: The study includes an in-depth analysis of the works of three defining poets – Han Yong-un, Kim Sowol and Yi Sang-hwa – who wrote during the Japanese colonization of Korea.

This allows us to find out what specific literary and cultural influences influenced their poetry and how they perceived and adapted changes in society.

- Analysis of the use of artistic devices: The dissertation examines the use of various artistic devices such as allusion, metaphor, allegory, etc., in the poetry of these poets. The study analyzes how these poets used these artistic means to express their ideas and experiences during the difficult times of colonization.

- Reconstruction of the historical context: The dissertation examines the role of historical events and circumstances in the creative process of poets. Analyzes how the impact of Japanese colonization affected poetry and how poets responded to social change.

- Comparison and generalization: The dissertation reveals common features and differences in the poetry of three poets and attempts to summarize their contributions to Korean poetry during the colonial era.

- Influence on the contemporary poetic tradition: The study highlights the influence of these poets' works on the contemporary Korean poetic tradition and literary heritage.

Based on this, here is a detailed analysis of the points:

1) First done:

- For the first time, research work was carried out on evolutionary processes in Korean poetry of the first half of the 20th century.

- For the first time, the works of Han Yong-un, Kim Sowol and Yi Sang-hwa were examined from the point of view of the evolution of poetic devices and symbolism.

- The first substantiated study of allusive use in Korean poetry.

2) What has been improved and studied in detail:

- The methods of analyzing poetic texts in the context of their evolutionary development have been improved.

- The means of allusion, metaphor, metonymy and other poetic techniques in the works of the selected authors are studied in detail.

- Historical, cultural and literary aspects of the era of Japanese colonization and their influence on Korean poetry are studied.

3) What is clarified in the text of the dissertation:

- The characteristics of evolutionary changes in poetry, in particular changes in the use of allusions and other literary devices, are clarified.

- The specifics of the use of metaphors, metonymies and allusions in selected poetic texts have been clarified.

- The relationship between the evolution of Korean poetry and external influences from the time of Japanese colonization is clarified.

Such clarifications, studies and methodological approaches are important for the development of scientific understanding of the evolution of Korean poetry in the specified period and its impact on the literary heritage of these authors.

In general, the dissertation study "Evolutionary processes in Korean poetry during the times of Japanese colonization" is marked by the originality of the approach to the analysis and study of Korean poetry in the context of colonization, which makes it an important addition to the modern study of Korean literature and history.

Key theses that can be used for further research in this area include the following:

1. Revealing the influence of the historical context on poetry. The study showed that historical events, in particular Japanese colonization, had a significant impact on the work of poets. Further research may focus on examining the influence of other historical events on the poetry of other poets of the era.

2. Study of the role of allusion in poetry. The dissertation examined allusions as an artistic tool in the work of poets. Further research may reveal different types of allusions and their role in creating a poetic image.

3. Comparative analysis with other genres. The dissertation followed the analysis of lyrical poetry. Further research could compare similar evolutionary processes in other genres of literature, such as prose or drama.

4. Study of the influence of these poets on modern Korean poetry. The study can explore how the work of Han Yong-un, Kim Sowol, and Yi Sang-hwa influenced modern Korean poetry and what elements of their style can be seen in contemporary poetic works.

5. Deeper analysis of individual poets. Further research can explore the work of each of the selected poets in detail, revealing more aspects of their style and individual contributions to Korean poetry.

6. Studying the influence of Korean culture. Further research can explore how the evolutionary processes in Korean poetry reflect the cultural characteristics and traditions of Korea.

This will allow further researchers to expand their understanding of the evolutionary processes in Korean poetry and to more deeply explore the role of poetry in the history and culture of Korea during Japanese colonization.

The theses presented have important practical and theoretical significance. From a scientific point of view, they offer several alternative approaches to the terms used by Ukrainian researchers to describe the concepts and characteristics of evolutionary processes and symbolism. The results of this study can serve as a basis for further scientific developments, in particular, in the study of strategies for studying genres and concepts of metaphor, as well as for the analysis of the further evolution of Korean poetry and the conditions of Westernization during the Japanese occupation. The conclusions of the dissertation can find practical application in the educational process during the teaching of philological subjects.

The results of the conducted research will be useful for the further study of Korean literary studies and a basis for future philologists studying in this direction. They can be used when teaching courses on Korean country studies and literary studies. The dissertation work has practical significance in connection with the possibility of using its results in conducting research in the field of the Korean language and the history of Korean literature. The obtained data can be useful in the creation of literary portraits, compilation of anthologies, as well as in the

development of textbooks and educational materials devoted to the literature of Korea of the 20th century.

Key words: Korean literature, Japanese colonization of Korea, Korea, Westernization processes, literary translation, poetry, poetic symbolism, Oriental philology, Korean studies, Buddhism, modernism, Confucius, concept, Confucianism, colonial period, metaphor, Han Yong-un, Kim Sowol, Yi Sang-hwa, nationalism, modernity, self-reflection, proper name concept, self-study, national character, mentality, literature, other, transcultural identity, distance learning, metaphorization, metaphor, metonymy, term creation.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Андріанов Д.В. «Метафора як художній засіб в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття». Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. – К.: Том 34 (73) № 3, 2023. – С. 379-383 ISSN 2710-4656 (Print)/ ISSN 2710-4664 (Online) DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2023.3/63>
2. Андріанов Д.В. «Алюзія як художній засіб в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття на прикладі поезії Кім Соволя». Закарпатські філологічні студії. – Ужгород: Випуск 27, Том 2, 2023. – С. 229-233. ISSN 2663-4880 (print)/ ISSN 2663-4899 (online) DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2022.27.2.44>
3. Андріанов Д.В., Бондаренко І.П. «Релігійні аспекти у творах корейського поета-символіста Хан Йонуна доби японської колонізації у Кореї». Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика – К.: Том 33 (72) № 2, 2022. – С. 144-148. ISSN 2710-4656 (Print)/ ISSN 2710-4664 (Online) DOI: <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.2-2/22>
4. Андріанов Д.В. «Розвиток корейської літератури у часи японської колонізації на прикладі творчості Хан Йонуна». Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації – К.: Том 30 (69) № 3, 2019. – С. 124-127 ISSN 2663-6069 (Print)/ISSN 2663-6077 (Online) DOI: <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2019.3-2/23>
5. Андріанов Д.В. «Новації в корейській літературі колоніального періоду (першої пол. ХХ ст.)» Мова і культура. (Науковий журнал). – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. – Вип. 22. – Т. IV (199). – С. 38-43 ISSN 2522-4948 (Online), ISSN 2522-493X (Print) DOI: <https://doi.org/10.6084/m9.figshare.21124624>

6. Андрианов Д.В. «Аспекты конфуцианства в корейской поэзии часів японської колонізації (першої половини ХХ ст.)» Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури/Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Київ: Київський університет, 1997-2019. – вип. 1 (25). – 2019. – С. 44-48. ISSN 1728-242X DOI: <https://doi.org/10.6084/m9.figshare.21125992>

Опубліковані праці апробаційного характеру:

7. Андрианов Д.В. «Аспекты корейской поэзии ХХ-го століття у західних вчених та особливості її перекладу і викладання». Збірник тез наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції «Сходознавчі читання пам'яті Дениса Антіпова та Святослава Горбенка» (м. Київ, 10-11 травня 2023 року): – К.: Видавництво «Науковий Світ», 2023. – С. 237-241. DOI <https://doi.org/10.6084/m9.figshare.23926068.v1>
8. Андрианов Д.В. «Зовнішній аспект впливу на виникнення нових форм у корейській поезії на початок доби модернізму (1-ї пол. ХХ ст.)». Питання сходознавства в Україні: Тези доповідей ІV Всеукраїнської науково-методичної конференції, м. Харків, 26 березня 2020 року. – Харків: Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2020. – С. 76-78. DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.15734.06721>
9. Андрианов Д.В. «Розвиток корейської поезії у часи японської колонізації на прикладі творчості Лі Санхва». Гуманітарний і інноваційний ракурс професійної майстерності: пошуки молодих вчених: матеріали П'ятої всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Одеса, 15 листопада 2019 року. – Одеса: Міжнародний гуманітарний університет, 2019. – С. 187-190. ISBN 978-966-916-943-3 DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.19430.29765>
10. 안드리아노프 드미트로 (Andrianov D.) 『한국 식민지 시대의 시에 대한 영어 비평 문학의 개요』 (“Overview of critical literature in English about Korean Japanese colonial era poetry”). 제 30 회 한국어 문학 국제학술회의

"동유럽 지역 한국어 문학 연구의 발전과 과제", 2019, 148-151 쪽. DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.10563.27688>

11. Andrianov D. «Anti-colonial measures of Korean national identity in poetry during the Japanese invasion of the 20th century». Abstract book. IC3P 2019: 2nd International Congress on “*PEOPLE, POWER & POLITICS*” October 26-28, 2019, Kyiv, Ukraine. – P. 34. ISBN: 978-605-68993-6-2 DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.36207.51363>
12. Андрианов Д.В. «Поетика творів Кім Соволя» Філологія та лінгвістика у сучасному світі: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 30-31 серпня 2019 р. – Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2019. – С. 107-108. ISBN 978-966-916-922-8 <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.24044.03207>
13. Андрианов Д.В. «Вплив вестернізації на корейську поезію часів японської колонізації на прикладі творчості Кім Соволя». Сучасна філологія: тенденції та пріоритети розвитку: Міжнародна науково-практична конференція, м. Одеса, 24–25 травня 2019 року. – Одеса: Південноукраїнська організація «Центр філологічних досліджень», 2019 – Ч.1. – С. 68-72. DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.13977.70246>

Переклади:

14. Цучіда К.; Андрианов Д.В. (переклад статті українською) «Особливості українського перекладу 469-ї вака з японської антології «Кокінвакашю» (за результатами наукової конференції «Поезія вака у світі»)» Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури/Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Київ: Київський університет, 1997-2022. – вип. 1 (28). – 2022. – С. 38-42. ISSN 1728-3817 DOI <https://doi.org/10.17721/1728-242x.2022.28.38-42>
15. Антологія корейської поезії (I ст. до н.е. – XX ст.) / Заг. ред.: Хо Сунчхоль. Укладачі: І. Бондаренко, Кім Суквон, Ю. Скрипник. Передмова: І. Бондаренко. Коментарі: І. Бондаренко, Ю. Скрипник. Біографічні

відомості: Ю. Скрипник / Пер. з кор.: Болдескул Є., Бондаренко І., Жовтіс
О., Кім Суквон, Скрипник Ю., Турков Г. та ін. – Київ: Видавничий дім
Дмитра Бураго, 2019 р. – С. 639; 479. ISBN 978-617-7621-27-9 DOI:
<http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.25662.77128>

ЗМІСТ

ВСТУП.....	21
РОЗДІЛ I. КОРЕЙСЬКА ЛІТЕРАТУРА ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ. В УМОВАХ ЯПОНСЬКОЇ КОЛОНІЗАЦІЇ.....	30
1.1. Еволюційні передумови літературного процесу: політичний та історичний аспекти в до колоніальний період	30
1.2. Колоніальна політика Японії в галузі корейської мови та літератури ...	39
1.3. Корейська ментальність: культурний і релігійний чинники в колоніальний період.....	48
1.4. Поетичний модернізм у «новій» корейській літературі як результат впливу на неї тогочасної японської поезії	56
Висновки до розділу I	67
РОЗДІЛ II. СИМВОЛІЗМ ЯК СУГЕСТИВНИЙ КОНФУЦІАНСЬКИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ПРОТЕСТУ В КОРЕЙСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ЧАСІВ ЯПОНСЬКОЇ КОЛОНІЗАЦІЇ	70
2.1. Концепт-символ чжун (중) у поезії Хан Йонуна	70
2.2. Концепт-символ чжун (중) у поезії Кім Соголя	75
2.3. Концепти чжун (중), йон (은) та хан (한) у поезії Лі Санхва та інших корейських поетів колоніальної доби.....	81
2.3.1. Концепт чжун (중) у творах Пек Сока	81
2.3.2. Концепт йон (은) у творчості Шім Хуна.....	84
2.3.3. Концепт йон (은) у творчості Лі Юкса.....	89
2.3.4. Концепт йон (은) у творчості Лі Санхва	94
Висновки до розділу II	103

РОЗДІЛ III. ЕВОЛЮЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ХУДОЖНІХ ЗАСОБІВ В КОРЕЙСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ЧАСІВ ЯПОНСЬКОЇ КОЛОНІЗАЦІЇ	106
3.1. Метафоризація та метафора в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття.....	106
3.2. Метонімія в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття	120
3.3. Алюзії в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття.....	131
3.4. Алєгорії в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття	141
3.5. Порівняння в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття	151
3.6. Епітети в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття.....	161
3.7. Антитеза в еволюційному процесі корейської поезії 1-ої половини ХХ-го століття.....	167
3.8. Іронія в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття.....	170
3.9. Анафора в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття	173
3.10. Еліпсис в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття	176
Висновки до розділу III.....	180
ВИСНОВКИ.....	182
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	186
ДОДАТКИ	214

Додаток А. СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА.....	214
Додаток Б. ВІДОМОСТІ ПРО АПРОБАЦІЮ РЕЗУЛЬТАТІВ ДИСЕРТАЦІЇ	218
Додаток В. ПЕРЕКЛАД ПОЕЗІЇ (АНДРІАНОВ Д.В.).....	219
Додаток Г. ВИКОРИСТАНА ПОЕЗІЯ ТА ПЕРЕКЛАДИ	231
Додаток Ґ. СЕРТИФІКАТИ	268

ВСТУП

Період під японською окупацією (1910 – 1945 рр.) сильно вплинув на розвиток корейської поезії в ХХ столітті. Ця доба відзначилася не лише впливом літературних процесів, але й соціально-політичними змінами на півострові в кінці ХІХ – початку ХХ століття.

У 1876 році під впливом Японії, Англії, Франції, Сполучених Штатів Америки і Російської імперії Чосонська Корея змушена була припинити політику самоізоляції. Цей історичний момент спричинив домінування західних ідей і впливу досвіду Японії визначаючими у питанні подальшого розвитку корейської культури [15, с. 124].

Анексія Кореї Японією в 1910 році викликала радикальні зміни в соціальних, політичних і культурних сферах. Суспільство Кореї розпочало період вестернізації і модернізації, які охопили майже всі сфери життя. В цей час корейське суспільство вперше стикалося з західноєвропейською культурою і літературою через Японію. Багато молодих корейських поетів і письменників вирушили навчатися в японські університети, де вони мали можливість ознайомитися із західноєвропейською, американською та російською літературою. Таке знайомство з західною культурою стало основою для подальших творчих зусиль і розвитку сучасної корейської поезії.

Література, яка потрапляла в Японію та була доступною корейським студентам, викликала значний вплив на розвиток сучасної корейської поезії. Стилістика, така як романтизм, символізм, натуралізм, реалізм і модернізм, була віддзеркалена в корейській поезії, надаючи молодим письменникам нові засоби виразності для відтворення світосприйняття людей у ХХ столітті. Разом з процесами модернізації ці зміни сприяли загальному розвитку корейської літератури, жанрів і художніх прийомів.

Отже, вплив європейської літератури на корейську поезію був суттєвим і багатограним. Молоді письменники і поети з корейського народу стали

експериментувати з новими літературними підходами та стильовими течіями. Ці зміни відображали культурні, соціальні та політичні аспекти того часу.

Корейська поезія почала активно використовувати альтернативні жанри та техніки, такі як чханга, каса, чаюші, санмунші, міньо, ханіль та інші. Окрім цього, нові художні принципи і стилістика були вивчені і використані, що сприяло створенню «нової поезії».

Однак важливим аспектом було те, що корейська література мусила впоратися з проблемами і викликами, пов'язаними із соціально-політичним становищем в Японії. Сама окупація Японією викликала тиску на теми національної ідентичності та незалежності.

До того ж, внутрішні конфлікти між прихильниками традицій та модерністами-експериментаторами також відігравали свою роль у формуванні поетичного образу Кореї. Обидві групи створювали поезію, яка відображала як традиційні, так і нові теми, віддавала голос бунтівному духу народу.

У дослідженні було важливо уточнити поняття «ментальність» та «менталітет», оскільки вони відіграли ключову роль у розумінні особливостей корейського народу і його сприйняття світу. Ментальність описує дух народу, який формується на основі історичних культурних факторів і об'єднує народ незалежно від соціальних різниць. Важливим фактором в ментальності корейського народу було конфуціанство, яке вплинуло на сприйняття світу та цінності.

Узагальнюючи, період японської окупації мав значний вплив на розвиток корейської поезії в першій половині ХХ-го століття. Цей період сприяв модернізації та впровадженню нових літературних течій і стильових підходів. Також, він висвітлив важливі соціальні, політичні та культурні аспекти того часу.

Актуальність теми. Дисертаційна робота присвячена вивченню корейської літератури доби японської колонізації, поглибленню теоретичних засад дослідження еволюційних процесів в корейській поезії часів японської колонізації, визначенню основних чинників процесу вестернізації та

взаємозв'язку корейської літератури і поетичного символізму творів Хан Йонуна, Кім Соголя та Лі Санхва. Оскільки цей період викликає великий інтерес у сучасних дослідників і робіт такого характеру майже нема, це робить дослідження актуальним. Розуміння основних показників розвитку корейської літератури, чинників японської колонізації, які впливали на поезію та пісні, відповідно і настрої у суспільстві того часу, а також окреслення потенційних стратегій подолання гніту через самовираження символізмом є нагальним питанням у сфері сучасної філології.

У дисертації проведено комплексний аналіз поняття еволюційних процесів поезії, основних етапів виникнення символізму та дискурсу навколо терміну, означено ключові особливості подібних чинників у добу японської колонізації. У дослідженні надано характеристику ряду жанрових теорій та релігійних засад літератури Кореї першої половини ХХ-го ст., серед яких основну увагу приділено розвитку літературного символізму у поезії та зв'язку між цим поняттям та процесами вестернізації, тобто впливу західних, японської культур.

Обґрунтування вибору теми дослідження «Еволюційні процеси в корейській поезії часів японської колонізації (на матеріалі творів Хан Йонуна, Кім Соголя, Лі Санхва)» базується на декількох ключових аспектах:

Актуальність теми: Дослідження поезії часів японської колонізації Кореї є актуальним, оскільки цей період має значущий вплив на розвиток корейської культури і літератури. Розуміння того, яким чином колонізація вплинула на творчість відомих поетів, є важливим для розкриття широкого контексту історії та культури регіону.

Невивчені аспекти: Тема дозволяє розкрити мало вивчені аспекти взаємодії між корейською літературою та японською колоніальною владою. Діапазон дослідження охоплює еволюцію поетичного мистецтва, що вказує на додаткову актуальність.

Унікальний матеріал: Твори Хан Йонуна, Кім Соголя та Лі Санхва відіграють важливу роль у корейській поезії. Обрані автори представляють

різні стилі та підходи, що дозволяє отримати комплексний погляд на еволюцію корейської поезії під час японської колонізації.

Культурний контекст: Дослідження надає можливість врахувати не лише літературні аспекти, а й ширший культурний та історичний контекст, який визначав поетичні твори у період японської колонізації.

Отже, обрана тема не лише відповідає вимогам актуальності в галузі літературознавства, а й розширює розуміння впливу історичних та культурних факторів на розвиток поезії в регіоні.

Мета дисертаційного дослідження – аналіз еволюційних процесів поетичної спадщини Кореї першої половини ХХ ст., виявлення передумов та особливостей поетичного символізму у творах Хан Йонуна (한용운), Кім Соголя (김소월) та Лі Санхва (이상화) під час колоніального періоду. Для досягнення мети дисертаційної роботи були визначені такі основні **завдання**:

- виділити передумови на основі історії, окреслити головні соціальні впливи, політичні особливості та зміну настроїв поетів протягом усього досліджуваного періоду, які вплинули на поезію;
- виявити та схарактеризувати особливості еволюційних процесів у поезії, взаємозв'язок між символізмом, метафоричністю та поетичними жанрами;
- визначити вплив релігії на символізм у творах, концептів конфуціанства, буддизму, які найбільше були тотожними до поезії, окреслити вплив на поетичність.

Об'єктом дослідження є поезія доби японської колонізації, на прикладі вибраної поезії Хан Йонуна, Кім Соголя та Лі Санхва. **Предметом** дослідження є характеристика та особливості еволюції корейської поезії, які відображені у творах 1910 – 1945 рр. **Теоретико-методологічною основою** дослідження були літературознавство, історія та лінгвістика. Був проведений аналіз архівних, бібліотечних, навчальних, Інтернет матеріалів, оригінальних творів, порівняння перекладної літератури, наукових видань та аналітичних спеціальних статей,

дослідження особливостей перекладу носіїв живої мови та вчених. Аналіз було лімітовано доступною для авторів літературою в межах локальних та закордонних бібліотек, мережею Інтернет, і також доступними для володіння мовами. Дослідження було підтримано та обрано Корейським бібліотечним консорціумом Північної Америки для надання гранту на подорож в бібліотеки Університету Гарварду (м. Кембридж, штат Массачусетс, США) у 2019 році для доповнення дисертації додатковим матеріалом.

Наукова новизна дисертаційного дослідження «Еволюційні процеси в корейській поезії часів японської колонізації (на матеріалі творів Хан Йонуна, Кім Соволя, Лі Санхва)» полягає у кількох ключових аспектах:

- Систематичний аналіз літературних та культурних взаємозв'язків: Дослідження включає в себе глибокий аналіз творів трьох визначальних поетів – Хан Йонуна, Кім Соволя та Лі Санхва, що писали в часи японської колонізації Кореї. Це дозволяє з'ясувати, які конкретні літературні та культурні впливи вплинули на їхню поезію та як вони сприймали та адаптували зміни у суспільстві.
- Аналіз використання художніх засобів: Дисертація вивчає використання різноманітних художніх засобів, таких як алюзія, метафора, алегорія тощо, в поезії цих поетів. Дослідження аналізує, яким чином ці поети використовували ці художні засоби для виразу своїх ідей та переживань у важкі часи колонізації.
- Реконструкція історичного контексту: Дисертація розглядає роль історичних подій і обставин в творчому процесі поетів. Аналізується, як вплив японської колонізації вплинув на поезію та як поети реагували на соціальні зміни.
- Порівняння та узагальнення: Дисертація виявляє спільні риси та відмінності в поезії трьох поетів та робить спробу узагальнити їхні внески в корейську поезію часів колонізації.

- Вплив на сучасну поетичну традицію: Дослідження підкреслює вплив творчості цих поетів на сучасну корейську поетичну традицію та літературну спадщину.

Звідси виходячи, ось детальний аналіз пунктів:

2) Вперше зроблено:

- Вперше була проведена дослідницька робота щодо еволюційних процесів в корейській поезії першої половини ХХ століття.
- Вперше були досліджені твори Хан Йонуна, Кім Соголя і Лі Санхва з точки зору еволюції поетичних засобів та символізму.
- Перше обґрунтоване дослідження алюзійного використання в корейській поезії.

2) Що удосконалено та детально вивчено:

- Удосконалено методи аналізу поетичних текстів в контексті їх еволюційного розвитку.
- Детально вивчено засоби алюзії, метафори, метонімії та інші поетичні прийоми в творчості обраних авторів.
- Вивчено історичні, культурні та літературні аспекти епохи японської колонізації та їх вплив на корейську поезію.

3) Що уточнено у тексті дисертації:

- Уточнено характеристики еволюційних змін у поезії, зокрема зміни у використанні алюзій та інших літературних засобів.
- Уточнено специфіку використання метафор, метонімії та алюзій у вибраних поетичних текстах.
- Уточнено взаємозв'язок між еволюцією корейської поезії та зовнішніми впливами з часів японської колонізації.

Такі уточнення, дослідження та методологічні підходи є важливими для розвитку наукового розуміння еволюції корейської поезії в зазначений період та її впливу на літературну спадщину цих авторів.

У цілому, дисертаційне дослідження «Еволюційні процеси в корейській поезії часів японської колонізації» відзначається своєрідністю підходу до аналізу та вивчення корейської поезії в контексті колонізації, що робить його важливим додатком до сучасного дослідження літератури та історії Кореї.

Основні тези, які можуть бути використані для подальших досліджень у цій області, включають наступне:

1. Розкриття впливу історичного контексту на поезію. Дослідження показало, що історичні події, зокрема японська колонізація, мали значущий вплив на творчість поетів. Подальше дослідження може зосередитися на розгляді впливу інших історичних подій на поезію інших поетів епохи.
2. Вивчення ролі алюзії в поезії. Дисертація розглянула алюзії як художній засіб в творчості поетів. Подальше дослідження може розкрити різні типи алюзій та їх роль у створенні поетичного образу.
3. Порівняльний аналіз з іншими жанрами. Дисертація дотримувалася аналізу ліричної поезії. Подальше дослідження може порівняти аналогічні еволюційні процеси в інших жанрах літератури, таких як проза або драма.
4. Вивчення впливу цих поетів на сучасну корейську поезію. Дослідження може дослідити, як творчість Хан Йонуна, Кім Соволя та Лі Санхва вплинула на сучасну корейську поезію і які елементи їхнього стилю можна помітити в сучасних поетичних творах.
5. Глибший аналіз окремих поетів. Подальші дослідження можуть докладно вивчити творчість кожного з обраних поетів, розкривши більше аспектів їхнього стилю та індивідуальних внесків у корейську поезію.
6. Вивчення впливу корейської культури. Подальше дослідження може дослідити, як еволюційні процеси в корейській поезії відображають культурні особливості та традиції Кореї.

Це дозволить подальшим дослідникам розширити розуміння еволюційних процесів в корейській поезії та глибше дослідити роль поезії в історії і культурі Кореї під час японської колонізації.

Представлені тези мають важливе практичне та теоретичне значення. З наукової точки зору, вони пропонують декілька альтернативних підходів до термінів, які використовуються українськими дослідниками для опису понять і характеристик еволюційних процесів та символізму. Результати цього дослідження можуть послужити основою для подальших наукових розробок, зокрема, у вивченні стратегій вивчення жанрів і понять метафори, а також для аналізу подальшої еволюції корейської поезії та умов вестернізації під час японської окупації. Висновки дисертації можуть знайти практичний застосунок у навчальному процесі під час викладання філологічних предметів.

Результати проведеного дослідження стануть у нагоді для подальшого вивчення літературознавства Кореї і основою для майбутніх філологів, що навчаються у цьому напрямку. Вони можуть бути використані під час викладання курсів з країнознавства та літературознавства Кореї. Дисертаційна робота має практичне значення у зв'язку з можливістю використання її результатів при проведенні досліджень в галузі корейської мови та історії корейської літератури. Отримані дані можуть бути корисними при створенні літературних портретів, складанні антологій, а також при розробці підручників і навчальних посібників, присвячених літературі Кореї ХХ-го століття.

Апробація результатів дослідження здійснювалась на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях, круглих столах, серед яких міжнародноа науково-практична конференція «Сходознавчі читання пам'яті Дениса Антіпова та Святослава Горбенка» (м. Київ, 10-11 травня 2023 року), всеукраїнська наукова конференція «Мова, література, переклад у комунікативному просторі сучасного світу» з нагоди 20-річчя Навчально-наукового інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка (4–5 листопада 2021 року, м. Київ), 30-та міжнародна конференція з корейської літератури «Досягнення та виклики дослідження

корейської мови та літератури у Східній Європі» (10-12 жовтня 2019 року, м. Київ), міжнародні науково-практичні конференції «Сучасна філологія: тенденції та пріоритети розвитку» (24–25 травня 2019 року, м. Одеса), «Філологія та лінгвістика у сучасному світі» (30-31 серпня 2019 р., м. Запоріжжя), п'ята всеукраїнська науково-практична конференція «Гуманітарний і інноваційний ракурс професійної майстерності: пошуки молодих вчених» (15 листопада 2019 року, м. Одеса), IV Всеукраїнська науково-методична конференція «Питання сходознавства в Україні» (26 березня 2020 року, м. Харків) та інших.

Публікації. Основні аспекти дисертаційної роботи апробовано у 4 наукових публікаціях статей в українських фахових (категорії «Б») виданнях, 2 статті у журналах категорії «В», одній антології, а також у тезах у збірниках матеріалів українських та міжнародних науково-практичних конференцій.

Структура дисертації визначена відповідно до мети та завдань дослідження і включає в себе вступ, три розділи, 17 підрозділів, висновки та список використаних джерел. Загальний обсяг дисертації складає 268 сторінок, з них основного тексту 185, список опрацьованих та використаних джерел (українською, корейською та англійською мовами) налічує 305 найменувань.

РОЗДІЛ 1. КОРЕЙСЬКА ЛІТЕРАТУРА ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ. В УМОВАХ ЯПОНСЬКОЇ КОЛОНІЗАЦІЇ

1.1. Еволюційні передумови літературного процесу: політичний та історичний аспекти в до колоніальний період

Формування літературного ландшафту в Кореї протягом ХХ століття було не лише результатом розвитку літературних подій у країні, але й було під впливом суспільно-політичної ситуації, яка склалася на Корейському півострові в останній чверті ХІХ століття і на початку ХХ століття. Завдяки поетичним творам поетів періоду японської колонізації на території Корейського півострова можна побачити складний шлях розвитку корейської літератури. Зокрема, поезія переживала складний поетичний символізм у першій половині ХХ століття.

Доколоніальний період у Кореї протягом ХХ століття свідчив про значні політичні та історичні зміни, що визначили подальший розвиток літературного процесу. Ці еволюційні передумови сформувалися через складну взаємодію різних внутрішніх і зовнішніх чинників, включаючи політичні рухи, соціальні перетворення та історичні події. Розуміння цих передумов є критично важливим для аналізу еволюції корейської літератури на початку ХХ століття.

Через політику пригнічення корейської патріотичної літератури, що намагалася підірвати авторитет японського правління, були активні корейські патріоти, які відмовлялися приймати окупацію. Вони шукали можливості для друку своїх творів у Маньчжурії та Китаї, публікували статті, спрямовані проти японського правління, та намагалися таємно ввозити їх на територію Кореї для поширення. Багато матеріалів, включаючи статті та художні твори, написані під час цього періоду, були опубліковані у періодичних виданнях інших країн. [6, С. 125]. Країни Північного Заходу надавали підтримку цій ініціативі, оскільки саме вони надавали можливість корейським поетам і письменникам виразити своє справжнє ставлення до японського протекторату.

Під час японського уряду не існувало можливості для будь-якої національно-визвольної діяльності. Засоби масової інформації були суворо цензуровані, всі рукописи перевірялися і можливо піддались конфіскації. Багато авторів були призвані перед суд, а деяких навіть ув'язнювали. У зв'язку з такими обмеженнями, корейським поетам епохи японського впливу довелося знаходити інші способи висловлення свого протесту та любові до своєї нації та країни.

Їхню пристрассть до рідної землі і культури вони виражали через зображення пейзажів та вшанування історичних постатей, символізуючи тим самим свою глибоку пов'язаність з батьківщиною та бажання боротися за незалежність [4, с. 164]. Наприклад, у своєму творі «Мовчання коханої», Хан Йонун використовує займенник «вона», щоб посилатися на «її» як на кохану, яка покинула його та залишилася мовчки. Це символізує незалежність та ностальгію за рідною країною, яка тепер перебуває під окупацією та відокремлена від автора через втрату своєї територіальної незалежності.

Почали з'являтися вірші, що описували думки та спосіб життя, але багато з цих поем відображали цінності так званого Просвітницького руху¹. Тільки у 1920-х роках з'явилися перші твори сучасної корейської поезії. Після невдачі Першо-березневого маршу незалежності², тенденції до повного заперечення загальних цінностей та романтичного занепаду розповсюдилися в корейському літературному світі. Молоді поети епохи співали про лють і скорботу особистості, зазвичай у формі вільного вірша. Також з'явилися ліричні поети, які в своїх віршах висловлювали обурення щодо колоніального статусу корейського народу та виражали трагедію втрати національного суверенітету. Серед видатних поетів періоду 1920-х та першої половини 1930-х років слід виділити імена, такі як Кім Соволь, Кім Йок, Чу Йохан, Лі Санхва та інших.

---

¹ **Просвітницький рух (реформи року Кабо)** – реформи, що були утверджені урядом Кореї у 1894 році та направлені на соціально-політичної, просвітницької та економічної систем. Вони спричинили собою рух за національне самоствердження, викликавши соціальний резонанс.

² **Рух 1 березня** – масовий рух корейського народу проти японських колонізаторів у березні-квітні 1919 р.

Зокрема, вірші, такі як «Квітка азалії» Кім Соволя та «Мовчання коханої» Хан Йонуна, глибоко відображають колоніальний стан корейського народу і вважаються ключовими творами у розвитку сучасної корейської поезії [16, 187-190].

Відкриття модернізму та зростаюча чутливість до лінгвістичної витонченості призвели до більшого розмаїття поетичного вираження в 1930-х рр. Поети Пак Йончоль, Кім Йонан, Чон Чійон та інші, які розглядали витонченість мови та вивчення ритму як центральних завдань у поетичній композиції, призвели до поглибленого усвідомлення літератури як мистецтва [5, С. 7]. Кім Йонан використовував народну лірику та ритми мови корінного населення південно-західних провінцій Кореї, щоб створити емоційно-забарвлену поетичну мову, а Чон Чійон відкрив новий горизонт поетичних можливостей завдяки точному вираженню, напруженому настрою та детальному візуальному образу. У той же час, Кім Кірим, Кім Квангюн і Чанг Маньо почали писати вірші на урбаністичні теми.

Поетична думка поета Пек Сока висловлювала дух традиційного селянського життя, зберігаючи місцевий діалект і звичаї рідної місцевості в поезії. Наприкінці 1930-х рр. Пак Могво, Чо Чіхун і Пак Туджин, котрі разом створили «Чонлокпа» (кор. 청록파), знайшли духовну розраду в красі природи, оскільки вона підтримує гармонію з усіма формами життя, на відміну від людського спустошення навколо них. Інший поет Лі Юкса, відомий тим, що оспівував рішучий поетичний дух, який витримує і протистоїть випробуванням колоніалізму, а Юн Тончжу в поезії виявляє незрівнянне вираження для широкої щирої душі, яка перебуває з соромом у світі, що пишається своєю занедбаністю.

Загалом, головними передумовами корейської поезії у першій половині ХХ ст. можемо назвати японську окупацію, яка посприяла процесу модернізації, але в той же час пригноблювала тему національної ідентичності у

друкованих творах. Поезія розділилася за темами на традиційні та пісні про незалежність.

Тож, якими основними передумовами до літературного процесу були чинники в політичному та соціальному житті народу в цей період. Ми виділили декілька головних з них:

1) Японська анексія та втрата суверенітету:

Однією з найважливіших історичних подій, що вплинули на доколоніальний літературний процес, була японська анексія Кореї в 1910 році. З втратою суверенітету корейці зіткнулися зі значними політичними, соціальними та культурними потрясіннями. Японський колоніальний уряд запровадив суворий контроль і цензуру, що призвело до придушення корейської мови, літератури та культурного самовираження.

2) Соціально-економічна модернізація та урбанізація:

У доколоніальний період Корея пережила процес соціально-економічної модернізації та урбанізації. Ця трансформація спричинила нову соціальну динаміку, економічні розбіжності та культурні зміни. Міські центри стали центрами інтелектуальної діяльності, надаючи можливості для літературних дискусій, публікацій та обміну ідеями.

3) Просвітницький рух:

Просвітницький рух, відомий як «Гехва-сендон», виник як відповідь на політичні та соціальні зміни в доколоніальній Кореї. Інтелектуали та активісти прагнули модернізувати корейське суспільство шляхом прийняття західних знань, ідей та цінностей. Цей рух заклав основу для критичного мислення та реформування літературних практик.

4) Рух 1-го березня:

Рух 1-го березня 1919 року став переломним моментом в історії Кореї. Це був широкомасштабний мирний протест проти японського колоніального панування та заклик до незалежності Кореї. Цей рух активізував і мобілізував різні верстви суспільства, включаючи інтелектуалів, письменників і митців, які використовували літературу як потужний засіб для вираження націоналістичних настроїв і захисту корейської ідентичності та незалежності.

5) Рух нової культури:

Рух нової культури під впливом глобальних інтелектуальних тенденцій виник у доколоніальній Кореї на початку 20 століття. Цей рух мав на меті кинути виклик традиційним конфуціанським цінностям і прийняти нові ідеї, зокрема демократію, рівність та індивідуалізм. Воно відіграло вирішальну роль у формуванні літературного процесу, заохочуючи до експериментів і плекаючи дух культурного оновлення.

6) Утворення літературних товариств:

Доколоніальний період став свідком формування літературних товариств, таких як Літературне товариство Чосон (кор. 조선문학회), засноване в 1916 році. Ці товариства забезпечили письменникам, поетам та інтелектуалам платформу для участі в літературних дискусіях, публікації творів і захисту літературних і культурні реформи.

7) Вплив західної літератури:

Поява західної літератури, включно з творами з Європи та Сполучених Штатів, мала глибокий вплив на доколоніальний корейський літературний ландшафт. Письменники та інтелектуали зіткнулися з різними літературними традиціями та стилями, що призвело до прийняття нових літературних форм, експериментування та включення західних літературних технік.

8) Розквіт корейської прози та художньої літератури:

Доколоніальний період засвідчив значне зростання корейської прози та художньої літератури. Під впливом західної літератури письменники почали досліджувати нові техніки оповіді, розвивати реалістичних персонажів і вирішувати сучасні соціальні проблеми. Такі автори, як Лі Квансу (кор. 이광수) і Кім Донін (кор. 김동인), стали піонерами сучасної корейської художньої літератури, відтворюючи соціальні, культурні та політичні реалії того часу.

9) Колоніальний опір у літературі:

Корейські письменники використовували літературу як засіб опору проти японського колоніального панування. Своїми творами вони тонко критикували репресивний режим, зберігали корейську ідентичність, виховували почуття національної гордості. Художні оповідання, поезія та п'єси часто зображували страждання корейського народу, втрату культурної спадщини та прагнення до незалежності.

10) Інтелектуальні обміни та публікації:

Незважаючи на складний політичний клімат, доколоніальна Корея стала свідком жвавого інтелектуального обміну та видання літературних журналів, журналів і газет. Ці платформи забезпечили простір для літературних дебатів, обміну ідеями та поширення літератури. Такі відомі літературні журнали, як «Хеджо» (кор. 해조) і «Літературний Часопис» (кор. 문학과사상), відіграли значну роль у розвитку літературної спільноти та сприянні новим голосам.

11) Фольклор та усні перекази:

Збереження та переосмислення корейського фольклору та усних традицій відіграло вирішальну роль у доколоніальному літературному процесі. Письменники та інтелектуали черпали натхнення з традиційних наративів, міфів і казок, включаючи їх у свої твори та наповнюючи їх сучасними темами та проблемами.

12) Опір через підпільну літературу:

У відповідь на сувору цензуру та нагляд виникла підпільна література як форма опору японському колоніальному правлінню. Письменники та активісти таємно публікували та поширювали літературні твори, які кидали виклик репресивному режиму, поширювали альтернативні наративи та пропагували корейську ідентичність.

13) Жіночі голоси в літературі:

Доколоніальний період свідчив про появу видатних письменниць, які зробили внесок у літературний процес. Такі автори, як На Хесок (кор. 나혜석) і Кім Менсон (кор. 김명순), у своїх роботах торкалися гендерної нерівності, очікувань суспільства та боротьби за права жінок, привертаючи увагу до проблем, з якими стикаються жінки в корейському суспільстві.

14) Літературні дискусії та ідеологічна боротьба:

Доколоніальний літературний процес характеризувався гострими дискусіями та ідеологічною боротьбою серед письменників, інтелектуалів і літературних товариств. Ці дебати зосереджувалися на питаннях культурної ідентичності, ролі літератури в суспільстві та пошуку чіткого корейського літературного голосу в умовах колоніального тиску.

15) Політичні репресії та літературне вираження:

Японський колоніальний уряд відповів на націоналістичні та антиколоніальні літературні висловлювання жорстокими репресіями. Письменники та інтелектуали, які виступали за незалежність Кореї, збереження культури та опір, часто стикалися з ув'язненням, вигнанням або цензурою. Боротьба за літературну свободу перепліталася з ширшою політичною боротьбою за незалежність Кореї.

16) Літературні журнали як каталізатори змін:

Літературні журнали відігравали вирішальну роль у доколоніальний період, слугуючи каталізаторами літературних і культурних змін. Такі видання, як «Створення» (кор. 창작), засноване в 1920 році, і «Народна література» (кор. 인민문학), засноване в 1923 році, забезпечували платформи для нових

письменників та інтелектуалів, щоб ділитися своїми творами, займатися літературною критикою та досліджувати нові літературні твори. стилі та теми.

17) Вплив націоналістичних рухів:

У доколоніальний період виникли націоналістичні рухи, які прагнули повернути корейський суверенітет і зберегти корейську ідентичність. Ці рухи, такі як Корейська національна асоціація (кор. 대한민국민회) і Тимчасовий уряд Республіки Корея (кор. 대한민국 임시정부), вплинули на літературний процес, сприяючи творам, які відображали націоналістичні ідеали, сприяли почуттю колективної ідентичності та надихали на опір проти японського колоніального панування.

18) Літературні товариства як інтелектуальні центри:

Літературні товариства та культурні організації відігравали значну роль у сприянні інтелектуальним дискусіям, вихованні літературних талантів і підтримці літературного процесу в доколоніальну добу. Ці товариства, включно з Літературною асоціацією Чосон (조선문인회) і Федерацією пролетарських художників Кореї (조선프롤레타리아작가연맹), забезпечили письменникам, поетам та інтелектуалам місця для співпраці, обміну ідеями та спільного прагнення до літературного та соціального прогресу.

19) Зусилля щодо відродження та збереження культури:

В умовах японського колоніального правління були докладені спільні зусилля для відродження та збереження корейської культури, мови та літератури. Вчені та інтелектуали присвятили себе збору та документуванню традиційних народних пісень, міфів та усних традицій, визнаючи їхню важливість у збереженні суті корейської культурної спадщини.

20) Літературний експеримент і модернізм:

Доколоніальний період також засвідчив хвилю літературних експериментів і прийняття модерністських прийомів. Такі письменники, як Кім Донні (кор. 김동리) та Лі Сан (кор. 이상), розширили межі традиційних літературних форм, експериментуючи з фрагментованими оповідями, потоком

свідомості та сюрреалістичними образами. Ці літературні інновації відображали мінливий суспільний ландшафт і бажання звільнитися від традиційних норм.

21) Вплив соціалістичної думки:

Соціалістичні ідеї набули популярності серед корейських інтелектуалів і письменників у доколоніальний період. Поширення соціалістичної літератури та теорій сприяло появі соціально свідомої літератури, яка висвітлювала класову боротьбу, економічну нерівність і тяжке становище робітничого класу.

22) Літературна освіта та заклади:

Вирішальну роль у вихованні літературного таланту та підтримці літературного процесу відіграло створення літературної освіти та закладів. Школи, академії та університети, присвячені літературі та гуманітарним наукам, такі як Корейський національний університет мистецтв (кор. 한국예술종합학교), забезпечували формальну освіту та навчання для письменників-початківців, що сприяло подальшому розвитку літературного ландшафту.

23) Переклади та міжкультурні обміни:

У доколоніальний період спостерігається сплеск перекладів іноземних літературних творів корейською мовою. Переклади відіграли вирішальну роль у знайомстві корейських письменників і читачів із західними літературними напрямками, філософією та ідеями. Цей міжкультурний обмін розширив перспективи, збагатив літературний дискурс і вплинув на розвиток корейської літератури.

24) Літературна критика та дискусії:

Доколоніальний період ознаменувався зростанням літературної критики і появою літературних критиків, які займалися строгим аналізом літературних творів. Такі критики, як Юн Дончжу (кор. 윤동주) і Чхе Сину (кор. 최승우), досліджували теми, стилі та соціальні наслідки, сприяючи зростанню літературного дискурсу та вдосконаленню літературних практик.

25) Інтелектуальні вигнанці та закордонні публікації:

Деякі корейські письменники та інтелектуали, не маючи можливості вільно висловлювати свої ідеї в межах окупованої Японією Кореї, шукали притулку в інших країнах. Ці інтелектуальні вигнанці, такі як Лі Квансу і Чхве Намсон (кор. 최남선), продовжували свою літературну діяльність за кордоном, часто публікуючи свої твори в закордонних виданнях і підтримуючи зв'язки з іншими корейськими письменниками в еміграції.

26) Вплив корейської мовної реформи:

Зусилля реформувати корейську мову відіграли значну роль у доколоніальному літературному процесі. Вчені та інтелектуали, такі як Чхве Мальджи (кор. 최말지) і Юн Чіхо (кор. 윤치호), виступали за спрощення та модернізацію корейської мови, роблячи її більш доступною та адаптованою до нових літературних потреб час.

27) Вплив Другої світової війни та визволення:

Початок Другої світової війни та подальше звільнення Кореї від японського колоніального панування в 1945 році спричинили значні зміни в літературному ландшафті. Досвід війни, поділ Кореї та ідеологічна боротьба, що послідувала за цим, сформуvalи теми

Досліджуючи політичні та історичні аспекти доколоніального періоду в Кореї протягом ХХ-го століття, стає очевидним, що на еволюцію літературного процесу глибоко вплинула низка факторів. Серед них японська анексія, соціально-економічні зміни, політичні рухи, інтелектуальні дебати та стійкість корейських письменників перед обличчям репресій. Ці еволюційні передумови заклали основу для подальшого розвитку корейської літератури в сучасну епоху.

1.2. Колоніальна політика Японії в галузі корейської мови та літератури

Колоніальний період японського панування над Кореєю, який тривав з 1910 по 1945 рік, мав значний вплив на різні аспекти корейського суспільства, зокрема на мову та літературу. Уряд Японії запровадив ряд заходів, спрямованих на асиміляцію корейського населення та придушення їх

культурної ідентичності. Ця політика торкнулася корейської мови, літератури, системи освіти та культурних установ.

У цей період японський уряд намагався замінити корейську мову японською мовою в різних сферах суспільного життя, таких як освіта, державне управління та ЗМІ. Викладання корейською мовою було обмеженим, а японська мова стала домінуючою мовою викладання в школах. Ця політика була спрямована на маргіналізацію корейської мови та встановлення японської як основного засобу спілкування.

У сфері літератури японський колоніальний уряд запровадив сувору цензуру та контроль над корейськими літературними творами. Від корейських письменників вимагали відповідати японським ідеалам і темам, і багато творів, які зображували корейську культурну ідентичність або критикували японське правління, були придушені або заборонені. Японський уряд сприяв розвитку японської літератури та обмежував публікацію та розповсюдження корейських літературних творів, які не відповідали його планам.

Незважаючи на ці репресивні заходи, деяким корейським письменникам та інтелектуалам вдалося створити значні літературні твори в колоніальний період. Вони часто стикалися з проблемами та цензурою, але знаходили способи виразити свою культурну ідентичність і опір через свої твори. Ці роботи часто зображували боротьбу корейського народу під японським колоніальним пануванням і виражали почуття національної ідентичності та стійкості.

Наведемо основні аспекти та приклади якими керувалася японська окупаційна влада.

1) Придушення мови:

Японський колоніальний уряд активно придушував корейську мову та сприяв використанню японської в різних сферах життя. Вони проводили політику, спрямовану на заміну корейської мови японською в освіті, адміністрації та засобах масової інформації. Викладання корейською мовою було обмеженим, і корейські тексти поступово замінювалися японськими

матеріалами в школах. В результаті корейська мова була маргіналізована, і багато корейців зіткнулися з труднощами в доступі до освіти та державних послуг рідною мовою. Японський колоніальний уряд наказав перекладати корейські літературні твори японською мовою. Цей примусовий переклад мав на меті контролювати оповіді та інтерпретації корейської літератури, що часто призводило до втрати культурних нюансів і спотворення оригінальних значень.

Приклад: японський уряд запровадив Політику зміни імен (Соші-каімеі), яка вимагала від корейців приймати імена в японському стилі та не заохочувала використання корейських імен. Ця політика мала на меті стерти корейську ідентичність та асимілювати населення з японською культурою. До прикладу корейський поет Лі Квансу був змушений змінити ім'я на японське Кайама Міцуроу (香山光郎), щоб відповідати політиці Соші-каімеі.

На додачу, використання корейської мови в газетах було суворо обмежено, і багато корейських видань були або закриті, або змушені публікуватися виключно японською мовою.

2) Цензура та контроль:

Японський колоніальний уряд запровадив сувору цензуру та контроль над корейськими літературними творами. Вони заснували Літературну поліцію Генерального уряду для контролю та регулювання корейської літератури, гарантуючи, що вона дотримується японських ідеалів і тем. Твори, які зображували корейську культурну ідентичність або критикували японське правління, були придушені або заборонені.

Приклад: роман «Ґрунт» (кор. 토지) Пак Кьонні (кор. 박경리) є прикладом твору, який зазнав цензури в колоніальний період. Він зображує боротьбу корейської родини на тлі японського колоніального панування. Роман спочатку був опублікований в літературному журналі, але був заборонений через критичне зображення японського впливу.

3) Політика асиміляції:

Японський колоніальний уряд проводив політику асиміляції корейців у японську культуру та розмивання їхньої культурної ідентичності. Вони

заохочували корейців переймати японські звичаї, традиції та цінності, зокрема у своїх літературних творах. Очікувалося, що корейські письменники відповідатимуть японській естетиці, темам і стилям письма. Японський уряд створив культурні організації та установи, які сприяли розвитку японського мистецтва, літератури та традицій у Кореї, маргіналізуючи корейські культурні прояви.

Приклад: поет Кім Соволь (кор. 김소월) відомий своїм твором «Азалії» (кор. 진달래꽃), який відображає боротьбу за збереження корейської культурної ідентичності в колоніальний період. Поема зображує красу корейської природи та традицій, що протистоять тиску асиміляції.

4) Підпільна література:

Незважаючи на обмеження, деякі корейські письменники та інтелектуали створили підпільну літературу, яка виражала їхній опір і культурну самобутність. Ці твори поширювалися таємно і часто публікувалися в маленьких прихованих друкарнях.

Приклад: Роман Лі Квансу (кор. 이광수) «Безсердечний» (кор. 무정) — це підпільний твір, який досліджує виклики, з якими стикалися корейці в колоніальний період. Роман заглиблюється в життя корейських інтелектуалів, які борються зі своєю ідентичністю та протистоять гніту японського колоніалізму. «Безсердечний» став культовим твором підпільної літератури, резонуючи з корейцями, які прагнули свободи та відновлення своєї національної ідентичності. Внесок Лі Квансу в підпільну літературу є прикладом зусиль корейських письменників висловлювати свою незгоду, зберігати культурну ідентичність і надихати опір японському колоніальному правлінню.

У творчості Хан Йонуна (кор. 한용운), корейського поета, буддистського монаха і борця за незалежність японської колоніальної доби твори часто відображали його глибокі духовні переконання та його прагнення до незалежності Кореї. Майже всі його вірші виражають його прагнення до

звільнення та відновлення незалежності Кореї. Це передає відчуття надії та опору, незважаючи на гнітливий колоніальний панування.

Що до творчості Лі Санхва, котрий був корейським письменником і журналістом, і який брав активну участь у корейському русі за незалежність у колоніальний період. Він сприяв збереженню та поширенню корейської мови та літератури, відстоюючи права та культурну самобутність корейців. Гарним прикладом тут є новела «Крила» (кор. 날개), що описує боротьбу корейського інтелектуала, який розривається між вірністю своїй батьківщині та бажанням особистого успіху. Історія відображає конфлікти, з якими зіткнулися багато корейських інтелектуалів у колоніальний період, наголошуючи на важливості збереження культурної ідентичності та протидії асиміляції.

5) Обмежений доступ до навчання корейською мовою:

Японський колоніальний уряд обмежив доступність навчання корейською мовою. Корейські школи поступово замінювалися японськими, що ускладнювало корейцям отримання освіти рідною мовою. Це обмеження мало значний вплив на розвиток корейськомовної літератури.

Приклад: у 1920 році уряд запровадив «Наказ про обов'язкову освіту», який передбачав використання японської мови як засобу навчання в корейських школах.

6) Придушення корейських літературних товариств:

Корейські літературні товариства, які відіграли вирішальну роль у розвитку та просуванні корейської літератури, зіткнулися з придушенням і контролем під японським правлінням. Ці товариства перебували під пильним наглядом, а їхня діяльність була обмежена.

Приклад: Літературне товариство Чосон, відома літературна організація в Кореї, була розпущена японським колоніальним урядом у 1919 році через її участь у Руху 1-го березня, великому протесті проти японського правління.

7) Популяризація прояпонської літератури:

Японський колоніальний уряд активно підтримував і пропагував літературу, яка вихваляла японське правління та пропагувала ідеали імперії.

Прояпонські автори та їхні твори отримали визнання, можливість публікації та фінансову підтримку.

Приклад: поет Кім Сонхо (кор. 김송호) здобув популярність у колоніальний період завдяки своїй поезії, яка оспівувала переваги японського колоніалізму та висловлювала лояльність до імперії.

8) Цензура та контроль над друкованими ЗМІ:

Японський колоніальний уряд запровадив сувору політику цензури щодо друкованих ЗМІ, зокрема газет, журналів і книг. Публікації, які вважалися критичними щодо японського правління або пропагували корейський націоналізм, були придушені або заборонені. Японський колоніальний уряд наклав обмеження та повну заборону на газети корейською мовою, які кидали виклик японському правлінню або пропагували корейський націоналізм. Це обмежувало потік інформації та гальмувало розвиток незалежної журналістики.

Приклад: журнал «Чосон (Корея)» (кор. 조선), який виступав за незалежність Кореї та публікував націоналістичну літературу, був закритий японською владою в 1919 році.

Ці приклади ілюструють складність колоніальної політики Японії щодо корейської мови та літератури, демонструючи зусилля корейських письменників виражати свою культурну ідентичність і опір, незважаючи на придушення, запроваджене японським колоніальним урядом.

Додаткові історичні аспекти впливу колоніальної Японії на Корею та культурне життя в окупації:

9) Кампанії спалювання книг:

Японський колоніальний уряд проводив кампанії по спалюванню книг, щоб придушити корейську літературу та націоналістичні твори. Ці кампанії були спрямовані на видалення матеріалів, які пропагували корейську ідентичність, опір або критику японського правління.

10) Контроль бібліотек:

Японський колоніальний уряд встановив суворий контроль над бібліотеками в Кореї, цензуруючи та конфіскуючи книги, які вважалися

підривними або критичними щодо японського правління. Бібліотеки стали місцями під суворим контролем, які обмежували доступ до певних творів.

11) Культурні репресії через мистецькі асоціації:

Японський колоніальний уряд створив мистецькі асоціації для контролю та формування художнього вираження в Кореї. Ці асоціації пропагували японську естетику та перешкоджали корейським культурним елементам, включаючи мову та літературу.

12) Придушення традиційних корейських літературних форм:

Традиційні корейські літературні форми, такі як сіджо та каса, зазнали придушення під японським колоніальним правлінням. Ці форми вважалися символами корейської ідентичності та опору, і їх використання не заохочувалося.

13) Систематичне знищення корейських культурних артефактів:

Японський колоніальний уряд займався систематичним знищенням корейських культурних артефактів, включаючи книги, історичні документи та твори мистецтва. Це руйнування мало на меті стерти або переписати корейську історію та культурну спадщину.

14) Примусове знання японської мови:

Від корейців часто вимагали продемонструвати знання японської мови, щоб мати доступ до освіти, роботи та інших можливостей. Це ще більше маргіналізувало використання корейської мови в офіційних умовах і сприяло її занепаду.

15) Стеження та покарання інакомислячих авторів:

Письменники, які через свої твори висловлювали незгоду або опір японському правлінню, піддавалися нагляду, переслідуванням і покаранням з боку японської колоніальної влади. Це включало ув'язнення, заслання або навіть страту.

16) Обмеження щодо друку та видавництва:

Японський колоніальний уряд запровадив суворі правила щодо друку та видавничої діяльності, через що корейським авторам і видавцям було складно

створювати та розповсюджувати літературу. Було запроваджено систему ліцензування, що надає обмежені дозволи вибраним особам і організаціям, часто надаючи перевагу прояпонським роботам. Це обмеження перешкоджало зростанню та поширенню корейськомовної літератури.

17) Придушення культурних символів:

Японський колоніальний уряд намагався придушити корейські культурні символи, включаючи корейський алфавіт, ханджа (китайські ієрогліфи) і традиційну систему письма. Заохочувалося просування японської мови та прийняття японської писемності, що ще більше маргіналізувати корейську мову та літературу.

18) Виключення з літературних премій і нагород:

Корейські автори та твори часто виключалися з літературних премій і нагород, спонсорованих японським колоніальним урядом. Це виключення ще більше маргіналізувало корейську літературу та перешкоджало корейським авторам займатися своїм ремеслом.

19) Спостереження за інтелектуалами та письменниками:

Корейські інтелектуали та письменники були піддані нагляду з боку японського колоніального уряду. За їхньою діяльністю та роботою ретельно стежили, а ті, хто вважався підривною діяльністю або критикував японське правління, стикалися з такими наслідками, як ув'язнення, вигнання або втрата можливостей публікації.

20) Культурне присвоєння:

Японський колоніальний уряд привласнив елементи корейської культури, включаючи мову та літературу, для власних пропагандистських цілей. Корейський фольклор, легенди та історичні постаті часто переосмислювали через прояпонську призму, щоб сприяти почуттю єдності між Кореєю та Японією.

21) Розрив літературних мереж:

Японський колоніальний уряд активно порушував літературні мережі та зв'язки між корейськими письменниками, інтелектуалами та видавцями.

Ізолюючи та обмежуючи спілкування, вони мали на меті перешкодити координації націоналістичних рухів і поширенню підривної літератури.

22) Створення прояпонських літературних діячів:

Японський колоніальний уряд підтримував і пропагував корейських авторів, які створювали літературу, яка відповідала японським ідеалам і прославляла японське колоніальне панування. Ці автори отримали платформи, ресурси та визнання, що ще більше маргіналізує голоси, які критикують політику Японії.

23) Пропаганда асиміляційної літератури:

Японський колоніальний уряд активно заохочував створення та поширення літератури, яка сприяла асиміляції з японською культурою. Роботи, які зображували корейців, які приймають японські звичаї, цінності та спосіб життя, отримували преференції та фінансову підтримку.

24) Переміщення корейських авторів:

Багато корейських авторів були змушені тікати до інших країн, таких як Китай і Маньчжурія, щоб продовжити свою літературну діяльність через репресивне середовище японського колоніального панування. Ці автори відіграли вирішальну роль у збереженні корейської мови та літератури в еміграції.

25) Інтелектуальні репресії:

Японський колоніальний уряд запровадив комплексну систему інтелектуальних репресій, націлених на письменників, учених і культурних діячів, які становили загрозу японському контролю. Ця система передбачала нагляд, цензуру та придушення інтелектуальної свободи.

26) Літературні журнали, що фінансуються урядом:

Японський колоніальний уряд створив літературні журнали, які пропагували прояпонські наративи та ідеали. Ці журнали стали платформами для публікації літератури, яка прославляла японське правління та поширювала колоніальну політику уряду.

27) Державний контроль за літературними преміями:

Літературні премії та конкурси часто перебували під контролем і впливом японського колоніального уряду. Зазвичай перемагали твори, які узгоджувалися з японськими нарративами та цінностями, зміцнюючи домінування прояпонської літератури.

28) Примусова участь у культурних заходах:

Корейців часто змушували брати участь у культурних заходах, присвячених японській культурі та історії. Ці події слугували пропагандистським інструментом для зміцнення уявлення про перевагу Японії та применшення корейської культурної ідентичності.

Ці додаткові деталі дають змогу краще зрозуміти масштабні заходи, вжиті японським колоніальним урядом для придушення корейської мови та літератури, контролю над оповіданням і маніпулювання культурним самовираженням у колоніальний період.

1.3. Корейська ментальність: культурний і релігійний чинники в колоніальний період

Наукове осмислення способу життя ускладнюється відсутністю його єдиної концепції та наявністю варіативних трактувань ідеї в передових гуманітарних науках світу. Так, у дослідженнях європейських вчених (Е. Шільца, Г.-Г. Гадамера та ін.) простежуються дві техніки до способу життя – натуралістична та герменевтична, а в Кореї – це ідея як квінтесенція несвітської та тканинної культури в масштабах країни. Зважаючи на масивність теоретичної інформації на тему культурно-літературних традицій, оцінка наукових джерел у дисертації мала вибіркового характеру, а її результати – узагальнюючий.

Сучасні європейські дослідники окреслюють культурний спосіб життя як постійні, «інерційні» моменти культури, оформлені в структурі факторів культурної спадщини (наприклад, звичаїв, уявлень, ритуалів, способів світосприйняття та цінностей), які зберігаються і передаються від покоління до покоління [7, С. 68]. Також проаналізовані праці європейських науковців

підтверджують розмежування уявлень про «культуру» та «культурну традицію» як неординарний спосіб людської діяльності та механізм такої діяльності відповідно. Підходи до вивчення культурної культури, які існують у сучасній гуманітаристиці Європи, можна умовно звести до натуралістично-герменевтичних, з яких у межах натуралістичного підходу виділяється думка про культурний спосіб життя з позицій модернізму та прогресизму.

А.Я. Гуревич був першим в історичній науці, хто спробував вперше сформулювати поняття ментальності. Він описав ментальність як психологічне забезпечення, яке наявне у людей певного суспільства і надає їм засоби для свого особливого сприйняття світу та самих себе. [8, С. 130]. За А.Я. Гуревичем, ментальність складається з двох основних компонентів: розумової бази та способу сприймання світу. Проте цей спосіб сприймання не є об'єктивним, а часто є відображенням дійсності, утвореної навколишніми реаліями. Коли людина народжується в певну епоху, вона оточується цими реаліями, які впливають на її уявлення про світ. Ця уявлена картину світу може включати в себе такі складові, як засоби комунікації, мова, культура, релігія, виховання. Вплив цієї картини світу найбільше помітний там, де вона поза свідомістю людини, наприклад, у стереотипах поведінки, мови, жестах, звичаях та звичках [161, с. 153].

Менталітет можна розглядати як результат впливу різноманітних чинників, і він не є пасивним. Він виступає як фактор, що впливає на суспільний розвиток, і, незважаючи на свою непомітність, має значний вплив. Імпульси, які передаються етносу або окремим особам, базуються на історичному спадку. Ці імпульси генеруються архетипами нації, які відносяться до «тонкого світу», який характеризується нам ще незрозумілими властивостями, що стосуються часу та простору. Це впливає на структуру мислення людей на рівні свідомості, але ґрунтується на структурних компонентах підсвідомого рівня. Тут мається на увазі сукупність всіх аспектів

душі народу, які створюють об'єктивний «автоматизм» для інтелектуального та духовного життя.

Поняття «менталітет» має багато визначень, і дослідники відносяться до нього по-різному через його складність та багатозначність. У наявних дослідженнях менталітет розглядається як культурна пам'ять, яка об'єктивується в індивідах (за В.А. Шкуратовим), як інтелектуальний характер (за Р. Вебстером), як соціальні особливості (за Є. Донченком), як психологічне оснащення (за М. Блоком), як символічні парадигми (за М. Еліаде), як домінуючі метафори (за П. Рікером), і навіть як архетипи (за К. Юнгом). Присутність цих аспектів виникає не з індивідуального життя окремої особи, а випливає з первісних вроджених та успадкованих джерел людського розуму та багатогранності людської культури.

Загалом, менталітет можна описати як сукупність ознак, які формуються під впливом як генетичних, так і соціальних чинників, і характеризують певну етнічну спільноту. Ця сукупність визначає форми соціокультурної активності спільноти, національний спосіб сприйняття світу, що ґрунтується на етнічних образах і символах. Ці ознаки впливають на стереотипи поведінки, психологічні реакції, оцінки конкретних осіб і подій, а також сприйняття навколишньої дійсності. Менталітет є своєрідним інформаційно-енергетичним полем, яке охоплює емоційний, інтелектуальний і духовний аспекти життя соціальної спільноти.

Порівнюючи вище викладене, важливо відзначити, що деякі учені, наприклад, А.Я. Гуревич, розглядають терміни «ментальність» і «менталітет» як дуже подібні за своїми ознаками. Проте інші дослідники, такі як О. Нельга і А. Попок, вбачають певну відмінність між ними. За їхньою думкою, менталітет має загальнолюдське значення, тоді як ментальність може відноситися до різних соціальних верств і історичних періодів. Проте, в контексті нашого дослідження, доцільніше вважати ці терміни синонімами. І саме такий підхід ми використовуємо в цій роботі.

Щодо національного характеру, політологічний енциклопедичний словник подає таке визначення: «Національний характер – це сукупність найстійкіших та основних особливостей сприйняття навколишнього світу, форм реакцій на нього в межах певної національної спільноти. Цей характер передусім включає емоційно-чуттєві аспекти – емоції, відчуття та настрої, або способи емоційно-чуттєвого сприйняття світу з властивою для них швидкістю та інтенсивністю реакцій на певні події. Він описує стійкі психологічні особливості конкретної національної групи» [9, С.392-393]. Українські дослідники часто використовували цей термін, особливо при дослідженні питань менталітету. З цього можна зробити висновок, що поняття «національний характер» і «менталітет» мають історичну спільність та можуть використовуватися як синоніми.

Зауважимо, що з точки зору структурно-функціонального підходу, поняття «менталітет» може бути взяте у відповідність до поняття «суспільна свідомість». З цієї перспективи, структура менталітету включає наступні складові, що визначають його сутнісну складову:

- 1) Матеріальні аспекти побуту;
- 2) Стереотипи поведінки;
- 3) Емоційне і художнє сприйняття світу;
- 4) Лінгвістичні аспекти;
- 5) Раціональний взірець світу;
- 6) Світоглядні аспекти;
- 7) Громадські, політичні, релігійні та інші настрої і т. д.

Таким чином, поняття менталітет включає різноманітні складові. Воно, в певному сенсі, представляє собою форму і виявлення соціальної реальності. Менталітет відрізняється від свідомості, але завдяки своєму складовому

комплексу когнітивних і емоційних структур включає її в свою структуру. Він акумулює в собі соціальну психологію людей, історичну пам'ять нації, емоції соціуму, цілі, настрої та відповідну реакцію на зміни в зовнішньому середовищі, будь то природне або соціальне [10, С. 37]. Поняття менталітету є ширшим, і через це є більш універсальним до вживання, що підкреслює його спорідненість до суспільної свідомості.

Отже, зробимо висновок, що поняття «ментальність», «менталітет», «національний характер», «суспільна свідомість» є синонімічними та перехідними, але можуть вживатися для підкреслення специфічних особливостей без зміни значення.

Узагальнене визначення менталітету може бути сформульоване наступним чином: «Менталітет – це концепція, яка охоплює певний набір цінностей, звичок, не завжди усвідомлену систему координат та психологічних алгоритмів, що визначають погляд людини або групи осіб на навколишню дійсність і, відповідно, впливають на їхню поведінку» [11, С. 4]. Отже, термін «менталітет» використовується для опису загальних складових масової свідомості, які знаходять своє коріння в традиціях та культурі і передаються з покоління на покоління. Менталітет, як потаємний шар уявлень і образів, може залишатися сталим, зберігаючи свої основні характеристики.

Менталітет є інтегральною етнопсихологічною рисою нації, відображаючи характер і специфіку людського мислення, яке виявляється на рівні свідомості, але базується на структурних компонентах підсвідомого рівня. Він утілює в собі вплив логічно не обґрунтованих історичних традицій, що спадкувалися від попередніх поколінь, включаючи стилі та типи поведінки, особливості мислення, національний характер, світогляд, релігію та інше. «Ментальність, як і об'єктивна реальність, є невловимою. Вона існує і впливає. Її існування не може залишатися поза увагою, оскільки вона реалізується в кожному конкретному мить. Ментальність одночасно представляє собою повітря психічного буття та спосіб існування в цьому середовищі» [12, С. 11]. Це

об'єктивний комплекс всіх складових духу народу, які формують автоматизм інтелектуального та духовного життя [126, С. 20], і як інші характеристики нації, важко піддається конкретному вимірюванню і науковому аналізу.

Свідомі аспекти менталітету взаємодіють з несвідомою сферою, яка розглядається в контексті етносів і націй як колективне несвідоме. Це включає у себе характерні особливості психічного життя представників конкретної культури, психологічні архетипи та «темперамент» даної групи людей, які визначаються історичними, економічними та політичними умовами їхнього життя.

Ментальність будь-якого етносу не є статичною чи непохитною, а натомість, це активний феномен. Проте в цьому активному процесі є певні сталі елементи, а саме - набір програм, комплексів дій та активностей, які реалізуються неусвідомлено спорідненими духовно індивідами, і які сприяють відтворенню етнічних особливостей.

Збереження ментальності кожного етносу має важливе значення, оскільки вона є унікальною і цінною для етногенезу, перетворюючи цей процес у можливість для індивіда збагачуватися наслідками взаємодії у суспільстві, що відбувається на протязі багатьох тисячоліть в різних природних умовах.

Корейський менталітет заснований на принципах конфуціанства. У Кореї була розвинута особлива форма цього вчення, а одним з істотних впливів на інтелектуальну історію Кореї стала сама ідея, що була частиною культурного впливу Китаю. В наші дні ці принципи відображаються в корейському суспільстві, визначаючи систему моральних цінностей, життєвий уклад, соціальні відносини між старшими і молодшими, і навіть впливаючи на юридичну систему. У Кореї часто конфуціанські засади сприймаються за прагматичний засіб для об'єднання нації, спрямований на запобігання громадянським війнам і внутрішнім конфліктам, які виникли в часи династії Корьо та раніше [8, с. 43-45].

Основними ідеями конфуціанства були, такі як:

- *чон* або відданість,
- *хе* або пошана до старших,
- *ін* або доброзичливість
- *шін* – довіра.

Під час правління Чосонської імперії, починаючи з 1432 року, конфуціанство стало домінуючою системою вірувань серед інтелігенції янбан та полководців. Корейці історично виявляли легкість у прийнятті різних релігій і сприймали їх як природні; їм було властиве накладання однієї релігії на іншу. Наприклад, полководці з клану Лі прибирали акценти з буддизму, залишаючи шаманізм на сільській місцевості, сприяли поширенню конфуціанства у державному управлінні та соціальному регулюванні, а також інтегрували корейське суспільство з китайськими бюрократичними моделями для швидкого імпорту китайської культури [8, с. 43-45].

Конфуціанство ставило мораль у пріоритет над правом, і починаючи з епохи династії Хань в Китаї, ця філософія була утверджена як державна ідеологія, і вона залишала свою актуальність на протязі багатьох століть, аж до початку ХХ століття.

Культ Неба та предків стали невід'ємною частиною конфуціанської спадщини, відзначаючи важливу роль Неба як природної та духовної сили в цій філософії. У віросповіданні конфуціанства виокремлені етичні якості, які людина отримує від Неба і повинна розвивати для життя в гармонії. Впровадження культу Неба, Вищої Сутності, або Вищого Правителя, допомагає уявити конфуціанство як релігійну систему, де поклоніння Вищій Сутності відіграє важливу роль у духовному розвитку людини.

За Конфуцієм, всесвіт розглядається як добре організований, гармонійний і вічний лад. Головна мета людини - знайти своє місце в цій вічній гармонії. Цього досягається шляхом постійного прагнення до вдосконалення, підтримки

гармонійних відносин з Космосом та відповідності ідеалам. У конфуціанській філософії відіграють важливу роль поняття «мудреця» або «благородної людини», які вирізняються своєю обізнаністю, чесністю, розумінням міри, відданістю законам, самодисципліною, та відданістю волі Неба, думкам мудреців і видатних особистостей. Мудрець має велику авторитетність у справах важливого значення.

На протилежному полюсі конфуціанство розглядає простолюдина, помисли якого спрямовані на те, як би вигідніше пристосуватися у житті. Сяожень нешанобливо ставиться до великих людей, ігнорує слова мудрих, прискіпливий до інших і невимогливий до себе. Великі справи довіряти йому не можна. Якщо якості благородної людини можуть поліпшуватися завдяки самовдосконаленню, то простолюдина може спонукати до вдосконалення лише страх перед покаранням.

Центральним етичним поняттям конфуціанства було вчення про *жень* – людинолюбство. На думку Конфуція, кожна людина здатна знайти в собі етичні правила власного життя. У стосунках з ближніми головним має бути намагання не робити нікому того, чого не хочеться, щоб вчинили тобі.

Істинність такої моральної вимоги Конфуцій обґрунтовує не посиленням на Бога чи Божу волю, а міркуваннями корисності для суспільства. Китайській культурі не властивий поділ моралі на божественну й людську. Благо - це те, що більшість людей вважає благом.

В основі всіх справ має бути принцип справедливості і. Людина, що прагне посісти бажане для себе місце, де б то не було – в сім'ї, суспільстві, на державній службі, – повинна намагатися бути достойною його. Для того потрібно вдосконалювати свій характер, що потребує очищення серця, думок, розширення знань.

Найважливішим критерієм людської величі є взаємоповага вдома, старанність на роботі, правдивість у стосунках із оточуючими. Особливо

важливою є любов і повага до влади, батьків. Сім'ю конфуціанство вважає основою політичної та соціальної структури суспільства. Навіть володар держави повинен чинити, як батько в сім'ї. Інтереси сім'ї конфуціанство вивіщує над інтересами людини.

Ціллю самовдосконалення є досягнення рівня благородної людини цзюньци – цей рівень не залежить від соціального статусу, а досягається шляхом виховання в собі високих якостей.

Менталітет та конфуціанство є двома складовими духу народу, які формуються на основі історичних культур, але при цьому створюють можливість говорити про культуру не лише в контексті окремих історичних етапів, але й у національному та етнічному вимірах, що постійно розвиваються та відтворюються з плином часу. Менталітет впливає на літературу, яка розкриває «секрет національної ідентичності». Цей «секрет» проявляється, перш за все, в способі сприйняття речей, який є вкоріненим у всьому спектрі етнічної культури і відображає культурні уявлення про рівень розвитку даної спільноти, основні аспекти духовного життя, місце традицій та новаторства.

1.4. Поетичний модернізм у «новій» корейській літературі як результат впливу на неї тогочасної японської поезії

Поетичний модернізм в корейській літературі почав розвиватися в першій половині ХХ століття та став ключовим етапом у становленні сучасної корейської поезії. Однак цей рух не був ізольованим і вплив інших культур на корейську літературу, зокрема, японської, виявився надзвичайно важливим. Цей текст розглядає розвиток поетичного модернізму в «новій» корейській літературі та його взаємозв'язок із тогочасною японською поезією.

Історичний контекст і обставини епохи сприяли впливу японської культури на Корею, оскільки на початку ХХ століття Корея перебувала під японським пануванням. Це призвело до інтенсивного обміну культурними

впливами між двома народами. Японська поезія, яка тоді переживала період розвитку, надихала корейських поетів на новаторські виразні засоби та стилістичні рішення.

Поетичний модернізм в «новій» корейській літературі відзначався відмовою від класичних структур та тем, які визнавалися старомодними, та виходом за межі традиційних форм. Він привніс свободу в обрання мовних засобів та метафор, дозволяючи поетам виражати свої думки та почуття більш індивідуалістично та експресивно.

Японська поезія того часу, зокрема хайку та танка, відзначалася простотою, зосередженістю на деталях природи та миттєвих враженнях. Ці риси стали важливими джерелами інспірації для корейських поетів. Вони сприймали методи та техніки японської поезії, які дозволяли їм виразити власні почуття, спостереження та досвід.

Корейські поети модернізму, такі як Кім Соволь та Лі Санхва, активно використовували вплив японської поезії для створення власних творів. Вони поєднували структурну вільність японського стилю з виразністю корейської мови та культурною специфікою.

За допомогою нових стилістичних прийомів та засобів вони змогли виразити не лише красу природи, але й власні емоції, почуття та думки. Це відкрило шлях для розвитку сучасної корейської поезії, яка стала більш індивідуалістичною та експресивною.

Загалом, вплив японської поезії на поетичний модернізм у «новій» корейській літературі був надзвичайно значущим. Цей обмін культурними цінностями сприяв створенню нових творчих шляхів для корейських поетів та позначився на розвитку сучасної корейської поезії.

У період між 1896 та 1908 роками корейська література долучила новий поетичний жанр – чханга (кор. 찬가). Цей жанр став перехідною формою від

старої поезії до сучасної. Твори, які існували раніше, почали називати «старою поезією», а жанри, які передували чханга, – «традиційними». Жанр чханга відзначався соціально-політичною тематикою, проте в окремих віршах, таких як «Пісня незалежності» (кор. 애국가, 1896 р.), та інших, можна було виявити релігійні мотиви. Це свідчить про вплив популярних на той час християнських гімнів (кор. 찬송가), які з'явилися в Кореї в 1887 році. Незважаючи на те, що виконання цих гімнів дозволило корейцям ознайомитися з культурою і музикою заходу, це також було прикладом єднання людей на основі загальної ідеї для просвітників. Деякі автори почали створювати чханга на західні мелодії, і за декілька років у Кореї розвиваються кілька нових поетичних жанрів.

На самому початку свого існування просвітники, не будучи професійними поетами, не досліджували і не експериментували з формами, а використовували традиційний жанр кася (кор. 가사) з розміром 4-4. Цей жанр не потребував жертв у смаках читачів, які вже були звичні іншим жанрам старої літератури. Однак з часом чханга, що виконувалися на манер західних мелодій, внесли зміни в ритміку цих пісень. Західна ритмічність порушувала милозвучну основу узвичаєного корейського вірша, і з'явилася необхідність пристосовувати текст до мелодії. Після публікації у 1908 році «Залізниця Кьонбу (кор. 경부철도가)» Чве Намсоном (кор. 최남선), розмір 7-5 став найпопулярнішим, тоді як пісні у формі кася 4-4 почали поступово виходити з ужитку.

Результати досліджень показують, що перші чханга, опубліковані в «Незалежній газеті», друкувалися без поділу на строфи, в одному суцільному тексті. Однак у наступних чханга виникла значна різноманітність форм строф, оскільки творці мали велику свободу, і їхні твори не обмежувалися нічим, окрім потреби підлаштовувати текст під музику.

У той же час чханга відзначається синкретизмом, який виявляється у поєднанні європейських концепцій позитивізму і прагматизму зі східним

традиціоналізмом. Поети не обов'язково вважали своїм головним завданням виражати суб'єктивні думки у літературних творах; вони скоріше розглядали себе як вчителів, пропагандистів і перетворювачів, які відкидали старе і сприяли поширенню нових ідей.

Поетичне «я» в поезії цього періоду втрачає індивідуальність та здається розчинюється в загальному ідейному пафосі віршів. У чханга чітко відбувається еволюція стилю, який тепер нахилиється до описовості і не обмежує авторів вибором лише «престижних» тем. Письменники віддають перевагу словам з абстрактним значенням, а не з обмеженим і конкретним змістом. Вони активно використовують розмовну фразеологію. Однак звучання чханга залишається заснованим на попередній поетичній традиції, включаючи повторення слів, виразів, рядків вірша, алітерацію і інші прийоми [13, с. 38-43].

Корейський поет Чо Чіхун (кор. 조지훈), хоча він класифікує просвітницькі пісні за тематикою як єдиний жанр, виділяє дві основні групи в їхній структурі: просвітницькі каси, які зберігають традиційну форму каси, і чханга, який охоплює всі інші пісні цього періоду. Літературознавець і критик Сон Мінхо (кор. 송민호) визначає навіть три різновиди просвітницьких пісень: просвітницькі вірші (1896–1899 рр.), просвітницькі каси (1905–1910 рр.) і чханга (1908 р.) [13, С. 38]. В корейській науковій літературі в цьому контексті з'явилися нові терміни: просвітницькі каси і просвітницькі вірші.

Поезія в цей період починає визнавати неповторність особистості та важливість її суспільної ролі, а також право художника на індивідуальне бачення та вираз. Зародження «нової поезії» пов'язане з іменем Чхве Намсона (кор. 최남선). Його ранні вірші відображають перші прояви новаторства в корейській поезії. Поет використовує різні метричні схеми, включаючи розміри, характерні для жанрів сіджо (кор. 시조) і каси 3-3-4 або 4-3, а також елементи, запозичені з японської поезії, такі як сінтай-ші зі схемою 7-5 і 5. Поетичні тексти Чхве Намсона видаються раціоналістичними та

«прозаїчними»; композиція віршів строго логічна, а основні тези розкриваються через образи, які відтворюють розум природи.

Поема Чхве Намсона «Від моря до дітей» (кор. 해에게서 소년에게, 1908 р.) відіграла ключову роль в переході корейської поезії до формату «вільного вірша», де рядки мають різну довжину. Цей твір також відзначається глибокими змінами у поетичному осмисленні та відтворенні реальності [14, С. 18]. У поемі виражено особисті, інтимні почуття, а сюжет відбиває ідеї соціальних змін в корейському суспільстві та зіткнення «старого» і «нового».

Поет Чхве Намсон сприймає конфлікт між «природою», що символізує досконалість, і людським суспільством, що відображає недосконалість, як непримиренний. В перемозі стихійного протесту над статичною впорядкованістю він бачить сенс існування. Чхве Намсон виражає свій протест проти соціальної реальності, уникаючи прямого її зображення, а замість цього він відкидає її недоліки. В його творах причинно-наслідкові та хронологічні зв'язки змінюються на асоціативні.

Пошуки художніх засобів, що адекватно відтворюють нове світосприйняття, що визнає розлад з дійсністю, привели Чхве Намсона до створення нової поетичної форми – вільного вірша чаюші (кор. 자유시). Дослідження показують, що ця форма виникла не лише під впливом зовнішніх чинників, але й була природним продуктом розвитку національної поезії. Наприклад, жанр чан-сіджо (кор. 장시조), який існував з кінця XVII століття – до початку XVIII століття, містив певні передумови для виникнення такого типу вірша. У вільних віршах Чхве Намсона основний акцент робиться на глибокій семантиці образів та їх асоціативності [13, С. 40].

У своєму вірші «Літні хмари», написаному у 1910 році, Чхве Намсон вирішив провести експерименти з новою поетичною формою – віршами в прозі санмунші (кор. 산문시). Цей твір вражає читача грою на контрастах між протилежними поняттями, сполученням ліричних елементів з іронією та

поєднанням високого і низького, і можна вважати, що ці артистичні засоби стали ключовими в «Літніх хмарах». Творчість Чхве Намсона відкрила новий, принциповий етап в історії національної поезії, вносячи в неї нові форми і виразність [13, С. 40].

Поетичні експерименти в дусі естетики символізму в корейській літературі з'явилися в період спаду просвітницького руху, коли після анексії Кореї японськими мілітаристами в країні встановилася атмосфера безвиході і розчарування. До перших зразків такого роду можна віднести пейзажну лірику Кім Ока (кор. 김억), Хван Сокку (кор. 황석우), Лі Іля (кор. 이일), де психологічне оповідання, властиве віршам Чхве Намсона витісняється новою творчою парадигмою. Слово, як засіб прямого вираження думки замінюється символом, покликаним передавати незбагненну сутність речей і внутрішній світ художника. Символами стають реальні, але поетично осмислені явища, предмети. У віршах «Весна іде» і «Падаючий сніг» Кім Ока ліричне «я» поета як би розчиняється в навколишньому пейзажі. Його лірику відрізняє внутрішня напруженість, причому невпинне сум'яття почуттів передається в образах-символах: в гомонінні вітру, плачу води, шелестінні осіннього листя.

Для вираження ліричного переживання Кім Ок звертається до частого в символістичній поезії прийому – сугестії, тобто навіювання. Це проявляється в інтонації – «музиці вірша» і зоровому образі – кольорі. Цілям сугестії в ліриці Кім Ока відповідають метонімічні, метафоричні засоби, які уособлюють образи: «мовчазного смутку», «бездонної думки», «беззвучної душі». При збереженні традиційної символіки з'являється нова семантика поетичного слова.

Для побудови своїх образів Кім Ок використовує звичну техніку символів – прийом аналогій, співвідносин, що реалізується метафорами, порівняннями, іншими видами паралелізму. З порівнянь і метафор здебільшого складається більшість віршів поета. Основне, що формує вірш у Кім Ока – це повторення на різних рівнях. Відтворюються однотипні граматичні, синтаксичні, логічні

конструкції, схеми – зазвичай у поєднанні з анафорами, як у віршах «Весна іде» і «Падаючий сніг». Повтор стає композиційною основою цілого вірша, багато в чому визначаючи принцип поетичного мислення. Кім Ок прагнув до максимальної розкнутості поетичної мови, що призвело до послаблення логічного зв'язку, але до більшого емоційного впливу на читача. Саме в віршах Кім Ока вперше з'являється рима, яка була невідомою раніше у корейській поезії.

Після поразки руху за незалежність 1 березня 1919 року корейську інтелігенцію охопив відчай. Багато молодих письменників намагалися знайти розраду серед утворених творчих груп навколо літературних журналів в 20-ті роки. У творах поетів групи «Творчість» (кор. 창조), яка в 1919 р. була створена Кім Доніном (кор. 김동인) (1900 – 1951 рр.), корейський символізм набуває яскраво вираженого декадентського характеру. У представників цього об'єднання Чу Йохана (кор. 주요한), Кім Соголя (кор. 김소월) і на даному етапі творчості Кім Ока і Хван Соку головною стає тема духовного стану світу, взаємної ворожості і відчуженості людей.

Удосконалення стилю поетів «Творчості» проявляється і в нових порівняннях. Наприклад, у вірші «Прийди, моя любов, крізь сніги» Хван Соку «губи коханої, немов червона дикиа квітка», «сльози, немов спливаюча свічка» і т.д. Освоєння рими після Кім Ока спостерігається у Кім Соголя, у якого зустрічається суміжна, перехресна, внутрішня рима. Поети використовували різні поетичні форми, але в основному віддавали перевагу вільній формі вірша.

У 1921 р. діяльність групи «Творчість» припинилася. Ідеї, образи і образотворчі засоби символістів отримують розвиток у творчості нового поетичного об'єднання «Руїни» (кор. 폐허), що виник в тому ж році. В його рамках зустрічаються наслідування західним поетам і навіть запозичення, що мали, як правило, творчий характер і вели до художнього переосмислення нового матеріалу, вдосконалення поезики.

З появою групи «Білий прилив» (кит. 白潮) в 1922 році в корейському романтизмі відбувся зсув від дуалізму між реальним і ідеальним до нового філософського дуалізму між раціональним і ірраціональним. Якщо для романтизму Чхве Намсона були характерні суб'єктивізм, акцент на виявленні особистості та нова поетика самовираження, то для Лі Санхва (кор. 이상화, 1901 – 1943 рр.), одного з визначальних романтиків 1920-х років, стала актуальною виразність романтичного ідеалу, бажання до універсалізму, синтезу та символізму. Його поезія вражає незвичайними образами і новою концепцією любові, відображаючи нові художні підходи в літературі того часу.

Поети намагалися відтворити кризовий настрій суспільства в своїх віршах, використовуючи надзвичайні образи та недосяжні почуття своїх ліричних героїв, які можуть бути не зрозумілими для звичайних читачів через свою новизну та незвичність. Це ставило питання про актуальність такої поезії та спонукало поетів переосмислити свою творчість. Деякі поети відмовлялися від романтичних і символічних принципів на користь наближення до реального життя і сучасних проблем. В їхніх віршах з'являлися більш реалістичні зображення, точні описи подій та персонажів, що відображали сучасну реальність [16, с. 180].

Рух за збереження національної культури мав значний вплив на творчість молодих поетів. Багато з них звернули свій погляд до класики, шукаючи натхнення та нових ідей. Один із виявів цього нового підходу до корейської літератури можна побачити в збірнику «Квітка азалії» (кор. 진달래꽃), що був виданий у 1925 році та чітко відображав ці нові тенденції.

Кім Соволь використовує міньо (кор. 민요) як найбільш органічну форму, яка відповідає «фольклорному» художньому сприйняттю корейців. Як і традиційні міньо, ці пісні мають розмір 8-8. Проте поети розглядають цей жанр лише як допоміжну форму для оновлення «нової поезії». Вони вдаються до мотивів та образності, щоб наблизитися до традиційних поетичних принципів

корейської поезії. «Сучасні» міньо зустрічаються в творчості Кім Ока, Кім Донхвана, Чу Йоханя, проте на відміну від «старих» вони створюються з розміром 7-5/5-7. В міньо цих поетів приваблює фольклорна лірика - вираз безпосереднього людського почуття, природного емоційного виразу, вільного від будь-яких обмежень. Більшість віршів у збірнику «Азалія» створено в формі вільного вірша. [13, с.38].

Філософська лірика Хан Йонуна (кор. 한용운) (1879 – 1944 рр.), представлена у збірнику «Мовчання коханої» (кор. 님의 침묵, 1926 р.), відкриває новий етап у розвитку корейської романтичної поезії. Модерністська поезія та проза в Кореї з'явилися на початку 1930-х років, коли було досягнуто повноцінності і відповідності стилю сучасної літератури заходу. Проте важливо зазначити, що ця література виступала як результат синтезу двох різних художніх підходів до словотвору, а саме західного та східного. [15, с. 124].

Корейські поети, що були захоплені творами європейських та американських модерністів, докладали зусилля по відношенню до мови, як головного засобу поетичного вираження. Найкращим поетам, одним з них був Чон Джійон (кор. 정지용), вдалось уникнути сентиментальність поетів 1920-х рр., відмовитися від перенасиченості у творах кількістю емоцій та роздумів.

Різні модерністські течії мали спільну ідею, але водночас існували виразні відмінності. Впливали на розвиток літератури в Кореї переважно імажизм (позначення детальних візуальних образів за допомогою мовних засобів) та сюрреалізм. Поети, що віддавали перевагу імажизму, створювали короткі ліричні твори, втілюючи настрій у єдиному яскравому образі. В Європі та Америці ця течія сформувалася під впливом східної поезії, зокрема японського «хайку». У Кореї за подібними принципами створювалися трьохрядкові «сіджо», проте їх обмежувала традиція. Вони були наповнені складними комбінаціями різних візуальних та аудіальних образів, як це можна

побачити в творчості Кім Кіріма (кор. 김기림) (1908 р. – ?), зокрема в його вірші «Море та метелики (кор. 바다와 나비)».

Сюрреалісти прагнули досліджувати енергію снів, людські ресурси, галюцинації та привабливість поза межами реального світу, ламаючи бар'єр між реальністю та умовністю. Вони експериментували з вільними асоціаціями образів і автоматичним письмом. Схожі тенденції простежуються в творчості Лі Сана (кор. 이상) (1910 – 1937 рр.).

У другій половині 1930-х років сформувалася творча група, відома як «Група життя», яка віддавала перевагу більш традиційній поезії. Їх зацікавили можливості корейської мови та прагнення пізнати основи людського буття, розглядаючи життя як боротьбу та взаємодію тіла та духу. Важливий внесок у збереження національної культури робив також Пек Сок (кор. 백석) (1912 – 1955 рр.), народжений у провінції Пхьонан. Відтягуючи власні спогади, вони писали про життя людей у маленьких провінціях та селах, де досі шанували традиційні цінності, зокрема сімейні. При цьому їхні твори нагадують китайську класичну поезію, де зазвичай використовується опис природи для вираження людських почуттів.

Патріотична лірика корейської поезії 1940-х років, відома здебільшого завдяки творчості Лі Юкса (кор. 이육사) (1904 – 1944 рр.) та Юн Дончжу (кор. 윤동주) (1917 – 1944 рр.), отримала в корейському літературознавстві назву «ханіль» (кор. 한일), що означає «антияпонська поезія». Трагічне закінчення життя цих поетів в японських в'язницях стало головним символом у їхній творчості. У ліриці Лі Юкса простежуються тяжіння до традиції та прагнення до новаторства [13, с. 38-43].

Після завершення війни в 1945 році корейські літератори розпочали активну діяльність з метою відродження та збереження свого національного спадку [13, С. 38]. Саме ці цілі переслідувало творче об'єднання «Чонлокпа»,

яке утворилось в 1946 році. Поети Чо Чжіхун (кор. 조지훈) (1920 р. – ?), Пак Мокволь (кор. 박목월) (1916 – 1978 рр.), Пак Тучін (кор. 박두진) (1916 – 1998 рр.), що входили до спілки, прагнули повернутися до витоків, відтворити справжній дух традиційної поезії в сучасному звучанні. Тема природи в творчості поетів «Чонлокпа» розкривається у глибокому взаємозв'язку з їх філософськими та естетичними поглядами, а також зі світом їхніх ідей і емоцій. Вони розглядали поезію як засіб для духовного самовдосконалення і філософського осмислення світу.

Спілка «Чонлокпа» стала найважливішим художнім явищем в корейській поезії 1940-х років. Проте з настанням Корейської війни (1950 – 1953 роки) в Кореї не було зауважено виникнення інших значущих поетичних об'єднань [13, С. 38]. Творчість окремих поетів, яка розвивалася в рамках визначених тенденцій, була призупинена з початком військових подій.

Висновки до розділу I

У розділі «Корейська література першої половини ХХ ст. в умовах японської колонізації» були розглянуті різні аспекти, які вплинули на розвиток корейської літератури в період японської колонізації. Політичні та історичні аспекти в цей період визначили важливі тенденції в літературному процесі, який був під сильним впливом японської влади. Японська колоніальна політика в галузі корейської мови та літератури призвела до змін у способі використання корейської мови, але водночас викликала активний рух за збереження і відновлення корейської культурної спадщини.

Ментальність корейців в цей період була суттєво вплинута культурними та релігійними чинниками. Віра та традиції грали важливу роль у збереженні корейської самоідентифікації та сприяли формуванню різних аспектів корейської літератури.

Поетичний модернізм в «новій» корейській літературі був наслідком впливу сучасної японської поезії. Поети цього періоду відзначалися різноманітністю стилів та творчих підходів, вони шукали нові форми вираження та способи виразити свої ідеї та почуття.

Усі ці чинники, які визначали літературний процес у Кореї в період японської колонізації, сприяли розвитку унікальної літературної традиції, що відзначалася синкретизмом і пошуками нових художніх форм. Роль літератури у збереженні культурної спадщини та виразі корейського національного духу була надзвичайно важливою в умовах японської колонізації.

Аналіз теоретичних робіт вітчизняних та зарубіжних вчених, присвячених питанням культурно-літературних традицій, менталітету, модернізму та символізму, разом із коротким оглядом культурно-історичних і літературознавчих методів, що використовувалися в Кореї на початку ХХ століття, дають підстави для формування теоретичного фундаменту для подальших досліджень в цій галузі.

1. Передумовами корейської поезії у першій половині ХХ ст. були визначені японська окупація, яка посприяла процесу модернізації літератури, та

викликала створення нової літератури, але в той же час пригноблюючи тему національної ідентичності викликала художні форми, де проривалася тема незалежності. Також, можна умовно поділити просвітителів на дві групи за стильовими типами поезії: прихильники традицій та модерністи-експериментатори. Обидві групи створювали поезію на традиційні теми та пісні бунтарського духу.

2. Тож, менталітет впливає на літературу та поетів – головних просвітителів країни, адже він є головним підґрунтям культурного спадку людей, які проживають на певній території. Він вважається формуючою складовою суспільства як певного спільно-розумового інструментарію та національного характеру, що включає певну сукупність емоційно-чуттєвих проявів. Менталітет є основою для культури та творчості будь-якого народу. Історія корейського народу містить у собі багато переламних подій, культурних особливостей та героїчних постатей, що сформували цілий етнос та на якому вибудувався національний характер. З часом він поширювався, еволюціонував та створив сучасний менталітет народу. Поезія та національна ментальність взаємодіють, штовхаючи до культурного розвитку просвітителів, вказуючи вірний шлях. Таких напрямків може бути декілька, як жанрів творів чи тем, і чим більше різних, тим швидше збагачується народ, обираючи вірний. Поезія обговорює різні питання та відображає головні думки народу, формуючи менталітет наступних поколінь. Водночас вона може впливати на сучасні покоління, штовхаючи до нового та збагачуючи в різних аспектах.

3. Поетичне «я» в літературі цього періоду втрачає свою індивідуальність і здається поглиблюється у загальному ідейному контексті віршів. В поезії чханга чітко спостерігається еволюція стилю, який тепер нахилиється до докладної описовості і не обмежує авторів у виборі лише «підходящих» тем. Поети віддають перевагу словам з абстрактними значеннями, а не з обмеженими та конкретними смислами [13, С. 39].

4. Релігійний аспект творів відображується у літературі через конфуціанство та буддизм – давні релігії Кореї, які забороняли усе нове, через

це поява модернізму трохи запізнилася у порівнянні з іншими західними країнами та Японією. Вестернізація після початку японської колонізації прийшла з великою платою за це – заборною національної ідентичності для корейського народу, але одночасно відкрила двері до усього нового, модерну в літературі, жанрах та символізму.

РОЗДІЛ II. СИМВОЛІЗМ ЯК СУГЕСТИВНИЙ КОНФУЦІАНСЬКИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ПРОТЕСТУ В КОРЕЙСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ЧАСІВ ЯПОНСЬКОЇ КОЛОНІЗАЦІЇ

2.1. Концепт-символ *чжун* (忠) у поезії Хан Йонуна

Тема кохання у поезії Кореї має дуже глибокий характер, де поети оспівували вірність, котра могла висловлюватися в ніжних почуттях до людей або природи. Зазвичай просвітники оспівували відданість країні або правителю, і тільки з приходом модернізації почалися згадки жіночої особи в романтичній поезії. Кохання до життя та абсолютного буття, теж є характерними символами кохання у поезії. Концепт чжун (кит. 忠/ кор. 忠), який відомий як ідея вірності, відданості, щирості, обачності та служіння вірою і правдою, представляє одну з основних принципів конфуціанства. Цей концепт сприймається як ідея покори від верхніх до нижніх соціальних шарів, що становить основу конфуціанської етики. Він включає в себе такі аспекти, як покірність і повага до батьків (сяо), підкорення молодших братів старшим братам та повагу молодших братів до старших братів (ді), а також покору підданих своєму правителю.

З метою згладжування невдоволення соціальним нерівностям і пануванням спадкової аристократії, Конфуцій пропонував верхньому класу зосередитися на розвитку землеробства, дотримуватися сезонності землеробських робіт та полегшити бремя податків і обов'язків.

Хан Йонун (1879 – 1944 рр.) – видатний корейський поет ХХ століття, який також відомий під псевдонімом Манхе (кор. 만해). Він був активним суспільним діячем, лідером у боротьбі за незалежність Кореї під час японської окупації. Крім того, Хан Йонун був відомим ченцем і реформатором буддизму свого часу, сприяючи розвитку медитаційної практики та метафізичного мислення в корейській літературі.

У своїй поезії він вдало поєднував філософські концепції буддизму з патріотизмом, використовуючи літературні техніки та свою уяву, щоб втілити

ідеї протесту та незалежності під час японської окупації. Він також майстерно використовував метафори та епітети, які робили його вірші надзвичайно виразними та потужними. Таким чином, він зайняв чільне місце в історії сучасної корейської поезії і залишив незіскований слід у корейській культурі.

У поезії Хан Йонуна, видатного корейського поета, концепт-символ «чжун» (忠) займає особливе місце та глибокий сенсовий вимір. Цей термін, який можна перекласти як «відданість», «вірність» чи «лояльність», відображає ключове поняття в творчості Хан Йонуна, а також в корейській культурі загалом.

У поезії Хан Йонуна, «чжун» виступає як символ ідеї відданості рідній землі, історії, культурі та суспільству. Поет вдало поєднує цю ідею з естетичними та філософськими аспектами. Він розглядає чжун як важливий аспект гідності та самосвідомості корейців.

Концепт-символ «чжун» найчастіше виражається через образи природи, рідного краю та спадщини. Поет підкреслює важливість відданості та віри в себе, навіть у складних історичних обставинах. Відданість «чжун» може бути сприйнята як обов'язок перед минулими поколіннями і призов до збереження та підтримки корейської ідентичності.

В цілому, концепт-символ «чжун» в поезії Хан Йонуна відображає не лише глибокий патріотизм, але й вираження національної гідності та долі корейського народу. Ця ідея вплинула на багатьох інших корейських поетів та літераторів і продовжує бути актуальною в сучасній корейській літературі.

Поезія Хан Йонуна сповнена мудрості та кохання, і вона призначена для тих, хто відчуває страждання через втрату національної самостійності. Вірші Хан Йонуна відображають громадянську активність і висловлюють рішучу волю до відродження «коханої», яка символізує долю корейської нації під час японської колонізації. Зокрема, збірка віршів «Мовчання коханої» («님의

침묵», 1926 р.) демонструє глибокі думки, які коріння в буддистських принципах.

Вірші Хан Йонуна служать виразом надії на відновлення корейської національної ідентичності та відстоювання свободи, і вони є важливою частиною корейського літературного спадку. Творчість поета поєднує в собі почуття кохання до батьківщини з мудрістю і духовною глибиною, що робить його вірші актуальними і сьогодні.

У 1926 році поет Хан Йонун опублікував вірш під назвою «Мовчання коханої», який відзначив його як визнаного літературного майстра, хоча він був відомий переважно як громадський діяч [4, С. 164]. Цей вірш став частиною однойменної поетичної збірки і виділявся своєю стилістикою та багатством метафор, що були нескладні для традиційної корейської поезії [14, С. 65]. Вірш був інноваційним у своєму стилі, оскільки включав в себе глибокий підтекст і варіативні значення основного поняття «кохана». Це створило можливість для різних рівнів сприйняття і зрозуміння тексту читачами, які цікавилися відмінними аспектами цього складного поняття.

님의 침묵

님은갔습니다. 아아, 사랑하는나의님은갔습니다.

푸른산빛을깨치고단풍나무숲을향하여난작은길을걸어서,
차마떨치고갔습니다.

황금(黃金)의꽃같이굳고빛나든옛맹서(盟誓)는차디찬티끝이되어서한숨의미풍
(微風)에날아갔습니다.

날카로운첫키스의추억(追憶)은나의운명(運命)의지침(指針)을돌려놓고,
뒷걸음쳐서사라졌습니다.

나는향기로운님의말소리에귀먹고, 꽃다운님의얼굴에눈멀었습니다.

사랑도사람의일이라,
만날때에미리떠날것을염려하고경계하지아니한것은아니지만,
이별은뜻밖의일이되고, 놀란가슴은새로운슬픔에터집니다.
그러나이별을쓸데없는눈물의원천(源泉)을만들고마는것은스스로사랑을깨치
는것인줄아는까닭에,
걸잡을수없는슬픔의힘을옮겨서새희망(希望)의정수박이에들어부엌습니다.
우리는만날때에떠날것을염려하는것과같이, 떠날때에다시만날것을믿습니다.
아아, 님은갔지마는나는님을보내지아니하였습니다.
제곡조를못이기는사랑의노래는님의침묵(沈默)을휩싸고돕니다.

Мовчання коханої

Кохана пішла. Ох, кохана пішла, ту, що я так полюбив.
Голубе сяйво гір пробиває той шлях крізь стежинку в кленовому лісі, тяжко
було їй від мене піти.
Стара обіцянка, що сяяла мов велика квітка золота, перетворилась на дрібний
холодний попіл, що роздмухав легкий подих вітерця.
І пронизливий спогад про перший поцілунок, що долю мою змінив, розтанув і
вдача моя відлинула.
Коханої солодкий голос зробив глухим мене, коханої чарівний образ зробив
сліпим мене.
Поки були ми разом, не переймався я, та як зненацька настала розлука, від горя
зайшлося серце моє.
Тим не менш, горе розлуки стане марним, не дам розбитися любові і всю жагу
моїх гарячих почуттів, спрямую на нову надію долі.

Ми вірили у не випадковість зустрічі, хвилювались про можливість розлуки, я вірю, що побачимось ще раз завдяки нашій надії.

Ох, ти пішла, але тебе я не відпустив.

Пісня кохання, що не втримала власної мелодії, огортає та перетворює все навкруги на любов до тебе, моя мовчазна кохана.

(Переклад Д.В. Андріанов) [15, с. 126]

Спосіб вираження думок у цьому вірші відрізняється від звичайних виразів та структури мови, що використовується в повсякденному мовленні корейців. Поет вдається до рим та описів, проте також використовує приховані метафори та різноманітні вислови в своєму творі. Через це поезія набуває мелодії та багатогранності її ролі.

Вислови, використані в цьому поетичному творі, розгортаються природно, проте сенс думок часто істотно відрізняється від прямого значення слів. Автор також вдається до унікального художнього стилю, щоб забезпечити фразу емоційно-патріотичним і духовним сенсом. Через обмеження цензури влади, поет використовує парадоксальні фрази та вирази дуже метафорично. Тому особливу увагу слід приділити суті сформульованих парадоксальних речень.

У першому рядку вірша, «Кохана пішла, о кохана пішла, ти, що я так полюбив», поет розмовляє про кохану, яка відійшла від нього. Хоча існують різні тлумачення та перипетії щодо того, хто представляє ця «кохана», проте, з урахуванням життєвого шляху автора та його активного ставлення до суспільних питань, вказує на дух незалежності, це звертання можна розглядати як символ втраченої незалежної «батьківщини», іншими словами, Кореї. Остання частина вірша підкреслює таке тлумачення: «Ох, ти пішла, але тебе я не відпустив. / Пісня кохання, що не зберегла своєї мелодії, огортає та перетворює все навколо на любов до тебе, моя мовчазна кохана.» В цих рядках

поет заявляє, що «ти пішла, але тебе я не відпустив», підкреслюючи свою патріотичну готовність залишатись вірним своїй батьківщині.

Проте, складно прив'язати вираз «ти» до конкретного історичного контексту або загального становища держави. З урахуванням того, що Йонун став буддистським монахом, можливо, він мав на увазі Будду або навіть більший символ – абсолютне буття. Ця різноманітність можливих тлумачень висловлювань також сприяє глибокому розумінню цієї поезії та використанню метафоричних рядків для вираження духовних та патріотичних почуттів.

Вираз "ти пішла" відокремлює автора від коханої, підкреслюючи, що вони більше не є разом. Це свідчить про стан глибокої суми і відчаю, які переживає оповідач. Проте, з розвитком ідеї, поет переборює свою скорботу і виражає обіцянку вічної любові.

Під японською владою Корея пережила багато болю і страждань. Проте, цей період також призвів до значних змін у літературі та поезії, оскільки корейці стали під впливом іноземної літератури. Переслідування, цензура і бажання народу бути незалежними підштовхнули Хан Йонуна до створення нової метафоричної форми поезії. Його використання багатозначних слів та глибокого підтексту дає читачеві можливість інтерпретувати образ "коханої" на кілька способів, розглядаючи його як символ багатьох реалій. В цьому контексті романтичний підтекст може втілювати кохану людину, патріотичний підтекст – тугу за батьківщиною та її незалежністю, а біографічний підтекст, базуючись на життєвому шляху автора-ченця, може вказувати на Будду або щось надзвичайне і високодуховне. Ця багатшарова структура надає поетичному твору велику глибину та залишає простір для фантазії читача [15, с. 126-127].

2.2. Концепт-символ *чжун* (중) у поезії Кім Соволя

Поет Кім Соволь (1902 – 1934 рр.), відомий як Кім Чоншік (кор. 김정식), поет, що народився у Кваксані, провінція Північна Пхьонан вже у 17 років

задекларував себе талановитим письменником. Він опублікував перші серії творів у «Зародженні», але його перлиною стала збірка «Квітка азалії (кор. 진달래꽃)», яка була надрукована у 1922 р. Загально відомо, що він створив близько 150 творів, і вважається одним з найвизначніших поетів Кореї.

Кім Соволь був вихований здебільшого на класичній літературі. Він писав в основному про природу, кохання, що минає, самотність та пошук свого місця в світі. У більшості творів тема традиційно сумна, а багаторазові повторення фраз надають їм схожість із народними піснями. У збірнику «Квітка азалії» були і веселі «вільні вірші», проте вони не зазнали успіху в читачів, а сумні традиційні вірші набули шаленої популярності та успіху.

Пишучи в той час, коли бажання відновити національну єдність породжувало творчі зусилля для відновлення таких абстрактних уявлень, як «дух Кореї». Кім Соволь використав це у своїх творах, відповідно звертаючись до свідомості корейського народу через конкретні зображення. «Квітка азалії», вірш, який у своєму творі викликає квітку, яка ранньою весною розцвітає по всій Кореї.

진달래꽃

나 보기가 역겨워

가실 때에는

말없이 고이 보내 드리오리다.

영변(寧邊)에 약산(藥山)

진달래꽃,

아름 따다 가실 길에 뿌리오리다.

가시는 걸음 걸음

놓인 그 꽃을

사뿐히 즈려 밟고 가시옵소서.

나 보기가 역겨워

가실 때에는

죽어도 아니 눈물 흘리오리다.

Квітка азалії

Коли ти покинеш мене

Через огиду,

Без жодного слова, шляхетно тебе відпущу.

В Йонгбьоні на горі Як є

Квітки азалій,

Я оберемок зірву та розсиплю на твоєму шляху.

Крок за кроком

Я розкидаю ті квіти,

Лети по ним, я прошу, обережною ходюю.

Коли ти покинеш мене

Через огиду,

Перед спочином жодну сльозу не проллю.

Тип мовлення та художні засоби його поезії спираються на традиційні фольклорні ритми та словниковий запас із повсякденного життя, який невимовно знайомий звичайним людям. Кім Соволь був названий репрезентативним поетом корейського духу, і в його поезії цей дух охоплює романтичну тугу та космічне співчуття.

Вірш описує горе, спричинене втратою любові, і саме насильство від нього стає основою для гарячої пристрасті. Скорбота перед прощанням, смуток щодо розлуки, посилюють відсутність любові і створюють піднесеність емоції, коли поєднуються з мотивами втрати домівки та загальної безвиході. Без дому, де він може знайти спокій і обмежитися від минулого, мовець відчайдушно кричить до своєї коханої; повне позбавлення від впливу на події дає сильний ліричний поштовх до вираження почуттів. Глибина цього поштовху пропорційна глибині відчуття втрати і болю мовця: чим ширша безодня, яка розкриває романтичну уяву про закоханість та реальність відсутності любові, тим міцніше розвиваються вузли, що супроводжують закохане серце. Це сила парадоксів у поезії, яка перетворює відсутність і втрату в саму примарність романтичного кохання.

Основний мотив із трьох перешкод – втрата будинку, заблоковані дороги та відсутність коханої – забезпечує художніми засобами умовну дистанційність мовця від об'єкта його бажань та підкреслює його абсолютну ізоляцію. Поет Кім Соволь підніс гнів через втрату та самотність людини, до цілого нового поетичного напрямку. Особливо чудовим прикладом є «Гірські квіти». З першого погляду, вірш здається легким нарисом ландшафту, в якому представницькі елементи природи, гори, квіти та птахи об'єднуються в гармонійне співіснування. Протягом другої строфи («на горі / горі / квітучі

квіти / так далеко, так далеко»), однак лінія «поки що, настільки далеко» створює раптові та незнайомі напруження, вводячи просторовий аспект, який як фрагменти зсередини сцени природи досі сприймалися як ціле. Квіти не входять до ландшафту, і їхнє відокремлення від навколишнього середовища свідчить про те, що вони самі цвістимуть на великій відстані від мовця. Для цих самотніх квітів поетичний оратор відчуває ніжність жалю, і тут мається на увазі власне знайомство спікера з внутрішніми контурами самотності; "Гірські квіти" висвітлюють можливість космічного співчуття та розширення ліричного резонансу на основі власного досвіду втрати.

Кім Соволь та Хан Йонун говорять про один **님**, котрий у корейській поезії позначає об'єднання почуттів до чогось. Його називають чонхан (кор. 정한) – який формує коріння крізь традиційну поезію та від початку династії Корьо, згадується в традиційній фольклорній пісні Аріран (кор. 아리랑). У такій поезії ніколи не виказується горе розставання, тому що вона вже приховує **한**, поняття, яке можна трактувати як смуток за чимось, наприклад, країною або батьківщиною. У вірші «Квітка азалії» описується проста і чесна любов, яка співпадає з національними настроями. Це проста мелодія, і яка використовується для прославляння почуття інтимності та відокремлення.

Поезія Кім Совеоля насправді пов'язана із загальними настроями та народними піснями корейців. Хоча трагічні почуття любові згадуються на першому плані, такі як туга, смуток і скорбота, внутрішня драма містить метафізичні роздуми про її існування. Насамперед, він чітко демонструє корейські настрої та процес вестернізації. Якщо подивитися на це більш детально, то виділяються 3 аспекти.

- 1) Локальність: більшість його віршів базуються на місцевих звичаях, природі та географічних назвах.
- 2) Народна творчість: складається з ритмів народних пісень, які вже багато років були мелодією емоційного життя людей.

3) Національна ідея: тема та ідея віршу ґрунтуються на загальних почуттях людей, розповідаючи про скорботу народу та настрої Кореї.

Розглядаючи значення **님** Кім Соволя, варто порівняти з **님** Хан Йонуна, який жив у ту ж епоху. Поезія Хан Йонуна містить багато посилань на «кохану» (**님**, або еквівалентні поняття). Однак важливо зауважити, що в цьому контексті «кохана» не обов'язково позначає нове «я» поета. Слово «кохана» використовується в більш загальному контексті, який має контрастне значення [15, с. 127].

У віршах Кім Соволя **님** здається мертвим, або без шансів на порятунок. Ось чому його вірші, як правило, наповнені смутком та східними кольорами. Відчувається відчай у його поезії, коли він каже, що дорогий друг не може повернутися, але зазначає що є шанс очікувати.

Хан Йонун інтерпретує тему «коханої» (**님**) як символу батьківщини, нації чи вищого буття, і він вірить у вічне існування цього символу навіть у важкі часи. Ця віра в повернення «коханої» призводить до того, що його поезія не сповнена безкінечного відчаю, а натомість вона виражає силу любові, яка впливає на нього в очікуванні повернення. Ця відмінність в підході може бути пояснена різним сприйняттям реальності та історичних подій кожним з цих поетів. Він прагне показати надію та віру у можливість відродження та незалежності, навіть у важкі моменти історії. Навпаки, інший поет, як, наприклад, Кім Соволь, бачить символ «**님**» як втрату та незрозуміння, що виражається через безнадійність та відчай. Такі різниці в тлумаченні символу «**님**» відображають різні підходи поетів до розуміння своєї національної історії, і це допомагає нам краще зрозуміти контекст їхньої творчості та їхні індивідуальні погляди на світ.

2.3. Концепти чжун (충), йон (용) та хан (한) у поезії Лі Санхва та інших корейських поетів колоніальної доби

2.3.1. Концепт чжун (충) у творах Пек Сока

Інший твір, який можна віднести до романтичної поезії та концепту *чжун*, це вірш Пек Сока (кор. 백석, 1912 – 1995 рр.) під назвою «Я, Наталка та Білий Віслюк» (кор. «나와 나타샤와 흰 당나귀», 1938 р.). Пек Сок народився в 1912 р. у Чонджу та розпочав свою журналістську кар'єру у газеті «Чосон Ільбо (кор. 조선일보)» вже у 1934 р. Наступного року він надрукував там свій перший поетичний твір «Фортеця Чонджу» («кор. 정주성»), а ще через рік видав власну збірку поезій під назвою «Олень» («кор. 사슴»). Збірка містила 33 вірші, багато з яких були новими, 7 з них вже були опубліковані в журналах або газетах у дещо різній формі.

До 1948 р. він опублікував ще близько 60 творів, але, жодної збірки. У Республіці Корея публікація його творів була суворо заборонена деякий час, тому що він був позначений як північнокорейський поет і комуніст. Проте з 1987 р., коли збірка його творів (віршів та нарисів) вперше була перечитана після корейської війни, він був широко переоцінений вченими літературознавцями та критиками. Тепер він вважається новим обличчям корейського соціалістичного модернізму разом з групою інших літературних письменників. Південна Корея вважала, що Пек Сок загинув у колгоспі в 1963 році. Тим не менш, згодом було з'ясовано, що він жив до 1995 р..

Поема «Я, Наталка та Білий Віслюк» розповідає про кохання автора до Наталки, він зазиває її поїхати з ним у подорож в горне село на білому віслюкові. Іншими словами це поема про його надію і бажання на справжнє кохання незважаючи на ніякі обмеження.

«...나타샤를 사랑은 하고

눈은 푹푹 날리고

나는 혼자 쓸쓸히 앉아 소주(燒酒)를 마신다
소주(燒酒)를 마시며 생각한다
나타샤와 나는
눈이 푹푹 쌓이는 밤 흰 당나귀 타고
산골로 가자 출출이 우는 깊은 산골로 가 마가리에 살자

눈은 푹푹 나리고
나는 나타샤를 생각하고
나타샤가 아니올 리 없다
언제 벌써 내 속에 고조곤히 와 이야기한다
산골로 가는 것은 세상한테 지는 것이 아니다
세상 같은 건 더러워 버리는 것이다...»

Я, Наталка та Білий Віслюк

Бідна я людина,
Покохав я одного разу Наталку,
Через те сьогодні ввечері валить снігопад.

Кохаю я Наталку,
І сніжна буря почалась,
Та я залишився один, хмурний настрої, випиваю соджу.

Думки проносяться під соджу,
Я з Наталкою разом,
Поїдьмо глибоко у гори осідлавши білого віслюка,
Поїхали жити в гори у високогірну хату, де співають білі синиці.

І сніжна буря почалась,
Я думаю про Наталку,
Наталка не може не прийти.

Коли вона вже прийшла до мене у думках і шепоче,
Їхати далеко в гори, це не покидати світ,
Це залишати світ позаду через його брудноту.

Кохаю я Наталку,

І сніжна буря почалась,

Десь мовить білий віслюк своє «іа-іа», тому що йому подобається ця ніч.

Ім'я Наталки позначає у вірші дівчину, яка живе далеко у північній країні, можливо навіть за північним колом, десь далеко від героя, там де холодно. Під впливом завезеної літератури з Японії та всього світу, поет знайомиться з героїнею роману Л.М. Толстого «Війна і мир», що вочевидь значно вплинуло на нього. Далі поет описує сніжну бурю та снігопад надворі: («Через те сьогодні ввечері валить снігопад», «І сніжна буря почалась»), якою символізує плин часу, що швидко минає, та закопує в глибину усе минуле. Білий сніг також позначає віддаленість від брудного світу, що знаходиться довкола поета. Він намагається забути про любов, обдумати та зрозуміти її («Та я залишився

один, хмурний настрій, випиваю соджу./ Думки проносяться під соджу»), і загублюється у реальності.

У вірші можна прослідкувати за динамікою між бідною і самотньою людиною та коханням до «Наталки», але котрому насправді важко досягти цієї любові. Отже, герой намагається піти високо в гори. Хоча в певному сенсі це може розглядатися як ескапізм, оратор говорить, що він не компрометує свої дії з брудною реальністю. «Світ брудний» підкреслюється для того, щоб виправдати його дії через брудну реальність. Поряд з поезією поета цей вірш прекрасно зображує фантазію любові через екзотичні образи, такі як «сніг», «Наталка», «білий віслюк». Але тому, що такі фантазії походять від спроб переступити реалістичні межі та відчай, сум і самотність також присутні в цьому вірші.

Тож, концепт *чжун* відіграв велику роль в менталітеті корейців, хоча з приходом модернізації почав відходити на задній план, що дало дорогу просвітникам до нової творчості та можливості іншого світосприйняття. Тож, можна сказати, що концепція *чжун* в «новій поезії» вперше розділилася на дві гілки: служіння вірою і правдою своїй державі та на щире кохання між чоловіком і жінкою, що перечить канонам вчення. Все ж, відданість у коханні до батьківщини у колоніальній поезії, ми вважаємо однією з найосновніших тем, яка охоплює основні особливості менталітету. Проте, концепт *чжун* не єдиний, що використовується просвітниками в першій пол. XX ст., концепти конфуціанства хан та йон теж з іншої сторони є дуже впливовими на тематику поезії та характер корейців.

2.3.2. Концепт йон (勇) у творчості Шім Хуна

Тема спротиву та оборони стала основною формуючою складовою ментальності корейського народу, яка була заснована на концепті *йон* у першій половині XX ст. Йон позначає хоробрість, відвагу, мужність. Мужність цінувалася не тільки у якості воїна. Головна битва – війна з власними вадами вимагає сили і мужності від будь-якої людини. Боягузтво, невміння визнавати

недоліки в собі, Конфуцій вважав головною вадою. Пригноблення національної ідентичності викликало невимовний спротив, проте усіх противників японського колоніального устрою намагалися прибрати та зробити вигляд, що їх не існує. Цензура знищувала будь-який натяк на корейську незалежність, через це просвітники були змушені приховувати справжній зміст своїх творів через використання різних художніх засобів.

Твір Шім Хуна (кор. 심훈) «Коли прийде той день (кор. 그날이 오면, 1949 р.)» є одним з таких творів. Шім Хун (1901 – 1936 рр.) писав під своїм псевдонімом, справжнє ім'я письменника Шім Десоп (кор. 심대섭). Він народився в Сеулі в інтелігентній родині, був заарештований під час Руху першого березня. Після здобуття освіти у Китаї він працював репортером у газеті «Східна Азія Щодня (кор. 동가일보)».

Шім Хун був багатогранним творцем, який не обмежувався лише поезією. Він творив не лише поетичні опуси, але й романи, драми та сценарії для фільмів. Поза тим, він також виступав як режисер, писав рецензії на фільми і навіть сам знімався в кіно. На додаток до своєї сценарної роботи, Шім Хун також написав кілька романів, які здобули велику популярність та високу оцінку в сучасному літературному світі Кореї. [4, С. 166]. Найвідомішим твором у творчій спадщині Шіма Хуна є роман під назвою «Вічнозелена рослина» (оригінальна назва «상록수»), який був виданий у 1935 році. Головною темою цього роману є національний рух, що впливав на інтелігенцію, спонукаючи їх повертатися на батьківщину, яка страждала від бідності та експлуатації. Роман закликає об'єднати сили з освіченими селянами для збільшення національної міцності і величі. Він відображає важливу тему патріотизму та об'єднання для покращення долі батьківщини.

Періодично Шім Хун писав поезію, яка відрізнялася від його прозових творів. У своїй поезії він висловлював бажання національної незалежності більш прямо і відкрито, ніж у своїй прозі, де національна свідомість виражалася

менш прямо. Ці вірші були спрямовані на підтримку і сприяння національному руху.

그날이 오면

그 날이 오면 그 날이 오면은
삼각산(三角山)이 일어나 더덩실 춤이라도 추고
한강물이 뒤집혀 용솨음칠 그 날이
이 목숨이 끊기기 전에 와 주기만 할랑이면
나는 밤하늘에 날으는 까마귀와 같이
종로의 인경(人磬)을 머리로 들이받아 울리오리다.
두개골(頭蓋骨)은 깨어져 산산조각이 나도
기뻐서 죽사오매 오히려 무슨 한(恨)이 남으오리까.

그 날이 와서 오오 그 날이 와서
육조(六曹) 앞 넓은 길을 울며 뛰며 덩굴어도
그래도 넘치는 기쁨에 가슴이 미어질 듯하거든
드는 칼로 이 몸의 가죽이라도 벗겨서
커다란 북을 만들어 들쳐 메고는
여러분의 행렬에 앞장을 서오리다.
우렁찬 그 소리를 한 번이라도 듣기만 하면
그 자리에 거꾸러져도 눈을 감겠소이다.

<그날이 오면, 한성도서주식회사, 1949>

Коли прийде той день

Коли прийде той день, коли прийде той день,
Тоді Самгаксан, здійметься у танку трьома своїми вершинами,
Тоді води Хангану змінять свій плин та піднімуться в небеса,

Коли прийде той день, напередодні кінця мого життя.

Я як ворон кружлятиму у нічному небі,

Примушу звучати дзвони, вдаряючись в них головою.

І хоча мій череп розколиться на двоє частин,

То це буде щаслива смерть без жалю.

Коли прийде той день, коли прийде той день,

Навіть бігаючи, кричачи по широкій дорозі перед Юкхо,

Я б не прийняв його разом із серцем повного щастя,

Я би здер шкіру із себе гострим ножом,

Та зробив би і неї мішок (барабан),

Очоливши парад із вас усіх.

Якщо б тільки я зміг почути той стрімкий звук,

Я б закрив свої очі, готовий з радістю померти.

«Самгак» і «Хан» – це назви гори і річки в Сеулі, тому, коли поет говорить, що гора і річка «встане і буде танцювати», він говорить про той день, коли корейський народ, звільнившись від японського правління, буде радіти. У своєму творі Шім Хун висловлює думку, що він охоче помре, коли цей день настане. Дзвін Чонно – це традиційний символ для корейських людей, який використовується в національних фестивалях, також раніше в нього били, щоб сповістити про завершення робочого дня. Фразою «буду бити в дзвін головою» він чітко підкреслює, наскільки сильним є його прагнення здобути національну незалежність для своєї країни.

Через жорстку цензуру його поетичні збірки не мали шансу бути опублікованими в той період. У японському колоніальному епосі існувала жорстка цензурна система, яку сьогодні важко уявити. Через це всі літературні твори могли бути опубліковані лише тоді, коли вони пройшли цензуру. Тому для віршів було дуже важко містити пряму критику японського імперіалізму та волі опору. Одного разу Шім представив японському уряду на розгляд свої рукописи з наміром опублікувати їх, але вони відразу ж були вилучені, а спостереження за ним стало більш суворим. Його творчість, наповнена ідеями національної незалежності з'явилася вже після звільнення Кореї, що сталося в 1945 р., і після смерті поета.

Саме з цієї причини поезія Шім Хуна, в тому числі «Коли день приходить», не була опублікована в той період, але була відкрита загалу лише після 1949 р. Проте, ця затримка не погіршує значення вірша. Швидше, тому що інтенсивність і стійкість критики не можуть пройти цензуру, сама ситуація парадоксально говорить про цінність поеми.

Шім Хун саме розповідає про день національного визволення у цьому вірші, який він відчайдушно чекав. Весь зміст твору зосереджено на прояві радості, яка буде в день настання незалежності. «Моя голова розбита. Що робити, якщо я не можу померти на радість визволення?» – це відчайдушний крик про те, що життя в окупації гірше, ніж смерть вільною людиною, і він це декламує мовою людини, яка страждає.

«Ніж відрізає шкіру цього тіла», а фраза «зробити барабан і почути звук» змушує відчувати рев будь-якої страшної рішучості. Деякі вказують, що ця робота – це вірш, в якому домінують надмірно інтенсивні емоції і втрачається належний поетичний баланс. Проте в той момент, коли емоції переповнюють автора, звичайний поетичний та риторичний порядок теж можуть розвалитися. У такому випадку виходить дуже сильний за емоціями та ідеєю твір.

З цим віршом також пов'язана історія про сороку та змію, яка усно передавалася із вуст в уста багато років. Одного разу, коли вчений прямував

дорогою, він почув, як звідкись почувся пронизливий писк, він поцікавився і виявилось, що велика змія збирається напасти на гніздо сороки. У відповідь на це вчений вистрілив стрілою і вбив змію, поспішивши на допомогу пташенят. Ніч була темною в горах, і вчений не міг знайти села, тому він знайшов місце для сну в горах і залишився в будинку, де одна жінка жила самотньо. Жінка була рідкісним явищем в горах. Жінка була змією, і змія, яка загинула протягом дня, була її чоловіком. Тоді вчений сказав: «Я помщуся за вас». Коли вчений зажадав врятувати, жінка сказала: «Якщо дзвоник позаду мене задзвонить тричі, я врятую вас». Раптом три дзвони задзвонили, і вчений був врятований. За звуком, змія випустила вчених і піднялася на небо як дракон. Коли вчений пішов до того місця, де звучав звук світанку, загинуло три сороки. Сороки померли після того, як вони отримали дзвіночками по голові, щоб дзвонили дзвінко, та погасити свою доброту.

Деякі розповідають, що, коли дзвонив дзвін, змія зникла. З іншого боку, це не дзвоник, але вуха змії стали їжею, а головний герой потрапляє в шлунок і стає серйозно хворим. Залежно від переказу, птахи різних видів представлені як сороки, фазани та гречанки. Ця історія – перш за все моральна тема репутації тварин. Проте той факт, що репутація досягається за допомогою дзвінка, має особливий сенс. Дзвоник не тільки рятує життя головного героя, але також слугує виправданням для сходження змії і таким чином може бути інтерпретовано як релігійний порятунок через дзвін.

2.3.3. Концепт йон (용) у творчості Лі Юкса

Ще один твір пов'язаний з прославлянням незалежності – це вірш Лі Юкса (이육사) «Пік» (кор. 절정, 1940 р.). Поет Лі Юкса (1904 – 1944 рр.) мав справжнє ім'я Лі Вонрок (이원록) та був громадським активістом. Його твори символізують дух корейської анти-японської боротьби 1930 – 1940 рр..

Він народився в Андоні, після школи викладав, потім навчався в Японії, а повернувшись у Корею вступив у Корейський рух за незалежність. Згодом навчався у Китаї, а потім повернувшись знову потрапив до в'язниці на 18

місяців. Він став журналістом, і вже у 1930 р. опублікував свою першу поему. Згодом, він знову поїхав навчатися до Китаю, а вже з 1935 р. почав активно писати. Загалом він був заарештований 17 разів через опір і незгоду з японською окупацією, він помер у в'язниці у Китаї.

절정 (絶頂)

매운 계절의 채찍에 갈겨
마침내 북방으로 휩쓸려 오다.

하늘도 그만 지쳐 끝난 고원(高原)
서릿발 칼날진 그 위에 서다.

어데다 무릎을 꿇어야 하나
한 발 재겨 디딜 곳조차 없다.

이러매 눈 감아 생각해 볼밖에
겨울은 강철로 된 무지갯가 보다.

<문장>(1940)

Пік

Гнаний гарячим сезоном,

Нарешті прямуюю на північ.

На вершині плато, де відпочивають хмари,

Гострому неначе лезо крижинок льоду.

Де мені приклонити коліно,
Немає навіть місця, щоб ступити.

Тим не менш, я маю закрити очі та подумати,
Про зиму із залізною веселкою.

У цьому вірші автор намагається сказати, що зима може бути не тільки депресивною, а й містити у собі щось радісне або надію на краще. «Гарячий сезон» позначає зиму та темні часи через окупацію країни.

«Де мені приклонити коліно» (де ти повинен молитися за допомогу) приклоняти коліно має два значення: одне до перемоги, інше – шукати порятунку для абсолютного буття. Автор виражає своє бажання подолати складне становище, адже зима сумна, проте може бути й магичною. Але для цього треба щось робити, щоб створити радісні почуття. «Про зиму із залізною веселкою.» є значення того, що яскраву і різнобарвну надію дуже важко зламати, бо вона є залізною.

Люди бувають у різних суперечливих ситуаціях. Це може бути конфлікт між окремими особами, або конфлікт між окремими людьми та суспільством. Поет показує свою волю наддержави, буквально субліматизувавши свій розум, який був підданий екстремальним ситуаціям жорстокого гніту японського правління. Ми думаємо про сенс життя і смерті в екстремальних обставинах. І треба усвідомлювати, що життя є більш корисним і цінним, ніж смерть. Автор хоче, щоб читачі опинившись у конфліктних ситуаціях, як поет, продемонстрували свою сильну волю до реальності, думаючи про надію на майбутнє, а не мирилися та були похованими у трагічному розпачі часу.

У вірші «Дике поле (кор. 광야, 1946 р.)» Лі Юкса навантажує читача з самого початку чудовим описом місцевості. Просторовий твір далекий від

широких рівнин, а тимчасовий фон описує з самого початку, де небо відкривається до далекого майбутнього.

광야

까마득한 날에
하늘이 처음 열리고
어디 닭 우는 소리 들렸으랴

모든 산맥들이
바다를 연모해 휘달릴 때도
차마 이곳을 범하던 못하였으리라

끊임없는 광음을
부지런한 계절이 피어선 지고
큰 강물이 비로소 길을 열었다

<...>다시 천고(千古)의 뒤에
백마(白馬) 타고 오는 초인(超人)이 있어
이 광야에서 목놓아 부르게 하리라

<육사시집(陸史詩集), 서울출판사, 1946>

Дике поле

Одного далекого дня,
Коли небо розверзалося вперше,
Коли півень вперше прогорлав.

Уся горна гряда спішить у море по любов,

Навіть на початку Світу,
Ніщо не наважувалось захопити це місце.

Без перерви,
Тяжкі часи зникають як пелюстки квітів, що відцвіли,
Та велика річка прориває собі шлях.

Тепер пішов сніг,
Коли повітря сповнене аромату тільки японських абрикос,
Я саджаю зерна пісні про нашу скруту.

І знов, після тисячі страждань,
Прийде принц на білому коні,

Що заспіває у пустелі сумну пісню долі. Друга строфа визначає вигляд гірських хребтів, що простягаються до моря як живі тварини.

Захована як під снігом із квітів земля, котра всипана білими пелюстками, запах сливи, що цвіте в широкій пустелі. Ця атмосфера позначає самотність і доброзичливого персонажа. Таке відчуття самотності і напруженої волі передбачається через об'єкт "аромат сливи".

У «Я саджаю зерна пісні про нашу скруту.» – означає сіяти насіння життя в ситуації, яка складається з жорстоких випробувань, і коли все життя неприйнятне. Це насіння бідної пісні, яке сіється на незарадній землі, пов'язаній з важкими реаліями та ситуацією в країні, що потребує виправлення. Але це

також символ міцної волі та рішучості подолати всі труднощі у великому просторі та нескінченному часі.

Питання щодо того, хто збере врожай, який поженеться, та чи зав'яжуться плоди, їм втратили актуальність. Головне для автора полягало в тому, щоб спонукати читача використовувати свою власну волю та боротися з усією силою, незалежно від того, чи виявиться ця боротьба успішною. Отже, останній рядок «Прийде принц на білому коні, / Що заспіває у пустелі сумну пісню долі» символізує надію на прихід лідера, який буде вести народ у майбутнє і нести пісню долі в складних умовах [8, с. 45].

Відчуття опору і незалежності у колоніальній поезії надзвичайно потужне. Його можна назвати патріотичним коханням своєї національної ідентичності та етносу. Як ми побачили, у віршах виражається віра в майбутнє та на найкращі часи, не дивлячись на заборони та цензуру окупаційної влади. Віра в боротьбу та відважність у досягненні незалежності є головною ідеєю цих творів.

Тема смутку та туги за рідною землею також виражається у поезії періоду першої пол. ХХ ст. Поняття хан є центральним в літературі цього часу, воно позначає страждання та горе, і є одним з основних в корейському менталітеті [15, С. 131]. Ця поезія одночасно об'єднує ідеї спротиву та кохання до країни, формуючи унікальну рису характеру. Страждання хан поєднує в собі риси жалоби та мовчазного супротиву. За принципами конфуціанства людина мала перш за все слідувати почуттю обов'язку родині та правителю. Печаль та смуток характерні літературі цього періоду. Поети, які через цензуру не могли вільно висловлюватися, писали сумні вірші з мінімальною надією у світле майбутнє. Також цим пісням не властиві заклики до боротьби або до інших дій.

2.3.4. Концепт йон (용) у творчості Лі Санхва

Твір Лі Санхва (кор. 이상화) під назвою «Чи прийде весна на поля, що відібрали?» (кор. 빼앗긴 들에도 봄은 오는가, 1926 р.) відзначається

вираженим, але обережним виразом протесту проти дій японського уряду. Лі Санхва (1901 – 1943 рр.) вважається одним із видатних представників романтизму 1920-х років.

Він народився у місті Тегу, яке знаходиться в провінції Північний Кьонсан в Республіці Корея. Після закінчення школи в Сеулі в 1923 році, він подався до Токіо для вивчення французької мови в школі іноземних мов. У цьому самому році він пережив землетрус, що обрушився на Японію, а також виявився у середовищі конфліктів між корейськими студентами та місцевими жителями та іммігрантами. На щастя, Лі Санхва уникнув бійки цього разу. Слід зазначити, що ці події визначили подальший шлях його літературного розвитку і суттєво вплинули на його творчість [16, с. 188].

На наступних етапах його літературної діяльності очевидною стала зміна в підході. Раніше присутні сентиментальні та занепадницькі тенденції в його творчості більше не з'являлися. Натомість у всіх його творах пізнішого періоду стали домінуючими національний дух та виразний патріотизм, що виявляються відкрито. Його літературні твори стали виражати романтичні ідеали, бажання до універсалізму, синтетизму та використання символів і міфів. У його ліриці з'явилися незвичайні образи і нова концепція любові [16, с. 188].

지금은 남의 땅 — 빼앗긴 들에도 봄은 오는가?

나는 온 몸에 햇살을 받고
푸른 하늘 푸른 들이 맞붙은 곳으로,
가르마 같은 논길을 따라 꿈 속을 가듯 걸어만 간다.

입술을 다문 하늘아, 들아,
내 맘에는 나 혼자 온 것 같지를 앓구나!
네가 끌었느냐, 누가 부르더냐. 답답위라. 말을 해 다오.

바람은 내 귀에 속삭이며,
한 자국도 썼지 마라, 옷자락을 흔들고.
종다리는 울타리 너머 아씨같이 구름 뒤에서 반갑다 웃네.

고맙게 잘 자란 보리밭아,
간밤 자정이 넘어 내리던 고운 비로<...>

Чи прийде весна на поля, що відібрали?

Чи прийде весна на землі, що відібрали в нас та тепер чужі?

По моєму тілу розтікається сонячне проміння,
Там, де блакитне небо з полем кохаються разом,
По лисій доріжці через поле рису йду я мов у сні.

Небо та поля, із зімкнутими вустами,
Я не відчуваю, що опинився поміж вами зовсім самий,
Чи ви мене манили, чи ви мене звали? Відповідайте! Відгукніться!

Вітер роздмухує мій одяг та шепоче на вухо:
«Не зупиняйся ні на хвильку», а з поза хмар
Посміхається привітний соловейко, немов дівчина біля тину.

Ячмінне поле, що зросло,

Полив дощ учора у другій половині ночі,
Та промив усе неначе копни волосся, і голова моя просвітліла.

Ходім, навіть якщо це важкий шлях для одного.
Стрімкий струмок тече довкола зневодненого поля,
Співаючи колискову пісню та пританцьовуючи утікає вдаль.

Не балаганьте, метелики та ластівочки.
Привітайтеся, целозії та фіалки.
Хотів би більше бачити поля та людей, що намазані маслом пораються на них.

Сапу мені до рук!
М'яка земля, немов повні груди,
Я хочу топтати її до болі в колінах, до доброго поту.

Моя душа борсається без спочину,
Як дитина по берегу річки.
Що шукає, куди пориваєшся? Відповідай мені!

Все тіло моє відчуває свіжий запах зелені,
Зливається посмішка та туга у синеві.

Шкутильгаючи йду весь день. Можливо, дух весни прийшов.

Проте через те, що землю в нас тепер відібрали, ми втратимо нашу весну.

(Переклад Д.В. Андріанов) [16, с. 189]

«Весна» – це природний закон, що символізує джерело чистоти та відродження батьківщини. Вираз «тепер» вказує на «зараз», підкреслюючи, що поточний стан справ буде змінений у майбутньому. Тож наші персонажі спочатку переходять від стану мрії до прийдешньої весни. Проте незабаром один із них прокидається та запитує, чому він стоїть на полі. Перед ним розкривається чудове весняне поле. Свіжий вітер, спів жайворонка на небі, і чудовий дощ поливають поле зрілого ячменю. На сухих рисових полях тече потічок з розслабляючим, веселим муркотінням. Весна завжди приховувалася в замерзлих полях під середину зими, і тепер все повертається до життя. Герої відчують неймовірну пристрасть до цього прекрасного сільського пейзажу, і ця потреба їх дуже сильно обурює. Вони також бажають привітатися з маленькими квітами та мають велике бажання працювати на цьому полі. Це прагнення добре виражене у рядку «М'яка земля, немов повні груди», де слово «груди» асоціюється з матір'ю, що символізує плодючість і ніжну любов [16, с. 189].

Читачі можуть відчутти, як настрій роботи поступово наростає. Струмок подарував їм відчуття мрії, розкриття краси, свіжості та бажання знову працювати на землі. Проте ця сильна прагнення не може бути реалізована насправді через інтервенцію інших народів, які зараз апропріюють цю землю. І в цей момент з'являється холодний вигляд смутку та відчаю відсутності можливості втілити це в життя, що руйнує кожен надію. Персонаж описує свою душу, яка безупинно турбується, і ставить холодне питання: «Чого ти шукаєш?». Практично немає місця, куди він може піти або де знайти доступ до цієї землі, яка була захоплена.

За його переконаннями, він, схоже, спілкується із весняним настроєм, а не своєю розумністю. Ця суміш почуттів проявляється у фразі «Посмішка і сум у синеві об'єднуються». Синя посмішка – це реакція на природну красу і життєвий потік, які ви відчуваєте, коли спостерігаєте весняну природу. Сіра туга виникає, коли людина не може впоратися із ситуацією та не може радіти цьому. Він має відчути повернення весни в природі, але в кінцевому підсумку це приводить до відчуття відчаю через колоніальний гніт. Більше того, останній рядок вірша болісно підсумовує цей стан, стверджуючи, що «оскільки нам відібрали землю, ми втратимо нашу весну». Це висловлює ідею, що без можливості насолоджуватися природним джерелом радості, весняний момент життя втрачає свій сенс [16, с. 189].

Автор вдало використовує своє власне життя як основу для створення вірша, де він використовує поетичну форму для опису ситуації, де навіть символ весни, що втілює нове життя, стає об'єктом позбавлення. Опис живучості весняних полів подано в минулому часі, і через це можна відчути біль втрати в реальному світі. Духовні вислови автора створюють поетичний ефект, який надає живописності картині, де зображено землю як вічну матір та весну з її динамічним образом [16, с. 189-190].

Поема демонструє позитивне та націлене на майбутнє ставлення, яке ґрунтується на розумінні реальності нації та відмові від декадентського та сентиментального смаку. В ній відбувається конфлікт між яскравою та радісною емоцією ліричної прозорості та сентиментально-стійкою емоцією, що проявляється в протистоянні між реальністю та героєм. Цей конфлікт надає поемі напруги і життєвої енергії. Вона відображає відомі жіночі образи та місцеві настрої за допомогою метафоричних виразів, таких як «прямий шлях» та «триколонні волосся» [16, с. 190].

Завершуючи, можна відзначити відмінність у почуттях спікера між першою і останньою строфами. У першій строфі він здивований і захоплений весняним життям на землі. Проте в останній строфі вираз відчаю наближається

до реалій та відсутності радості від цього явища. В цьому контексті обидва рядки говорять про весну як про сезонне явище, але передають різні почуття: радість в першому рядку та відчай в останньому. Проте важливо враховувати, що останній рядок варто сприймати як іронічний вираз палкості та незламної волі, якої неможливо позбавити країну [16, с. 190].

В той же час поема Лі Юкса «Мускат (кор. 청포도, 1939 р.)» розповідає про рідний дім поета та, наче щось відбувається в ньому. Поет позначає певними художніми засобами тугу за рідною землею та віру в незалежність.

Мускат

Мій дім – липень,

Коли дозріває мускатна лоза.

Легенда міста висить гронами хаотично,

Зернисті хмари далеко звідси пролітають мов у сні.

Блакитне море під небом, що відкриває своє просторе серце,

Наближається корабель, що несеться під білосніжним вітрилом.

Стомлений гість, якого я чекаю,

Сказав, що завітає у синьому жакеті.

Я привітаю його руками, що у соку,

Від виноградної лози, яку зриваю я та їм.

Гей, малий! На столі в нас срібна таця,

Приготуй найбільші льняні серветки.

Домашній білий виноград для вина використовується як саджанці навколо дому, а зображення будинку добре уявляється у цьому вірші. Зокрема, прагнення людей до багатого і мирного життя під час японського вторгнення в Корею надихається їхнім прагненням жити разом на своїй батьківщині.

Вірш не виявляє складного конфлікту чи волі протистояння, яке часто висловлюють вірші Лі Юкса. Його образ свого рідного дому був сублімований з різними речами, включаючи білий виноград, і що належить до своєї родини. Це може бути людина, яка призначена тут як об'єкт бажання. Це – світ, який представляє така людина. Вірш закінчується гарним настроєм, показ поетичної волі з почуттям втрати свого будинку та очікуванням відновлення.

У вірші переважають візуальні образи у виборі слів. Приклади цих характеристик – білий виноград (мускат), небо, синє море, білі вітрила, синій виноград і рум'яні рами». Вони також зображують своє рідне місто як чистий образ і мають символічне значення. Якщо «білий виноград» представляє собою традиційний та релевантний світ, то зображення «білого вітрила» та «рум'яної рами» встановлено на позначення майбутнього.

З іншого боку, існує історичний аспект, який інтерпретує цю поему як спогад про бажання незалежності країни. Поет використовує білий виноград як мотив для свого рідного міста. Білий виноград – це назва вірша, а також його центральний образ. Він не просто тип фрукту. Як ви бачите у другій строфі, це рішення первісної солідарності громади з історичною і соціальною долею, і це також є відображенням ідеалів мрії примарної надії.

Страждання, печаль, горе, боротьба за свободу і честь ціною життя, настільки характерні для європейської культури, в класичній корейській

літературі, навпаки, не були в пошані. В канонах конфуціанства не прийнято показувати відверто почуття і, тим більше, вступати в боротьбу під впливом емоцій. Їх прояв вважався ознакою поганого тону або невігластва. Існувало неписане табу, оскільки в уявленні людей, що вірували у ці звичаї, експресія негативних емоцій, могла притягувати нещастя [16]. Тож, у «новій поезії» печаль та горе з'явилися та набули більш сакрального значення у поетів. Те, що не було прийнято виражати раніше, почали сприймати як нормальне явище, страх авторів поезії перед японськими превентивними діями та жорстким окупаційним режимом переповнював та виливався назовні.

Висновки до розділу II

У розділі II, присвяченому вивченню символізму як сугестивного конфуціанського засобу вираження протесту в корейській поезії часів японської колонізації, були розглянуті наступні теми: 1.1 Концепт-символ чжун (忠) у поезії Хан Йонуна. У цьому підрозділі було досліджено, як поет Хан Йонун використовував символ чжун (відданість, вірність) для вираження свого патріотичного протесту під час японської колонізації Кореї. Він підкреслював важливість вірності своїй батьківщині та надію на її відродження через цей символ. 2.2. Концепт-символ чжун (忠) у поезії Кім Соволя: У даному розділі було вивчено, як поет Кім Соволь використовував символ чжун для вираження свого протесту, зосереджуючи увагу на боротьбі за незалежність та вірності корейській культурі під час колонізації. 2.3. Концепти чжун (忠), йон (龍) та хан (汗) у поезії Лі Санхва та інших корейських поетів колоніальної доби: У цьому підрозділі досліджувалися різні концепти та символи, включаючи чжун (відданість), йон (дракон) та хан (Корея), в поезії інших корейських поетів, таких як Пек Сок, Шім Хун, Лі Юкс, і Лі Санхва. Ці символи були використані для вираження протесту та патріотизму в умовах колонізації.

Усі ці теми об'єднує спільний контекст японської колонізації та патріотичного протесту корейських поетів. Вони використовували символізм, щоб виразити свої почуття, надію та вірність батьківщині в складний період історії Кореї. Таким чином, розділ II висвітлив важливий аспект корейської поезії під час японської колонізації і показав, як символи та символізм були ефективними засобами вираження протесту та патріотизму.

Спосіб життя протягом багатьох століть під впливом вчення конфуціанства зробив великий відбиток на житті та національному характері корейського народу. З настанням модернізації та християнізації інші застарілі принципи починали відходити, але і по сьогодні вони глибоко пустилися своє коріння у менталітет корейського народу та іноді проявляються в повсякденному житті, культурі. Проаналізовану поезію в цьому розділі, яка

була написана протягом першої пол. XX ст. можна тематично поділити на 3 частини. Тема кохання, тема окупації та боротьби за незалежність, тема страждання від окупації. Всі вони розповідають про важливі думки корейських поетів та відображають почуття народу у смутний час.

Ці величезні подвиги національної стійкості і протесту насамперед підкреслюють глибокий духовний розвиток та патріотизм корейського народу. В умовах жорсткої цензури та обмежень на свободу слова під час окупації корейський народ залишався вірним своїм корінням і культурним цінностям.

Цей стійкий дух національного протесту не був лише результатом конфуціанських принципів, які відображалися в культурі Кореї протягом багатьох століть, але й ефективним засобом вираження незламності нації. Важливими концептами, які були використані для виразу протесту та патріотизму в поезії видатних письменників, таких як Хан Йонун, Шім Хун, Кім Соволь, Лі Санхва, Лі Юкс і Пек Сок, були «чжун», «йон» і «хан». Ці терміни і символи стали тотожними основним темам у поезії періоду японської колонізації, виражаючи незламність духу та віру в повернення незалежності Кореї.

У результаті, поезія цього періоду відображає надзвичайно важливу роль символізму та конфуціанських цінностей в збереженні та вираженні ідентичності корейського народу під час складних історичних обставин японської колонізації.

Вони виступають в ролі ключових постатей і надають нам зрозуміти, що корейський народ не піддався. Під час окупації земель іншою країною на корейській території була належна жорстка цензура, яка охоплювала пресу, друковану літературу та навіть усні передачі. Проте корінь цієї непохитності знаходиться у принципах конфуціанства, якими корейський народ керувався протягом багатьох століть, завдяки чому його не вдалося знищити. Основні концепти цього підходу проявилися в поезії таких письменників, як Хан Йонун, Шім Хун, Кім Соволь, Лі Санхв, Лі Юкс та Пек Сок. Серед цих концептів

важливі такі, як «чжун», «йон» і «хан», які мають значення, що співпадають з ключовими темами поезії під час японської колонізації [8, с. 45].

Смуток та горе були за рідною землею та незалежністю, існувала боротьба за власну свободу, і вона переходила в біль страждань у поезії та крик поетів. Не характерний прояв почуттів для конфуціанства, не перечив основному вченню.

В той же час, просвітники шукали опору та говорили про віру в майбутнє та найкращі часи. Особливо гострою була тема незалежності, не дивлячись на заборони та цензуру окупаційної влади. Віра в боротьбу та відважність у досягненні незалежності є головною ідеєю цих творів. Любов та відданість коханню державі, вважаємо однією з найосновніших тем, яка охоплює основні особливості менталітету. Концепти *чжун*, *йон* та *хан* сформували основний образ поезії, заснованої на корейському менталітеті в першій пол. XX ст.

Отже, список таких конфуціанських концептів не є вичерпним, бо у Кореї серед декількох релігій, також ще був присутній буддизм, у XX ст. почали приїздити християнські місіонери. Ці вектори руху суспільства неодмінно впливали на життя, творчість народу, поетів. Багато релігійних, соціальних факторів впливали на еволюцію поезію, що призвело до створення нових поетичних форм, художніх засобів, а японська окупація сприяла інтенсивності їх застосування та розвитку. Таким чином, багато нових та нехарактерних досі для корейської поезії літературних прийомів було застосовано все частіше, аби донести головну думку автора до читача про світле незалежне майбутнє, про кохання та віру в людей навколо в обхід пригнічуючих окупаційних законів.

РОЗДІЛ III. ЕВОЛЮЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ХУДОЖНІХ ЗАСОБІВ В КОРЕЙСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ЧАСІВ ЯПОНСЬКОЇ КОЛОНІЗАЦІЇ

3.1. Метафоризація та метафора в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття

Метафоризація – це літературний або художній прийом, який полягає у використанні метафори – фігури відтворення, що базується на порівнянні між різними об'єктами чи явищами. Метафора допомагає передати одне явище через інше, використовуючи їх подібність або асоціації. Це може надати тексту більшу глибину, емоційність та виразність, розширюючи сприйняття читача або слухача. Творення словесного образу за допомогою метафори. Лексична метафоризація широко використовується в різних функціональних стилях сучасного літературного мовлення і має значний вплив на них [176].

З точки зору філології, варто підкреслити важливість метафоризації в літературі та мові. Метафори допомагають зробити абстрактні концепції більш конкретними та доступними, а також розкривають нові аспекти того, що описується. Вони можуть бути використані для створення образів, аналогій, порівнянь і вражень, які глибше впливають на сприйняття аудиторії.

Одним із можливих застосунків метафоризації в корейських віршах першої половини ХХ-го століття може бути відображення соціокультурних змін і внутрішніх переживань під час складних історичних подій, таких як японська окупація Кореї та події Першої і Другої світових війн. Метафори можуть бути використані для символізації болю, туги, втрати незалежності та тяжких переживань національної спільноти.

Наприклад, метафора «зірки, що гаснуть на небосхилі» може символізувати втрату надії або підкреслити темні аспекти життя під час воєнної доби. Або ж метафора «зірка, загублена серед хмар» може виразити відчуття втрати напрямку або загубленості в тяжких часах.

У цьому контексті метафоризація в корейських віршах може служити засобом виразності та сприяти глибшому розумінню емоційних станів, які виникали в цей важливий період історії Кореї.

Наведемо ще декілька можливих прикладів застосування метафоризації в корейських віршах першої половини ХХ-го століття:

1. **«Квітка на вітрі»:** Ця метафора може символізувати красу, яка короткочасна та вразлива, аналогічно невпевненій стабільності життя в умовах війни та неспокою.

2. **«Ріка спогадів»:** Така метафора може висловити ідею про течію часу і безперервність змін, що відбуваються в житті, підкреслюючи важливість пам'яті та відтворення минулого.

3. **«Вітер, що несе голоси гір»:** Ця метафора може втілити ідею про сполучення між природою та людськими доліми, де вітер виступає як посередник, що розносить голоси, спогади та історії.

4. **«Місяць у воді»:** Метафора може символізувати недосяжність або непостійність ідеалів та мрій, що відображає турбулентні часи і невпевненість.

5. **«Скрижаль війни»:** Така метафора може втілити ідею, що війна є не тільки фізичним конфліктом, але й впливає на душу та моральний стан людей.

6. **«Сонце за суцільними хмарами»:** Ця метафора може символізувати надію та можливість зміни на краще, навіть в найтемніші часи.

Ці приклади показують, як метафори можуть бути використані для виразної передачі емоцій, думок та вражень, які були характерні для корейської поезії у період важких історичних змін.

Період першої половини ХХ-го століття був важливим для еволюції поезії в Кореї через вплив складних історичних подій та соціокультурних змін. Вірші того часу стали відображенням глибоких переживань, емоцій та думок, які супроводжували складні події і життя нації. Такий контекст сприяв розвитку нових стилів та тематик у поезії.

Емоційна насиченість: Завдяки метафорам та образам, поети змогли виразити складні емоційні стани, такі як туга, біль, надія та втрата. Метафори стали засобом створення виразних образів, які допомагали передати глибину почуттів.

Символіка і алегорії: У поезії цього періоду активно використовувалися символи та алегорії для передачі складних ідей та сутнісних аспектів життя. Це дозволило поетам підійти до тематик на більш універсальному рівні.

Зміна стилю та форми: Відчуття нестабільності і перетворень під час історичних змін відображалися у зміні стилю та форми віршів. Поети використовували вільніше метричні схеми, а також експериментували зі структурою вірша.

Філософські роздуми: Поезія того часу також відзначалася глибокими філософськими роздумами про смисл життя, війни, віри та надії. Метафори були інструментом для вираження цих абстрактних ідей в конкретних образах.

Автентичність і індивідуалізм: У контексті історичних викликів та важливих подій, поети намагалися знайти свій власний голос та унікальний спосіб виразу. Метафори допомагали створити особистий та глибокий зв'язок із читачами.

У цілому, застосування метафор у корейській поезії першої половини ХХ-го століття допомогло поглибити її зміст та емоційну насиченість, розширити палітру тем та вражень, а також зробити поезію більш заглибленою і різноманітною.

У віршах першої половини ХХ-го століття корейські поети мали різноманітний арсенал художніх засобів для виразного передачі своїх думок, емоцій та сприйняття подій. Окрім метафор, такі засоби, як алегорія, порівняння, епітети, антитези та іронія, також могли бути використані для збагачення віршового мовлення.

Алегорія дозволяє виразити абстрактні ідеї через конкретні образи, створюючи побічний рівень тлумачення. Наприклад, алегорія «Ріка часу» може втілити концепцію невпинності життя та невпинної зміни.

Порівняння компаративують та ототожнюють речі одна до одної. Використання подібних чи різних речей для порівняння може розкрити нові аспекти обох об'єктів. Наприклад, «Любов, як весняний дощ, поливає душу».

Епітети поглиблюють фарби картини, надають глибину пейзажу. Додатковий прикметник, що вказує на особливість чогось, може створити насиченість образу. Наприклад, «сумне небо», «жива ріка».

Антитеза компанує тотожні образи для загального образу твору. Протиставлення протилежних ідей чи образів може підкреслити контраст та розширити зміст вірша. Наприклад, «світло в темряві», «радість у болю».

Іронія суперечить між зовнішнім виглядом і справжнім змістом може створити ефект несподіваності та підкреслити парадоксальність ситуації.

Анафора створює повторення одного й того ж слова чи фрази на початку рядків може підкреслити важливість думки або створити ритмічність.

Метонімія замінює значення одного слова іншим на підставі близького зв'язку між ними може підсилити враження вірша. Наприклад, «читати Кафку» замість «читати твори Кафки».

Еліпсис використовують для усунення певних слів для зміцнення виразу або зміни ритму може створити особливу динаміку.

Ці засоби, разом з метафорами, допомагають поетам створювати багатогранні, емоційно насичені та виразні вірші, які віддзеркалюють їхні думки, почуття та взаємовідношення із світом навколо.

Сама по собі метафора – це літературний прийом, який полягає в перенесенні значення одного слова на інше слово на підставі схожості між ними, без вживання слова «мов», «як» або «немов». Метафора використовується для створення образних, глибоких і зворушливих асоціацій у тексті, розширюючи розуміння об'єкта або явища.

Ми змогли виділити основні аспекти метафори:

- Схожість або аналогія: Метафора базується на ідеї схожості між двома об'єктами або явищами, яка допомагає передати глибокі асоціації і відчуття.
- Унікальність: Метафора може додати унікальність і оригінальність до тексту, створюючи несподівану асоціацію.
- Виразність і емоційний вплив: Вона може вражати читача або слухача емоційно і зворушливо, створюючи глибше розуміння ситуації.
- Образність і візуалізація: Метафора допомагає візуалізувати об'єкт або явище, роблячи текст більш образним і живим.

Наведемо приклади метафори з корейської поезії першої половини XX-го століття:

- 1) «Місяць – блідий лебідь неба» – тут місяць порівнюється з лебедем, зміцнюючи образ блідості та висоти.
- 2) «Серце – тендітний весняний пуп'янок» – ця метафора створює образ ніжності та вразливості серця.
- 3) «Думки – метеори моєї душі» – тут метеори асоціюються з променями думок, що здійснюють незвичайний шлях.
- 4) «Очі – вікна до душі» – ця метафора використовує вікна, щоб висловити ідею про відкритість і внутрішню сутність.

5) «Сонце – золотий марево на небі» – тут марево асоціюється зі сонцем, створюючи образ яскравості та величі.

У наведеному вище вірші Лі Санхва «Чи прийде весна на поля, що відібрали?» метафорою може бути такий ряд образів, які використовуються для вираження почуттів та стану поета:

- «Небо та поля, із зімкнутими вустами» – Тут небо і поля можуть виступати як символи природи або оточуючого світу, що залишаються байдужими до почуттів і стану поета.
- «Вітер роздмухує мій одяг та шепоче на вухо» – Вітер тут може символізувати вплив природи на поета, його емоційний стан.
- «Привітний соловейко, немов дівчина біля тину» – Соловейко тут може бути метафорою для радості та надії, які відзначаються у діалозі з природою.
- «Моя душа борсається без спочинку» – Душа, яка борсається, може символізувати внутрішню боротьбу або палке бажання.
- «Можливо, дух весни прийшов» – Дух весни тут може виступати як метафора для нового початку або відновлення.

Загалом, вірш використовує ці метафори, щоб виразити почуття різноманітних емоцій, таких як ностальгія, туга, надія і бажання, а також звертає увагу на взаємозв'язок між поетом і природою.

У вірші Кім Соволя, теж, який є зазначеним вище «Квітка азалії» метафорою є образ квітки азалії, який використовується для виразу почуттів та стану поета відносно розставання з коханою особою, дорогою землею або країною, правителем. Квітка азалії виступає тут символом відносин і втрати. Поет розглядає свою ситуацію через призму цієї метафори. Квітка азалії, яку він вириває та розсипає на шляху коханої, відображає його прагнення зберегти іншу особу в своїх спогадах та вплинути на її подальший шлях. Таким чином,

метафора квітки азалії служить для вираження почуттів розставання, бажання зберегти спогади і подарувати їм частину себе.

Хан Йонун у вірші «Мовчання коханої» криє за метафорою образи і порівняння, які використовуються для виразу почуттів та стану поета відносно коханої особи:

- «Голубе сяйво гір..» – метафорично, гірське сяйво може виступати як образ того, як кохана особа проникає в життя поета і освітлює його шлях.
- Образ «старої обіцянки», яка перетворюється на попіл, а до цього була «золотою квіткою» може використовуватися метафорично для виразу того, як спогади про минуле руйнуються та стають безсилями.
- «І пронизливий спогад про перший поцілунок, що долю мою змінив, розтанув і вдача моя відлинула» – люстут поет використовує метафору спогаду як щось пронизливе, що розтануло, щоб показати, як спогади впливають на його долю та щасливий випадок.
- «Пісня кохання, що не втримала власної мелодії, огортає та перетворює все навкруги на любов до тебе» – метафора пісні кохання, яка огортає все навколо та перетворює на любов, показує вплив кохання на поета.

Отже, цей вірш використовує метафори для виразу почуттів, спогадів та емоцій поета у зв'язку з розлукою з коханою особою.

У вірші Хан Йонуна «Пором і Пасажир» метафорою є порівняння «Я – пором, Ви – пасажир на ньому.» Метафора полягає в тому, що поет порівнює себе з поромом, а свою кохану особу з пасажиром на цьому поромі.

Це порівняння використовується, щоб виразити відносини між ними і їхню залежність одне від одного. Поет відчуває себе в ролі порому, готового переправити свою кохану через «річку» життя. Ця метафора підсилює почуття очікування і надії на зустріч, а також відображає бажання поета бути тим, хто

допоможе їй подолати труднощі і перейти на «інший берег» їхнього спільного життя.

У віршах Лі Санхва «Декаданс» та «Лемент» важко виявити виразні метафори, оскільки вони в основному складаються із поетичних описів стану або внутрішнього переживання автора, а не з порівнянь, які характеризують метафори. Метафори зазвичай включають в себе порівняння між різними речами без використання слова «як» або «немов».

ДЕКАДАНС

Весь закривавлений
Я падаю в безодню,
Де буду похоронений навік...
Та вітерець осінній звіддалік,
Осінній вітерець, дмухнув раптово,
Поставивши мене на ноги знову.
З гіркою усмішкою я стою, сп'янілий,
Чи день, чи ніч? –
Мені тепер без діла.
(Пер. І. Бондаренка)

ЛЕМЕНТ

У небо я вдивляюсь
І у плачі здригаюсь.
Ні, не за небом нині я тужу.
Болить, бо по землі
Я вільно не ходжу!
На небо тільки скося я дивлюсь
І від плачу та сліз своїх давлюсь.

Тож не всміхайся, сонечку, мені!

Гей, місяцю, не сходи у вишині!

(Пер. Ю. Скрипник)

Проте в першому вірші можна помітити специфічний образ «Я падаю в безодню», який можна розглядати як виразну метафору. У цьому образі безодня може символізувати стан пустки або безнадії, а падіння в неї може вказувати на важку життєву ситуацію або внутрішню біль.

У другому вірші можна вбачати образ, де автор співставляє свій стан із виглядом на небо та місяць. Ця аналогія може розглядатися як метафора, але вона не так очевидна, як багато інших метафор у поезії.

Також, у вірші Хан Йонуна «Обернено. Пропорційна залежність» є метафора. У порівнянні «голос твій – то тиш сама», «образ твій – то тьма сама», і «тінь твоя – то сяйво є», голос, образ і тінь переносять певні властивості або становлять символічне відображення чогось іншого.

ОБЕРНЕНО ПРОПОРЦІЙНА ЗАЛЕЖНІСТЬ

Чи голос твій – то тиш сама?

Хоч пісня й не луна твоя,

Мотив її все ж чую я.

Так, голос твій – то тиш сама!

Чи образ твій – то тьма сама?

Закрию очі я лише

Й лице враз чітко постає.

Так, образ твій – то тьма сама!

Чи тінь твоя – то сяйво є?

Заходить місяць, й тінь твоя

У темному вікні сія.

Так, тінь твоя – то світло є!

(Пер. Ю. Скрипник)

У цьому вірші автор використовує метафори для порівняння різних аспектів чогось або когось зі станами тиші, темряви і світла. Метафора полягає в уявному перенесенні одного поняття на інше. Наприклад:

- «Голос твій – то тиша сама?» – Тут голос порівнюється з тишею, що може означати, що голос дуже спокійний і ніжний.
- «Образ твій – то тьма сама?» – Образ порівнюється з темрявою, що може вказувати на те, що образ не чіткий або незрозумілий.
- «Тінь твоя – то сяйво є?» - Тінь порівнюється зі світлом, що може вказувати на те, що тінь додає світла або розкриває щось приховане.

Метафори використовуються для створення образного мовлення та поглиблення відчуттів і образів у вірші.

У вірші Кім Соволя «Життя і Смерть» метафора використовується в рядку:

«Життя» і «смерть» – два слова-близнюки!..»

«Життя» і «смерть» порівнюються з «словами-близнюками», що вказує на їхню взаємозв'язаність та схожість. Таким чином, «життя» і «смерть» представлені в цьому вірші через метафору, яка дає їм атрибути слов-близнюків.

ЖИТТЯ І СМЕРТЬ

«Життя» і «смерть» - два слова-близнюки!

Живуть, старіють, помирають люди...

І так завжди було, і є, і буде

На грішній цій землі повік-віків.

«Життя» і «смерть» - вони тотожність наче...

Піду у гори, в самоті поплачу.

(Пер. І. Бондаренка)

Інший вірш Кім Соволя «Казка» автор розповідає про втрачене кохання, про гарні дні, що минуло, про свій сум, про дитячі казки, що він чув від старших, і це було його світом, але все минуло.

КАЗКА

Минають дні. У темряві ночей

Під тьмяним світлом каганця сумую.

Від самоти і болю із очей

Невпинно сльози відчаю струмують..

Колись, не знавши лиха і біди,

Я мешкав у своїм маленькім світі.

Казки, що нам придумали діди,

Готовий вкотре слухати щомиті.

Усе минає. І життя мине.

Що б не було - вже радістю не стане,

Відтоді як покинула мене

Ї пішла назавжди дівчина кохана .

Вона пішла, залишивши мені

Лиш казку, що забути я не можу,

Що серце спопеляє у вогні

І марно душу повсякдень тривожити..

(Пер. І. Бондаренка)

У цьому вірші є метафора. Метафора використовується в таких рядках:

«Лиш казку, що забути я не можу,

Що серце спопеляє у вогні

І марно душу повсякдень тривожить.»

У цих рядках «серце спопеляє у вогні» – це метафора, яка описує стан емоційного та психологічного страждання, надаючи відчуття глибокого болю та тривожності через втрату коханої дівчини.

Розглянемо ще один вірш Кім Соволя «Пісня коханої». У цьому вірші є метафора. Метафора полягає в описі пісні коханої як журливої і дивної, що лунає в серці автора. Наприклад:

ПІСНЯ КОХАНОЇ

Журлива і щира коханої пісня

У серці моєму постійно звучить,

І протягом дня не змовкає й на мить

Журлива і дивна коханої пісня.

Від раннього ранку до пізньої ночі

Коханої пісня лунає в мені,

І я розчиняюсь в глибокому сні

Під ніжну мелодію й голос дівочий.

Немов колискова, ця пісня лунає,

Про наше кохання - її і моє.

І сон мій глибокий міцнішим стає,

Хоч я в самоті відтепер засинаю.
Не вірю, що згодом забудеться все це -
Коханої пісня і снів благодать.
Не зможу мелодії навіть згадать,
Бо чую її, поки слухаю серце!

(Пер. І. Бондаренка)

- «І я розчиняюсь в глибокому сні» – тут «розчиняюсь в глибокому сні» вживається як метафора для стану поглибленого почуття.
- «снів благодать» – ця метафора виражає високу цінність і радість, яку автор відчуває, слухаючи коханою пісню.

Всі ці метафори допомагають підкреслити почуття та емоції автора, пов'язані з коханою піснею та його відносинами.

Ще один короткий вірш Кім Сиволя «До неба». У вірші «Той човен, що до неба плинув морем» метафорою є порівняння човна, який плине до неба, з власною долею або метою життя. Ця метафора виражає пошук, прагнення до високих цілей і ідеалів.

ДО НЕБА

Схопився раптом –

За поріг і в гори!

Мов долю власну, погляд проводжав

Той човен, що до неба плинув морем...

(Пер. І. Бондаренка)

Човен символізує, наприклад, життя або долю, і використовується для передачі ідеї піднесеності чи долі, яка підіймається вгору, так само, як човен, що плине до неба.

У вірші «Цигарка» Кім Совеля є метафора теж. Метафорою є порівняння «Цигарки дим солодкий і п'янкий!». Тут цигарка використовується як символ, що вказує на її особливий смак і вплив на стан людини.

ЦИГАРКА

Цигарки дим солодкий і п'янкий!

Ми вірні друзі в радості і горі.

І вдих, і видих разом з ним легкий.

А скільки я про нього чув історій!

Казали, що колись у давнину

Одна красуня вмерла при пологах,

І на могилі листя тютюну -

«Гіркового зілля» - поросли розлого.

І з того часу тліє ця трава,

Без полум'я згораючи поволі.

Пливе димок, а з ним печаль спливає

І прикрощі гіркі людської долі.

(Пер. І. Бондаренка)

Тут загалом можна виділити кілька метафор, які символізують різні аспекти цигарки та її вплив на людей. Ось вони виділені та описані:

- «Цигарки дим солодкий і п'янкий» – у цій метафорі дим цигарки порівнюється зі солодкістю та п'янкістю, що можуть символізувати насолоду та відчуття, які люди отримують від куріння.

- «Ми вірні друзі в радості і горі» – тут цигарка порівнюється зі «вірним другом,» що може вказувати на те, як куріння стає супутником у різних ситуаціях життя, які можуть бути і радісними, і сумними.
- «А скільки я про нього чув історій!» – ця метафора може вказувати на розповіді і досвіди людей, пов'язані з курінням цигарок, які часто розглядаються як історії життя та взаємодії з цією звичкою.
- «Тліє ця трава» – тут цигарка відобразжується як «трава,» що може символізувати її природний та органічний характер, а також спокійність та розслабленість, які вона може передавати.
- «Димок» та «прикрощі гіркі людської долі» – ця метафора вказує на те, як цигарка може бути асоційована з тимчасовою насолодою, але також з печаллю та більш глибокими питаннями життя, може стати символом проблем і складнощів.

Ці метафори відображають різні аспекти цигарки та способи, якими вона сприймається людьми, як символ комфорту та радості, але іноді і символ втрати та печалі.

Ці приклади показують, як метафори використовуються в корейській поезії першої половини ХХ-го століття для передачі глибоких ідей, створення образів та виклику емоційних реакцій.

3.2. Метонімія в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття

Метонімія – це фігура відтворення, в якій один предмет або поняття називається іншим на підставі фактичного чи символічного зв'язку між ними. Замість прямого згадування самого об'єкта, використовується слово або поняття, яке зазвичай асоціюється з ним або має певний зв'язок. Це може підсилити певні аспекти повідомлення, зробити мовлення більш живим або ефектним.

Наведемо декілька прикладів метонімії:

- *Корона*: Метонімічно, слово «корона» може вказувати на монархію, владу або весь монархічний режим.
- *Скельце*: Це може вказувати на напої в загальному значенні, так як скельце часто використовується для подачі різних напоїв.
- *Відомий стілець*: Це може вказувати на посаду влади або урядового посадовця, так як «відомий стілець» є символом влади.
- *Прочитати Шекспіра*: Це може означати читати твори Вільяма Шекспіра, оскільки він відомий як видатний драматург.
- *Олімпіада*: Це може вказувати на Олімпійські ігри, так як Олімпіада асоціюється з цим видатним спортивним заходом.
- *Конгрес прийняв новий закон*: Тут «Конгрес» метонімічно вказує на всю законодавчу владу.
- *Парламент прийняв новий закон*: Тут «Парламент» метонімічно вказує на законодавчий орган держави.
- *Читати Коран*: Це може означати читати священний текст мусульманської релігії.
- *Держава вирішила знизити податки*: Тут «держава» вживається як метонімія для уряду або влади країни.
- *Весь світ дивиться на тебе*: Тут «весь світ» може символізувати увагу або інтерес глобальної громадськості.
- *Співак записав новий трек*: Тут «співак» метонімічно вказує на всіх людей, які беруть участь у створенні музики, включаючи авторів, виконавців тощо.
- *Запитати у старійшини дозволу*: Тут «старійшина» може представляти весь суспільний порядок, а не лише конкретну особу.
- *Споживачі купують брендові товари*: Тут «споживачі» метонімічно вказує на людей, які здійснюють покупки.

- *Почути новину від прес-служби:* Тут «прес-служба» може вказувати на інформаційний відділ або команду, яка забезпечує поширення новин.
- *Вашингтон проголосив* – тут «Вашингтон» вживається як метонімія для адміністрації або уряду США, що прийняв певне рішення.
- *Червоний хрест над морем* – тут «червоний хрест» може вказувати на гуманітарну допомогу або медичну допомогу вздовж моря.
- *Знак долара говорить* – тут «знак долара» може представляти економічні справи або фінансовий світ, що виражає думки.
- *Барельєфи на стіні* – тут «барельєфи» можуть представляти художні твори або декоративні елементи, які знаходяться на стіні.
- *Преса співає пісні* – тут «преса» може вказувати на медіа або журналістів, які публікують статті або новини.
- *Техніка завойовує* – тут «техніка» може вказувати на прогрес технологій або розвиток індустрії.
- *Зірка на екрані* – тут «зірка» може вказувати на відомого актора або актрису, який з'являється на екрані.
- *Золотий медальйон* – метонімія може використовуватися, наприклад, у згадуванні «золотого медальйону» для позначення нагороди або честі, яку отримував певний поет.
- *Стілець біля вікна* – така алюзія може вказувати на звички або життя конкретного поета, який може залишати стілець біля вікна під час написання.
- *Солодка солодощі* – «солодка солодощі» може слугувати алюзією на щасливі миті або ніжність в житті та поезії певного поета.

Метонімія додає тексту більше контексту та відтінків, розширюючи сприйняття читача або слухача, та підкреслюючи різні аспекти зв'язку між об'єктами або поняттями. Ці приклади показують, як метонімія використовується для заміщення одного елемента іншим на підставі певних

зв'язків або асоціацій, збагачуючи мову та роблячи вирази більш точними та образними.

Тож, узагальнимо, що метонімія – це фігура стилістики, яка базується на принципі заміщення одного слова або поняття іншим на основі їхнього близького асоціативного або логічного зв'язку. Основна ідея метонімії полягає в тому, що об'єкт або поняття вказує на інший об'єкт або поняття через існуючий між ними зв'язок. Це може бути зв'язок між частиною та цілісністю, причиною та наслідком, контейнером та змістом і т.д.

Метонімія забезпечує виразність та збагачує текст різними способами:

1) Асоціативний зв'язок: Метонімічний зв'язок ґрунтується на нашому природному сприйнятті асоціацій. Наприклад, «читати Шекспіра» стає метонімічним виразом для читання творів Шекспіра через асоціацію імені автора з його творами.

2) Економія мовленнєвих засобів: Метонімія дозволяє передати складні поняття або об'єкти за допомогою більш простих або вже відомих слів. Наприклад, «Офіс ухвалив рішення» використовує «офіс» як метонімію для колективного органу, що приймає рішення.

3) Підсилення контексту: Метонімія може додати більше контексту та значення до вислову. Наприклад, «Корона вирішує» може підкреслити владу та авторитет королівського режиму.

4) Символіка і образність: Використання метонімії може надати тексту символічний або образний характер. Наприклад, «пензель врятував його» може вказувати на творчий талант людини, який допоміг у подоланні труднощів.

5) Ігровий аспект: Метонімія може використовуватися з метою створення ігрового ефекту, гри слів або різних рівнів тлумачення.

Загалом, метонімія є потужним засобом створення образності, ефективного висловлення та поглибленого розуміння тексту шляхом

використання асоціативних та поєднувальних зв'язків між словами та поняттями.

Розглянемо приклади також з поезії корейських поетів. Поет Кім Соволь у своїй поезії дуже часто використовує метонімію задля підсилення образів та актуалізації художнього змісту. Наведемо вірш Кім Соволя «Мовчазна молитва» (1925 р.) (Переклад І.П. Бондаренка).

Ти вже й заснула, люба моя соня!
Лиш перші жаби кумкать почали.
Смакую холодок нічної мли,
Спустивши босі ноги з підвіконня.
Думки, немов туман, і всі – про тебе!
В чийсь оселі службу завели.
Гучніше жаби кумкать почали...
Душа парить поміж землею й небом.
Повільно встав, щоб не порушить тиші
І спокою зірок. Присів край ніг -
Замилувався тілом. Врешті ліг,
До тебе притискаючись щільніше.

У цьому вірші метонімією є використання конкретних об'єктів або дій (жаби, нічна мли, підвіконня, зірки) для передачі більш загальних абстрактних ідей та почуттів. Ось кілька прикладів метонімії у вірші:

- «Лиш перші жаби кумкать почали» – Тут жаби виступають як метонімічний символ ночі або нічного часу.

- «Смакую холодок нічної мли» – Нічна мла може служити метонімічним образом для ночі або прохолоди ночі.
- «Замилувався тілом» – Тут слово «тіло» може використовуватися як метонімія для фізичної прив'язаності або бажання бути ближче до коханої.

Усі ці приклади використовують конкретні об'єкти або дії, щоб передати більш абстрактні почуття, стани і образи, що характеризують стан поета.

У іншому вірші Кім Соволя «Батьківщина» (1934 р.) автор використовує метонімію у рядку «Свій рідний край забуде звір... Людина.» Тут «звір» використовується як метонімія для природи або дикої природи, вказуючи на те, що природа, як звірі, може бути менш вірною або забудькуватою, аніж людина. Ця метонімія передає ідею, що людина завжди буде пам'ятати свій рідний край, навіть якщо природа чи інші живі істоти можуть це забути. У даному вірші також інші використані прийоми стилістики, такі як метафори і алітерація, але метонімії в інших рядках вірша не знайдено.

БАТЬКІВЩИНА

1

Свій рідний край забуде звір... Людина

Його ніколи не забуде. Ні!

Якщо колись вона його й покине,

Він буде їй ввижатись уві сні.

Чи манять її прадідів могили?

Чи спогади веселі та сумні? -

Не знаю я... Але вітчизна мила

Тепер щоночі сниться і мені.

2

Там навесні пташки співають в горах,

На схилах гір азалії цвітуть...

Там восени у синє-синє море

Струмки кленове золото несуть.

Там ·від небес, небесної блакиті

Очей не відірвати ні на мить!

На обрії, де море й небо злиті,

Човна вітрило ледве майорить.

3

Щомиті клянучи життя собаче,

Блукаю світом, доки не помер,

Але у снах я все частіше бачу

Свій рідний край, батьків, братів, сестер...

Вітчизна завжди у людському серці!

І неможливо нам її забуть.

Вітчизна завжди у людському серці!

І всі шляхи до неї нас ведуть.

4

На берег хвиля очерет притягне,

Наступна знову в річку віднесе...

Настане день - повернеться бродяга,
Пройшовши у житті через усе.
Тож не кажіть, що всі мости розмиті,
Що вам не сниться рідний край вночі...
Поки живі, залиште все на світі -
Додому повертайтеся мерщій!

(Переклад І.П. Бондаренко)

У вірші Лі Санхва «Чи прийде весна на поля, що відібрали» метонімія використовується в такому рядку: «Чи прийде весна на поля, що відібрали?». У цьому рядку слово «поля» використовується для позначення всієї землі або території, що була відібрана або втрачена, не обов'язково конкретної ділянки землі. Таким чином, «поля» стає метонімією для всього земельного масиву, який був втрачений або залишений.

Ця метонімія допомагає відобразити втрату рідної землі і символізує втрату весни, яка асоціюється з плодючістю та оновленням природи, через втрату території.

У вірші Хан Йонуна «Пором і пасажир» метонімія використовується в такому рядку: «Я – пором, Ви – єдиний пасажир на ньому.» У цьому рядку слово «пасажир» використовується для позначення всієї особи або індивіда, який є пасажиром на поромі. Таким чином, «пасажир» стає метонімією для самої особи, яка перетинає річку на поромі.

Ця метонімія допомагає підкреслити важливість та значущість пасажирів для порома та висловлює єдинство між ними, підкреслюючи, що пором існує завдяки пасажиру, і це їх спільна подорож.

У ще одному вірші Кім Сиволя «Думаю про кохану» метонімія вказує на кохану особу без безпосереднього використання її імені або прямої посилання на неї. Вона надає поезії загадковості та виразності, підсилює почуття та емоції, пов'язані з коханням і розлукою.

У цьому вірші метонімія використовується для створення образу коханої, яка відображається через її ім'я або якості, такі як таємничість і відсутність. Такий прийом робить вірш більш виразним і додає йому глибину, адже він дозволяє читачеві відчувати силу почуттів і те, як вони впливають на спогади та емоції мовця.

ДУМАЮ ПРО КОХАНУ

1

Як та хмаринка, що спекотним літом
Пливе струмком і в хвилях розтає,
В моїй душі, немов дощем умите,
Коханої обличчя постає.

2

Самотнє серце спокою не знає,
Веде у гори, в хащі, бур'яни...
«Кохана! Де ти?» - Лиш ім'я лунає,
Відгукуючись голосом луни.

3

І раптом у струмку, що полем в'ється,
Здалось, помітив! Кинувся бігцем...

Немов злякавшись збудженого серця,

Вода сховала любої лице!

4

На перехресті долі в'януть квіти

І знову розцвітають крадькома.

Піщаний шлях підвод слідами вкритий,

Лише слідів коханої нема!

(Переклад І.П. Бондаренко)

У вірші можна визначити присутність метонімії в рядках:

- «Кохана! Де ти?» – тут ім'я «Кохана» використовується, щоб звернутися до самої коханої особи або позначити її якості, не згадуючи її конкретне ім'я.
- «Лише слідів коханої нема!» – тут слово «коханої» вказує на особу, яка залишила сліди, але не згадує її ім'я, використовуючи вміщувальну фразу «коханої».

Тут метонімія надає образу коханої більшої глибини і таємничості, не використовуючи її ім'я або прямі посилання на неї. Метонімія здійснюється через згадування об'єктів або деталей, які асоціюються з коханою, і тим самим передає її присутність у світі автора.

Вірш починається з порівняння коханої з хмаринкою, що розпливається в струмку і зникає. Це порівняння символізує те, як кохана може здатися непостійною і важкою досягти, але її образ все одно лишається в пам'яті і думках поета. У вірші згадується також «голос луни,» який відгукується ім'ям коханої. Таким чином, метонімія створює образ відсутньої коханої, використовуючи символічні деталі та асоціації.

Інший вірш Кім Сиволя «Зима» – тут метонімія використовується у рядку: «кістки гілок угору простягнуло.» Тут слово «кістки» використовується для позначення гілок дерева, вказуючи на їхню тонкість, безлистість і хрупкість взимку. Метонімія полягає в тому, що назва одного об'єкта (гілок) використовується для позначення іншого (дерева), які мають взаємозв'язок або фізично близькі одне до одного. Цей образ допомагає передати атмосферу зими, коли дерева оголені та крижані, а їхні гілки виглядають як тонкі кістки, що простягнуті угору в холодному повітрі.

ЗИМА

Кістки гілок угору простягнуло,
Замерзле, голе, як і поруч ліс,
Самотнє дерево нахнюпилось понуро,
Здригаючись від вітру чи від сліз.
Нарешті сніг! Ущухнув вітер. Тиша.
Сніжинки падають на землю і на гай.
Здається, небо деревце колише,
Вкриває снігом, шепче: «Засинай!»
І дерево поволі засинає
Під ковдрою зі снігу. І у снах
Зими страхаючись, уже надію має,
Що все мине, й повернеться весна.
І хай собі лютує, віє вітер -
Не вб'є життя його цупкий батіг.

Зима мине, і знову все розквітне,
Як тільки квітень ступить на поріг!

(Переклад І.П. Бондаренко)

- У рядку «Замерзле, голе, як і поруч ліс» слово «голе» вказує на стан дерева взимку, коли воно позбавлене листя, і ця особливість характеризується за допомогою слова «голе».
- У рядку «Як тільки квітень ступить на поріг!» слово «квітень» може бути розглянуте як метонімія для весни загалом, оскільки квітень є одним із перших місяців весни і символізує її прихід.

Ці метонімічні вирази допомагають створити образи та передати атмосферу зими, застуди та очікування весни в тексті вірша.

- У рядку «Здається, небо деревце колише» слово «небо» можна розглядати як метонімію для атмосферних явищ, що відбуваються на небі взимку, таких як снігопади.
- У рядку «І дерево поволі засинає» слово «дерево» може вважатися метонімією для природи загалом, підкреслюючи заспокоєння і засинання природи в зимовий період.

Ці метонімічні вирази допомагають створити образи та викликати відчуття зимової атмосфери та змін у природі під час цього сезону. У вірші «Зима» метонімічні вирази використовуються для створення образів і передачі атмосфери зимового періоду. Вони допомагають читачеві уявити засніжені ліси, спокій природи, і відчуття очікування весни. Метонімія додає віршу емоційність та глибину, роблячи його більш імпресивним та образним.

3.3. Алюзії в еволюційному процесі корейської поезії першої половини XX-го століття

Алюзія – це літературна або мовна фігура, яка полягає в звертанні до відомого літературного, історичного, музичного чи іншого культурного об'єкта

або поняття з метою виразити певний відтінок значення або викликати асоціації у читача чи слухача. Алюзії базуються на знаннях та асоціаціях, які спільні для культурного контексту.

Основні аспекти алюзії:

- 1) Культурний підтекст: Алюзія передбачає, що читач або слухач розпізнає вказівку на відомий об'єкт або поняття. Тобто, для того щоб зрозуміти алюзію, людина повинна бути знайомою з культурою, літературою, історією чи іншим контекстом, до якого вона відноситься.
- 2) Ефект образності: Алюзія додає тексту образності, розширюючи його значення та надаючи додатковий шар інтерпретації.
- 3) Скорочення інформаційного обсягу: Використання алюзій дозволяє передати велику кількість інформації або концепцій у зведеній формі.
- 4) Створення зв'язків із сучасністю: Алюзії можуть бути використані для встановлення зв'язків між минулим і сучасністю, надаючи тексту більш широкий контекст.

Наведемо загальні приклади алюзій:

- «Ти – новий Гамлет»: Звернення до Гамлета, персонажа трагедії Вільяма Шекспіра, може вказувати на внутрішні конфлікти та складність характеру особи.
- «Так, як у Пандори скринька»: Посилання на міфологічну історію Пандори може вказувати на відкриття чогось небажаного або деструктивного.
- «Схожий на Дон Кіхота»: Це може означати, що людина налаштована на романтичні або нереальні ідеали, схожі на головного героя роману Мігеля де Сервантеса «Дон Кіхот».

- «Це твоя Ахіллесова п'ята»: Згадування Ахіллесової п'яти вказує на слабе місце або вразливість.
- «Він був справжнім Робінзоном Крузо»: Це може вказувати на особу, яка вміє виживати у важких умовах, так само як головний персонаж твору Дефо.

Алюзії додають текстам глибину, виразність та співвідношення з культурним спадком. Однак вони також можуть бути викликом для читачів, які не знайомі з контекстом, і вони можуть не розуміти всіх нюансів.

Розглянемо декілька відомих прикладів алюзій з корейської поезії першої половини ХХ-го століття:

- «Корея в півмісяці» – алюзія на форму Корейського півострова, яка схожа на півмісяць. Ця образна алюзія може символізувати країну і використовується для створення образів та асоціацій.
- Квіти сакури – сакура асоціюється з красою, весною та життям. Використання алюзії на квіти сакури може відображати красу природи, тонкі почуття або транзиторність.
- Звук «ПалліПаллі» – у корейській мові «Паллі (кор. 빨리)» означає «швидко». Цей звук може бути використаний як алюзія на швидкість, бадьорість або інтенсивність подій.
- Буддійські молитви – алюзія на буддизм, який мав велике вплив на корейську культуру. Згадування буддійських молитв може вказувати на духовний аспект або релігійні аспекти життя.
- Пісні про вітер і море – алюзія на традиційну корейську поезію і міфологію, де вітер і море символізують природні сили і внутрішні почуття людини.

Ці алюзії використовувалися корейськими поетами для створення багатогранних образів, підкреслення важливих моментів та зв'язків із культурною спадщиною. Алюзія може використовуватися для передачі

глибоких ідей, моральних принципів та абстрактних концепцій через конкретні образи та сюжети.

У вірші Кім Соволя «Раніше не знав» алюзія використовується для підсилення почуття незнайомості автора з певними аспектами життя або досвіду. Автор стверджує, що колись він не знав про те, що «на небо місяць сходить круторогий», і це служить як символ його розвитку або знань. Місяць, у цьому контексті, може бути асоційований із смутком і таємничістю, що підкреслює зміни в сприйнятті автора.

РАНІШЕ НЕ ЗНАВ

Щоночі навесні і восени

На небо місяць сходить круторогий,

А я колись про це не знав нічого!

Печаллю невгамовною стає,

Те, що було лиш смутком напочатку,

А я колись про це не мав і гадки!

Милуйся дивним сяйвом досхочу -

Не стомить місяць погляду людського.

А я колись про це не знав нічого!

Однак сам місяць - втілення журби:

Бліде обличчя, сповнене тривоги...

Про це я теж колись не знав нічого!

(Переклад І.П. Бондаренко)

Слова «я колись про це не знав нічого» надають відчуття навчання і самопізнання, а використання алюзії до місяця робить цей момент більш образним і виразним для читача.

У вірші «Світанок» Кім Сосоля можна вбачати алюзію на образ або подію пов'язану зі світанком, який символізує новий початок, надію і світло після ночі. Вірш описує момент світанку, коли нічні тіні починають розходитися, і сонце готується зійти. Але через внутрішню тугу і неврожайність цей світанок відчувається як момент смутку та роздумів.

Ця алюзія до світанку може символізувати новий початок або надію, а також відображати внутрішні переживання та психологічний стан мовця вірша.

СВІТАНОК

Від дерева на берег впала тінь.

У жовтім листі потонули ноги.

Ріку встелили брижі золоті.

Зі сходу небом сутінки повзуть.

Стою один і мовчки споглядаю,

Як сльози врешті хмарами стають.

Моя кохана! Звідки туга ця,

Що, як приплив червоний, серце вкрила

Й подушку заливає без кінця?

Душа, як хмари, місця не знаходить...

Уже світає. Ясний місяць сходить.

(Переклад І.П. Бондаренко)

Ця алюзія також може вказувати на прагнення автора знайти яскравість та світло в своєму житті, які він втратив або відчуває, що вони втрачаються. Світанок може бути співвідносити з новим початком, і, можливо, автор прагне знайти новий спосіб рухатися вперед або подолати свої внутрішні труднощі. Таким чином, алюзія на світанок може бути символічним елементом вірша, який вказує на боротьбу і надію на краще майбутнє, незважаючи на поточний стан справ.

У цьому вірші алюзія на світанок може вказувати на те, що Саволь прагне знайти світло, яке може проникнути в його життя після пережитих темряв і труднощів. Світанок, що сходить, може символізувати новий початок або надію на зміни і полегшення після пережитих складнощів.

Аналогічно, «золоті брижі на ріці» можуть асоціюватися з чистотою та благополуччям, які поет прагне відновити або знайти в своєму житті.

Крім того, алюзія на місяць і сльози може вказувати на пізнавання глибших почуттів і емоцій, які мовець раніше може бути ігнорував або не розумів. Це може бути символом особистого зростання і самопізнання.

У цілому, алюзія на світанок та інші образи у вірші допомагають створити багатогранний образ внутрішнього стану поета та його прагнення знайти світло та надію в своєму житті або житті цілої нації.

У наступному вірші Кім Саволя «Подушка з вишитими качками» алюзія у може бути пов'язана з вишитими качками на подушці, що символізує подружнє життя і спільність. Подушка з вишитими качками, яка зникла, може вказувати на розпад або втрату подружнього життя, а також на розчарування і розлучення. Вірш використовує алюзію на втрату і розчарування в подружньому житті, щоб висловити почуття самотності та нудьги автора. Зозуля, яка закувала, може бути алюзією на жінку чи кохану, яка може сумувати за минулими часами їхнього щасливого подружнього життя.

ПОДУШКА З ВИШИТИМИ КАЧКАМИ

Строкатий місяць ліг на підвіконня,

Примруживши дві цяточки очей.

Стискаю зуби... Вмерти вже сьогодні?

Від самоти і розпачу ночей.

Калачиком згорнувшись, знов нудьгую.

Від сліз аж лікті змокли уві сні.

Посеред ночі десь фазан токує -

Йому також не спиться навесні.

Куди подушка молодих пропала,

Із вишитою парою качок,

Що на весілля нам подарували

Під гомін жартівливих балачок?

На котрій ми кохалися і спали,

І у подружній вірності клялись.

Зозуля на узгір'ї закувала:

«Було колись, колись, колись, колись...»

Невже подушки не знайти ніколи

І не позбутись самоти ночей?

Строкатий місяць ліг на підвіконня,

Примруживши дві цяточки очей.

(Переклад І.П. Бондаренко)

У цьому вірші алюзія використовується для підсилення почуття втрати і розчарування поета. Основні деталі алюзії включають:

- Подушка з вишитими качками: Ця подушка є символом подружнього життя та спільності. Вишиті качки можуть вказувати на щасливі моменти у подружньому житті мовця. Пропажа цієї подушки означає втрату чогось важливого і цінного для нього.
- Строкатий місяць на підвіконні: Місяць може виступати як символ ночі і спокою, а його строкатість може символізувати непостійність та зміни в житті автора.
- Зозуля: Зозуля, що закувала, може вказувати на різкі зміни в житті і відобразити сум поета за минулими часами щасливого подружнього життя.

Алюзія в цьому вірші використовується для того, щоб підсилити почуття розпачу та самотності письменника, який втратив щось дуже важливе для себе і тепер спогади про минуле залишаються лише в спільному минулому.

У вірші Кім Соволя «Сеульська ніч» алюзія виявляється у згадці про Сеульську ніч і зелені та червоні вогні. Зелені та червоні вогні можуть символізувати не тільки світлофори чи вуличні вогні, але й багатозначність та складність великого міста.

Сеул є столицею та найбільшим містом Південної Кореї і відомий своєю нічною активністю та яскравими вуличними світлами. Описуючи зелені та червоні вогні, поет може намагатися виразити туманність та суперечливість сучасного життя, а також почуття самотності та втрати великими містами. Алюзія на Сеульську ніч може вказувати на конкретну локацію, але також може символізувати загальний досвід і почуття, пов'язані з великими міськими ситуаціями.

СЕУЛЬСЬКА НІЧ

«...Таких же мук і серце зазнає:

Пітьма і світло - все переплелось.

Червоне в ньому плаче і голосить

Зелене теж горючі сльози ллє...

Червоне знов спалахує вночі,

А потім миготить зелене світло -

Нічного неба чорна далечінь,

Нічного неба морок безпросвітний.

Сеульських вулиць гоноровий шик,

Ночей сеульських славнозвісна пишність! -

Червоних ламп скорботність у душі,

Зелених ламп журлива безутішність...

Вони такі ж самотні, як і ми.

Їм теж ніколи не здолати тьми!» [88, с. 95]

(Переклад І.П. Бондаренко)

Тут алюзія надає віршу додаткового значення та робить його більш загадковим і складним, підсилюючи тему самотності, туманності і пошуку в тексті. Через це поет створює враження, що місто Сеул та його нічні вогні стають символами складності та втрати у сучасному світі, які можуть вразити і втратити людину, так само, як і самотність чи розлука.

«Сеульська ніч» включає такі ключові елементи:

1. Тема самотності: Вірш створює атмосферу самотності, втрати і розлуки. Автор використовує образи зелених і червоних вогнів як символи пошуку і надії в місті, що завжди рухається, але водночас може бути дуже самотнім і непрозорим.

2. Алюзія до міста Сеул: Згадка міста Сеул є алюзією, яка додає глибини та конкретності віршу. Сеул відомий своєю нічною активністю, а автор використовує цей образ міста, щоб підкреслити суперечливість і складність сучасного життя.

3. Використання кольорів: Зелені та червоні кольори стають символами тут. Зелене світло запрошує привітно, а червоне перекриває шлях. Ці кольори можуть представляти протистояння або дуальність у житті, де привітність може бути перекрита труднощами.

4. Зображення і образи: Вірш містить багато образів, таких як стрімкий місяць, нічні вогні, фазан, зозуля тощо. Ці образи допомагають створити візуальні картини і викликають емоції читача.

5. Символізм: Використання образів червоного та зеленого світла може також вказувати на інші аспекти, такі як рішення і обмеження, життя і смерть, привітність і відмову.

6. Емоційна напруженість: Вірш передає емоційну напруженість та розмірковування автора щодо свого стану та сучасного світу. Через відчуття самотності та розлуки, автор виражає свою тугу і прагнення знайти своє місце в цьому світі.

У цьому вірші використані алюзія та символіка, що додають глибину і складність тексту, роблячи його більш захоплюючим для аналізу та розуміння.

3.4. Алегорії в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття

Алегорія – це літературний або художній прийом, який використовує символічний образ або низку образів для передачі певного поняття, ідеї або абстрактної концепції. Це спеціальний вид метафори, де символи або образи представляють абстрактні ідеї, які можуть бути важко або неможливо виразити прямо.

Давайте подивимося на ключові аспекти алегорії:

- 1) Символи або образи: Алегорія використовує конкретні символи, образи, персонажів або ситуації для представлення абстрактних понять. Ці символи мають подвійне значення - пряме (тобто їхню буквальну історію або сенс) та символічне (тобто абстрактну ідею чи концепцію, яку вони виражають).
- 2) Прихована ідея: Головна ідея алегорії зазвичай прихована або розмита, і її потрібно розгадати або інтерпретувати. Читач або глядач повинні аналізувати символи і образи, щоб зрозуміти глибинний сенс або повідомлення, яке намагається передати автор чи художник.
- 3) Алегоричні тексти: Алегоричний прийом широко використовується у літературі, живопису, музиці, кіно і інших виданнях мистецтва. Він може бути присутнім у віршах, оповідях, романах, картинках, фільмах тощо.
- 4) Подвійний рівень тлумачення: Алегорія має два рівні тлумачення – літеральний (буквальний) та символічний (переносний). Літеральний рівень вказує на події, персонажів або ситуації в тексті, тоді як символічний рівень передає абстрактні поняття або ідеї.

- 5) Глибока символіка: Алегорія може використовувати різні символи, які можуть мати складні та глибокі асоціації. Ці символи часто залучаються з культурної, релігійної або історичної спадщини.
- 6) Тлумачення та асоціації: Читачі або слухачі мають відкритий простір для тлумачення алегорії. Їхні особисті асоціації та сприйняття можуть впливати на розуміння тексту.
- 7) Мораль та вчення: Алегорія часто має моральну або навчальну спрямованість. Вона може висвітлювати важливі життєві принципи, навчати моралі або надавати погляд на реальність через символічну лінзу.

Приклади: Наприклад, алегорія «Аліса в Країні чудес» Льюїса Керролла символізує дитяче переживання змін та пубертації, використовуючи різні фантастичні персонажі та ситуації. У «Пісні про Роланда» середньовічному епосі, героїчна боротьба головного героя стає символом вірності та самопожертви.

Глибока інтерпретація: Алегорії часто залишаються відкритими для інтерпретації. Читачі або глядачі можуть розуміти та інтерпретувати алегорію по-різному в залежності від їхнього досвіду, знань та точки зору.

Загальна ідея алегорії – дати можливість виразити абстрактні концепції або моральні цінності через конкретні образи та символи. Алегорії можуть бути потужними засобами для поетичного вираження і залишають багато місця для тлумачення та розуміння.

Алегорії можуть бути різних типів, в залежності від того, які абстрактні ідеї, концепції або моральні цінності вони виражають і які образи чи символи використовуються. Ось декілька типів алегорій:

- Моральна алегорія: В цьому типі алегорії герої та сюжетні події використовуються для вираження моральних цінностей, норм та навчань.

Наприклад, «Пілігримський хід» Джона Буньяна є моральною алегорією, де подорож головного героя символізує духовне зростання.

- Політична алегорія: Тут герої та події використовуються для вираження політичних або історичних ідеалів і проблем. Прикладом може бути твір Джорджа Орвелла під назвою «Скотоферма», який в алегоричному ключі розкриває політичні події в Європі під час Другої світової війни.
- Релігійна алегорія: В цьому випадку алегорія використовується для вираження релігійних ідей і віровчень. «Божественна комедія» Данте Аліг'єрі – найвідоміший приклад релігійної алегорії, де подорож Данте символізує душевне спасіння.
- Алегорія мистецтва: В цьому випадку алегорія використовується для вираження ідеї мистецтва, творчості та впливу мистецтва на суспільство. «Портрет Доріана Грея» Оскара Вайлда – це алегорія мистецтва та його наслідків.
- Алегорія справедливості: Тут алегорія використовується для вираження ідеї справедливості, морального правопорядку чи рівності. «Весілля Фігаро» Бомарше – це алегорія справедливості та боротьби з привілеями.

Ці типи алегорій можуть поєднуватися і переплітатися в одному творі для більш глибокого виразу ідей і концепцій.

Наведемо загальні приклади алегорій з корейської поезії:

- Квітучі дерева вздовж річки: У корейській поезії можуть зустрічатися алегоричні зображення природних об'єктів, таких як квітучі дерева. Це може символізувати красу та мінливість життя, як і важливість пристосування до нього.
- Ворони, що збираються в небі: Птахи, такі як ворони, можуть бути алегоричним образом, який вказує на темні або загадкові аспекти життя, меланхолію чи переживання.

- Дорога, яка веде в нікуди: Алгоритично, дорога може вказувати на вибір, який робить людина в житті, і може символізувати шлях до невідомого.
- Кімната з закритими дверима: Алгоритично, кімната може означати внутрішній світ особистості, а закриті двері можуть вказувати на приховані почуття або таємниці.
- Сад, що цвіте в тіні: Це може вказувати на можливість краси і радості, які можуть процвітати навіть у темних або важких обставинах.
- Ліхтар, який світить вночі: Ліхтар може бути алігорією для надії або інсайту, які освітлюють життя під час темряви.

Чудовим прикладом алігорії є вірш Лі Санхва «Чи прийде весна на поля, що відібрали?».

У цьому вірші алігорією є така ідея: весна символізує свободу і незалежність, а відібрана земля відображає позбавлення цієї свободи. Тобто, через образ весни і відібраної землі, автор виражає свої думки про втрату свободи і незалежності своєї нації Кореї від японської окупації.

Алігорія в цьому вірші також виявляється в образах неба, полів, вітру, сонця, річки, метеликів, ластівочок, целозій та фіалок. Кожен з цих образів може втілювати певні ідеї або символізувати певні аспекти життя та долі народу, які автор намагається виразити через вірш.

Загалом, у вірші міститься алігорія в образі весни, яка виступає як символ свободи і незалежності, а також через численні природні образи виражено певні філософські та емоційні аспекти відносин між людьми та природою, втрати і прагнення. Алігорія в цьому вірші полягає в тому, що природні образи, такі як весна, сонце, поля, дерева, вода, метелики, ластівочки, створюють глибший символічний смисловий шар, який відображає почуття втрати, прагнення до свободи і незалежності.

За допомогою образів природи, поет висловлює свою думку щодо втрати рідної землі та бажання повернутися до неї, щоб відновити свою ідентичність та свободу. Вірш також містить елементи суперечностей, боротьби та прагнення до змін, що робить його алегоричним виразом почуттів і думок поета стосовно важливих суспільних питань. Отже, цей вірш можна розглядати як алегорію, де природні образи використовуються для символізації широкого спектру соціальних і політичних питань.

Цей вірш, написаний Лі Санхва, використовує багатий образний мовний апарат, щоб висловити почуття втрати та бажання до змін у соціальному та культурному контексті. Алегорія в цьому вірші виражена через використання символічних образів природи та сезонів року.

- 1) Весна символізує не лише прихід природи до життя, але й бажання до змін, відродження та початку нового. Весна може вказувати на бажання змінити старий порядок речей.
- 2) Сонячне проміння відображає тепло та світло, а також може означати бажання до позитивних змін та оптимізм.
- 3) Земля, поля, доріжка представляють рідну землю, втрачену через якусь подію. Доріжка може вказувати на шлях до змін та відновлення ідентичності.
- 4) Небо та хмари можуть символізувати мрії та сподівання, але також можуть вказувати на труднощі, які потрібно подолати.
- 5) Вітер та соловейко можуть відображати силу природи та внутрішні прагнення до свободи.
- 6) Шкутильгання та туга у синеві виражають психологічні почуття поета, його внутрішній стан та турботи.
- 7) Сапа до рук може символізувати бажання до активної дії, до змін у долі.

Загальна алегорія вірша полягає в тому, що природні образи використовуються для вираження глибоких почуттів і бажань поета стосовно

втрати, боротьби за свободу та повернення до коренів. Автор за допомогою цих образів висловлює своє ставлення до важливих суспільних питань і використовує природу як метафору для різних аспектів людського життя та ідентичності.

У іншому вірші Хан Йонуна «Мовчання коханої», що ми вже розглядали вище теж можна визначити алегорію. Алегорією в цьому вірші може бути образ коханої, яка виступає не тільки як конкретна особа, але й як символічний образ кохання, надії та сподівань. Кохана втрачається, але це може символізувати втрату і надій, і сподівань у житті автора. Алегорія полягає в тому, що кохана стає символом різних абстрактних ідей і почуттів, які переживає автор.

У цьому вірші, автор розповідає про розлуку з коханою і те, як ця розлука вплинула на його почуття та спогади. Образ коханої може сприйматися алегорично, як символ різних абстрактних концепцій.

- 1) «Кохана пішла» – це не тільки про конкретну особу, але й про втрату, розлуку і надію на знову зустрітися з чимось важливим у житті.
- 2) «Голубе сяйво гір» – може символізувати світло, надію, яке проростає через темряву розлуки.
- 3) «Стара обіцянка, що сяяла мов велика квітка золота» – це може бути символом минулих обіцянок, сподівань і мрій, які розпалили в серці автора.
- 4) «І пронизливий спогад про перший поцілунок» – виражає тугу і ностальгію за минулим щасливим часом.
- 5) «Коханої солодкий голос» – образ коханої може символізувати всі приємні враження і почуття, пов'язані з цією людиною.
- 6) «Поки були ми разом» – виражає спогади про щасливий минулий час.
- 7) «Горе розлуки стане марним» – автор вірить, що розлука є тимчасовою і сподівається на знову зустрітися з тим, що втратив.

Цей вірш використовує образи та символи, щоб виразити почуття горя, ностальгії, надії і сподівань. Кожен образ має своє глибоке значення і може сприйматися як алегорія, оскільки вони представляють абстрактні поняття і почуття автора.

У вірші Кім Соволя «Сонце над горою, сутеніє» алегорія розглядається на рівні символічних образів і метафор.

СОНЦЕ НАД ГОРОЮ, СУТЕНІЄ

Якщо посутеніє, й за горою

Сховає сонце стомлене чоло -

Це все тому, що ти завжди зі мною!

Світатиме, й над кулею земною

Засяє знову сонце золоте -

Скажу: «тому, що ти завжди зі мною!»

Якщо земля здригнеться, і не встою,

Якщо на неї рухнуть небеса -

Це теж тому, що ти завжди зі мною!

Настане час, і тінню за тобою

Ходитиме уже моя душа -

Бо саме це, кохана, звать любов'ю!

(Переклад І.П. Бондаренко)

Давайте розглянемо детальніше ці алегоричні елементи:

- 1) Сонце: У вірші сонце символізує кохану людину або щасливий момент у житті автора. Воно виступає як джерело світла, радості і щастя.
- 2) Гора: Гора в даному контексті може визначати труднощі, перешкоди, або навіть віддаленість і розділення. Важливою є ідея того, що сонце (кохана) ховається за горою, що може символізувати відчуття втрати або розділення.
- 3) Земля і небеса: Земля та небо можуть відображати стабільність та надію. Коли земля здригнеться і небеса рухнуть, це може вказувати на негативні події або неспокій. Автор вказує, що ці події відбуваються через присутність коханої.
- 4) Душа: Душа є внутрішнім світом автора. Її подорож і стан пов'язані з коханою. Вона може символізувати внутрішні почуття, які переживає автор у зв'язку з цією коханою.

У вірші автор використовує ці алегоричні образи для передачі своїх почуттів і думок про кохання та відносини. Алегорія додає глибину і загадковість до вірша, а читач повинен розгадати символіку, щоб розуміти повний обсяг поетичного тексту.

У наступному вірші Кім Соволя «Кохання» можна виділити алегорію кохання. У вірші кохання персоніфіковано через зображення чекання, бажання об'єднання та емоційного стану героя. Герой чекає, сподівається та бажає зустрічі з коханою, а місяць, весняний приплив, цар морський та його доньки стають символами та образами, що підсилюють цю алегорію. Місяць може символізувати саму кохану, а весняний приплив як бажання побачити її, тобто ту саму абстрактну ідею кохання, яка виникає у серці героя.

Тут алегорія використовується для виразу почуттів та стану душі героя, який сподівається на зустріч із коханою.

КОХАННЯ

Чому ти не приходиш? За вікном
У сяйві місяця тремтить квітуча слива.
Закрив би очі і заснув щасливий
З тобою поруч безтурботним сном.
Шеренги хвиль весняного припливу
Доносять шум бенкету із хором
Царя морського, де пісні лунають,
І його доньки у танку кружляють...
А серце знову поринає в тьму.
І знову дощик землю поливає,
Та всеодно - на небі місяць сяє...
Чому ж ти не приходиш? Ну, чому?

(Переклад І.П. Бондаренко)

Алегорія – це прийом, який використовується для представлення абстрактних понять, ідей або явищ у вигляді конкретних образів, персонажів або подій. У вірші «Кохання» алегорія використовується для виразу почуттів та стану героя, який відчуває бажання бути разом з коханою.

«Чому ти не приходиш? За вікном

У сяйві місяця тремтить квітуча слива.»

У цих рядках місяць стає образом коханої особи або самого кохання. Місяць часто асоціюється з нічною романтикою та бажанням бути поруч з кимось. Таким чином, алегорія допомагає передати почуття чекання та сподівання.

«Шеренги хвиль весняного припливу

Доносять шум бенкету із хором

Царя морського, де пісні лунають,

І його доньки у танку кружляють...»

У цих рядках весняний приплив, цар морський та його доньки можуть визначати ситуацію або образ коханої. Вони стають символами бажаного об'єднання, бенкету кохання та радості. Весняний приплив може вказувати на надію на новий початок, а цар морський та його доньки можуть символізувати саму кохану та її чарівну привабливість.

Усі ці алегоричні образи допомагають створити віршовану картину почуттів, стану душі та бажання героя бути поруч з коханою. Алегорія додає віршу глибину та поетичну виразність, допомагаючи читачеві співпереживати почуттям героя.

Вірш «Кохання» є виразним прикладом використання алегорії для передачі почуттів і бажань головного героя. Давайте розглянемо аналіз алегоричних образів у цьому вірші більш детально:

- Місяць як алегорія коханої особи:

У вірші місяць стає символом коханої. Відомо, що місяць є частим об'єктом асоціацій з романтикою та бажанням бути поруч з коханою людиною. Таким чином, коли герой питає, чому кохана не приходить, він насправді висловлює свою тугу і бажання бачити її.

- Весняний приплив, цар морський та його доньки:

Ці образи можуть символізувати бажання героя бути разом з коханою. Весняний приплив, як символ нового початку, може вказувати на надію на відновлення їхнього стосунку. Цар морський і його доньки можуть

представляти кохану та її привабливість. Герой може сподіватися, що ця атмосфера бенкету та радості поверне її до нього.

Усі ці алегоричні образи допомагають створити складний образ героя та передати його почуття бажання бути поруч з коханою особою. Алегорія робить вірш більш поетичним і співпереживаним для читача, розкриваючи глибину героя та його відносин з коханою.

Ці приклади ілюструють, як алегорія може використовуватися для передачі глибоких понять, вчень і моралі через образи та символи. Звісно, також, конкретні алегоричні інтерпретації можуть варіюватися від читача до читача.

3.5. Порівняння в еволюційному процесі корейської поезії першої половини XX-го століття

Розглянемо поняття порівняння та приклади з корейської поезії першої половини XX-го століття:

Порівняння – це літературний засіб, який полягає у встановленні подібностей між двома різними речами, явищами або ідеями з метою розширити розуміння читача, надати образності та підкреслити певні риси або якості.

Основні аспекти порівняння:

- 1) **Образність:** Порівняння додають тексту образність, роблячи його більш живописним та привабливим для читача.
- 2) **Розширення змісту:** Вони можуть допомогти розширити розуміння читача, порівнюючи незнайомий об'єкт з чимось знайомим.
- 3) **Виділення рис або якостей:** Порівняння можуть підкреслити певні риси або якості об'єкта, який порівнюється з іншим.

- 4) Емоційна співвідносність: Порівняння можуть створити емоційну співвідносність між різними об'єктами, допомагаючи передати почуття та настрої.

Загальні приклади порівнянь з корейської поезії першої половини ХХ-го століття:

1. «Мов ранок, що прокидається в твоїх очах»

У цьому реченні ми маємо порівняння між ранком і тим, як прокидаються очі. Слова «мов» і «що» вказують на прямий порівняльний зв'язок між двома речами.

2. «Твої слова, ніби музика для моїх вух»

Тут також використано порівняння, щоб виразити подібність між словами і музикою. Слова «ніби» та «для» показують, що одна річ подібна до іншої.

3. «Твої руки, як ангели, обіймають мене»

У цьому вислові порівнюються руки з ангелами, щоб підкреслити ніжність і обійми. Слова «як» і «обіймають» показують порівняльний характер вислову.

4. «Твої очі глибокі, наче океан»

Це ще один приклад порівняння, де порівнюються глибокі очі з океаном. Слово «наче» показує, що між ними існує подібність.

5. «Вітер шепоче до мене, наче твій голос»

Тут вітер порівнюється з голосом, і слово «наче» вказує на подібність між їхніми характеристиками.

У вірші Лі Юкса «Мускат» порівняння є у строфі:

<...>Легенда міста висить гронами хаотично,

Зернисті хмари далеко звідси пролітають мов у сні. <...>

У цій строфі вірша «Мускат» Лі Юкса використовується порівняння для створення образного опису міста та хмар. Автор порівнює місто до «легенди», яка висить гронами хаотично. Це порівняння надає місту характеру місця з історією і таємничістю, і водночас створює образ виноградних гілок, що може вказувати на багатство та розкіш міста.

Порівняння також відзначається в другому рядку, де автор порівнює зернисті хмари, які пролітають далеко, до сновидінь. Це порівняння надає хмарам особливої містичності та легкості, а також створює образ, який може вказувати на їхню незвичайність і надзвичайну природу.

У цілому, ці порівняння допомагають створити мальовничий образ міста та хмар, надаючи їм символічний і образний характер у вірші.

Також, до порівняння вдається і Лі Санхва:

<...>По моєму тілу розтікається сонячне проміння,

Там, де блакитне небо з полем кохаються разом,

По лисій доріжці через поле рису йду я мов у сні. <...>

У даній строфі вірша Лі Санхва «Чи прийде весна на поля, що відібрали?», автор використовує порівняння для створення образного опису своєї поезії та стану душі. Автор порівнює «сонячне проміння» до розтікання по його тілу, і це порівняння відображає почуття радості та сприйняття природи як щось живого та внутрішнього.

Далі, автор порівнює «блакитне небо» до кохання «з полем». Це порівняння створює образ кохання та єднання між небом та полем, що може вказувати на єднання природи та людини.

Нарешті, порівняння з «доріжкою через поле рису» мов у сні надає поезії почуття легкості та ніжності, створюючи образ мрійливості та відчуття спокою.

<...>Вітер роздмухує мій одяг та шепоче на вухо:

«Не зупиняйся ні на хвильку», а з поза хмар

Посміхається привітний соловейко, немов дівчина біля тину. <...>

У даній строфі тексту порівняння використовуються для створення образного опису природи та надання їй характеру та особистості.

«Посміхається привітний соловейко, немов дівчина біля тину» – тут соловейко порівнюється до дівчини, яка має веселе та радісне обличчя. Це порівняння створює образ соловейка як живого сутіння, який радісно співає та виражає позитивні емоції.

Усі ці порівняння використовуються для створення живих та образних описів природи, які надають їй характер та глибину, сприяють створенню образного та поетичного відтворення почуттів автора під час спостереження за природою.

<...>Сапу мені до рук!

М'яка земля, немов повні груди,

Я хочу топтати її до болі в колінах, до доброго поту. <...>

У цій строфі порівняння використовується для створення образності та інтенсивності почуттів:

«М'яка земля, немов повні груди» – у цьому порівнянні м'яка земля порівнюється до повних грудей. Земля асоціюється з жіночим тілом, яким є символом життя, плодючості і ніжності. Це порівняння відображає почуття великого бажання та готовності працювати на землі.

Це порівняння надає віршу образність і глибину, допомагаючи читачеві відчувати авторову готовність та емоції щодо роботи на землі.

У іншому вірші «Мовчання коханої» Хан Йонун теж застосовує засіб порівняння:

<...>Стара обіцянка, що сяяла мов велика квітка золота, перетворилась на дрібний холодний попіл, що роздмухав легкий подих вітерця. <...>

У цій строфі порівняння використовується для виразу суті та змін у відносинах:

«Стара обіцянка, що сяяла мов велика квітка золота» – у цьому порівнянні обіцянка порівнюється з великою золотою квіткою, що сяє. Це образно відображає початкову обіцянку, яка була важливою та благородною.

Це порівняння вказує на розчарування і зміну відносин, а також підкреслює пустоту та марність колись важливої обіцянки.

У вірші Кім Сосоля «Пісня коханої» звучить наступне порівняння:

<...>Немов колискова, ця пісня лунає,

Про наше кохання – її і моє. <...>

У цьому фрагменті використовується порівняння для виразу спільності і об'єднання двох понять:

1. «Немов колискова, ця пісня лунає» – в цьому порівнянні пісня порівнюється з колисковою. Це означає, що пісня, як колискова, має властивість приносити спокій і заспокоєння. Вона звучить м'яко та ніжно, неначе ласкавий спів колискової.

2. «Про наше кохання – її і моє» – в цій частині порівняння пісня порівнюється з коханням. Воно розглядається як щось спільне і об'єднуюче, подібно до того, як пісня об'єднує і мелодію, і слова. Це вказує на тісний зв'язок між піснею та почуттями кохання, де вони створюють єдиний образ і є невід'ємними одне від одного.

Порівняння підсилює враження про те, як пісня виконує роль спільного виразу кохання, ніжності і об'єднання двох осіб.

У вірші «До неба» Кім Суволь робить таке порівняння:

<...>Мов долю власну, погляд проводжав

Той човен, що до неба плинув морем... <...>

У цьому вірші Кім Суволь використовує порівняння для підкреслення образу, відчуття або дії. Порівняння в даному контексті виражає наступне:

«Мов долю власну» – ця фраза порівнює погляд із човном, який плине морем до неба, із життям людини, її долею. Це означає, що погляд, спостереження за човном, відтворює відчуття важливості та власної долі, і є якимось символом або відображенням самого життя людини.

Порівняння в даному вірші сприяє створенню багатоаспектного образу, який символізує людське життя та подорож до невідомого майбутнього.

У вірші «Шовковий туман» Кім Соволя теж є порівняння.

ШОВКОВИЙ ТУМАН

Коли стелився шовковий туман

І застилав нам очі, він пророчив

Розлуки розпач, зустрічей обман

І божевільні сльози серед ночі.

Коли стелився шовковий туман

І очі застилав, петлю зробила

Красуня молода і крадькома

Повісилась на гілці, бо любила...

Коли стелився шовковий туман
І застив очі, в небо, мов до раю,
П'яніючи від щастя, жартома
Умить злітала жайворонків згряя.
Коли стелився шовковий туман,
Зволожуючи очі, він пророчив
І першого побачення дурман,
І першої розлуки перший розпач!

(Переклад І.П. Бондаренко)

У строфі «...Коли стелився шовковий туман // І застив очі, в небо, мов до раю» «Коли стелився шовковий туман» порівнюється стан або атмосфера, яка виникає, коли «шовковий туман» стелиться, з образом «неба, мов до раю». Це порівняння використовується, щоб виразити певну атмосферу, м'якість та ніжність туману. Коли автор говорить, що «небо, мов до раю», це створює образ надзвичайної краси та спокою, схожий на райський світ, де все є спокійним і прекрасним.

За допомогою цього порівняння автор намагається передати читачеві відчуття спокою та м'якості, які виникають в цій атмосфері, коли туман стелиться над небом. Таке порівняння створює візуальний образ та сприймається як символічний, який надає віршу глибший сенс і атмосферу загадковості.

У вірші Кім Сиволя «Осіннім ранком» автор використовує порівняння для виразного опису осіннього ранку.

ОСІННІМ РАНКОМ

Під темним небом, хмурим, непроглядним,

Блищать дахи, промоклі від дощів.

Серед дерев змарнілих і кущів

Гуляє вітер, скиглить безпорадно.

Гірський туман долину покриває,

Густішає і, зрештою, ховає.

На берегах струмка холодний ранок

Опале листя кригою скував -

Мою неvtішну душу нагадав

У неvtігойних і кривавих ранах.

Від спогадів, немов мала дитина,

Розбите серце плаче без упину.

«Тих днів ніколи вже не повернути,

Хоч як би ми не марили про них!»

Але в душі, яка забула сміх

І знає тільки сльози, голос чути -

Такий ласкавий, лагідний, нежданий,

Такий знайомий і такий жаданий!

(Переклад І.П. Бондаренка)

У строфі «...Від спогадів, немов мала дитина, // Розбите серце плаче без упину...» порівнюють спогади до малої дитини та розбите серце, яке плаче без упину. Це порівняння створює образ, де спогади подібні до малої дитини, яка

може бути незахищеною і вразливою, подібно до дитини, яка плаче. Це порівняння наголошує на інтенсивних емоціях та болі, пов'язаних із спогадами.

Автор використовує це порівняння, щоб показати, наскільки сильними, болючими і безутішними можуть бути ці спогади. Образ малої дитини, яка плаче, підсилює ідею незахищеності і безпорадності в обличчі розбитого серця, яке не може впоратися з болем і тугою.

У іншому вірші Кім Соволя «Весняна ніч» автор використовує два порівняння для підсилення образності і виразності поетичного тексту.

ВЕСНЯНА НІЧ

Верба з корчмою поруч потемніла.

Маленька ластівка вмостила край вікна.

Спідничка чорна. Розправляє крила -

Немов питає, чи прийшла весна?

Не знає вітер, що й відповідати -

То подих затамує, то зітхне...

Туман вологий землю огортати

Почав поволі, а печаль - мене.

(Переклад І.П. Бондаренка)

У цьому вірші автор порівнює спідницю до пташки, яка розправляє свої крила. Це порівняння створює образ спідниці, яка наближається до вигляду пташки, яка питає про прихід весни.

Порівняння вказує на те, що спідниця набуває своєї особливої краси і ефекту, коли її «крила» розпускаються, наголошуючи на жіночій грації та

чарівності. Порівняння також відображає спідницю як символ весни, свіжості та пробудження природи.

Автор використовує це порівняння для того, щоб передати красу та загадковість образу, підкреслити жіночу привабливість та виразити здивування та захоплення цією красою.

У вірші «Покинутий» Кім Своль використовує наступне порівняння:

<...>Деся жаб кумкають,

Мов дорікають долі,

І темна тінь маячить вдалині. <...>

У цьому вірші порівнюють жаб, які кумкають, з долею та тінню, яка маячить вдалині. Це порівняння допомагає створити атмосферу та образи.

Порівнюючи жаб з долею, автор може передати настрій монотонності, певної обмеженості та нудьги. Кумкання жаб може асоціюватися зі звуками рутини або непростого життя.

Порівняння жаб з тінню, яка маячить вдалині, може вказувати на те, що доля може бути незрозумілою, далекою і містичною. Це порівняння може висловлювати відчуття невизначеності та загадковості.

Загалом, порівняння допомагає створити образ та передати настрій віршу, а також вказує на можливість різних тлумачень і сприйняття долі.

У вірші «Мовчазна молитва» Кім Своль порівнює думки з туманом, і оселю із службою. Порівняння допомагають виразити почуття та створити образи. Порівняння «Думки, немов туман» вказує на те, що думки, ймовірно, заплутані та непрозорі, подібно до туману. Тут туман є метафорою для невизначеності та нечіткості думок або може символізувати певну таємничість.

<...>Думки, немов туман, і всі - про тебе!

В чийсь оселі службу завели. <...>

У цілому, це порівняння додає глибини та виразності віршу та допомагає передати почуття та атмосферу.

У іншому вірші «Весільна сукня» Кім Соволь порівнює весну з божевільною дівчиною:

<...>Весна пройшла - і квіти помарніли,

І безутішні сльози на очах.

Мов божевільна, дівчина ридає,

Стискаючи в руці засохлий квіт. <...>

Це порівняння відображає порівняння дівчини, що ридає, з божевільною, і також засохлий квіт в її руці може символізувати протилежність весни та її погані почуття, додавши гіркоти та безнадії до образу.

Ці приклади ілюструють, як порівняння використовується в корейській поезії першої половини ХХ-го століття для підсилення образності, створення візуальних та емоційних асоціацій між різними об'єктами.

3.6. Епітети в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття

Епітет теж можна розглянути одним із найважливіших прийомів в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття.

Епітет – це літературний прийом, який включає вживання описового або характеризуючого прикметника або прикметникового словосполучення, яке підсилює або додає додаткові риси до назви об'єкта або персонажа.

Основні аспекти епітета:

- 1) **Образність:** Епітети додають образності і колориту тексту, допомагаючи читачу ліпше уявити ситуацію, персонажів або об'єкти.
- 2) **Характеристика:** Вони можуть вказувати на певні якості, характеристики або особливості об'єкта, які можуть бути важливими для викладу сюжету або виразу настрою.
- 3) **Емоційний вплив:** Епітети можуть викликати певні емоції читача, надаючи тексту більш глибокого відчуття та настрою.
- 4) **Прикраса мови:** Епітети слугують засобом прикрашання тексту, роблять його більш образним та барвистим.
- 5) **Підсилення характеристик:** Вони можуть надати об'єкту або персонажу додаткові характеристики, що підкреслюють його особливості.
- 6) **Створення асоціацій:** Епітети можуть викликати певні асоціації та відчуття у читача, допомагаючи передати певний настрій або емоцію.
- 7) **Виразність і живописність:** Вони додають живописності до описів, допомагаючи читачу чітко уявити зображене.

Наведемо загальні приклади епітетів з корейської поезії першої половини ХХ-го століття:

- «Пурпуровий захід сонця» – такий епітет може додати виразності та краси опису заходу сонця, підкреслити його незвичайну красу.
- «Співаюча ріка» – це епітет може підкреслити живий, музичний характер ріки та передати її жвавість.
- «Загадкова темрява» – такий епітет може надати темряві особливого характеру, викликати інтригу та створити певний настрій.
- «Дрібний дощик» – це епітет може підкреслити ніжність та легкість дощу, створити образ маленьких крапель, які падають.

- «Сміюче море» – такий епітет може надати морю характеру, схожого на посмішку або радість, створити живий образ.
- «Сонячна усмішка» – такий епітет може підкреслити яскравість та теплоту усмішки.
- «Мрійливі очі» – цей епітет може надати очам особливої характеристики, вказати на їхню глибину та внутрішню сутність.
- «Солодке почуття» – такий епітет підкреслює приємність та ніжність почуттів.
- «Похмурий дощ» – цей епітет додає до опису дощу особливий настрій, передає тьмяність та сумнівність.
- «Співучий вітер» – такий епітет може надати вітру музичності та жвавості.

Ці приклади показують, як епітети використовуються в корейській поезії першої половини ХХ-го століття для збагачення образів, передачі характеристик і створення настрою. Епітети використовуються для розширення опису, підкреслення особливостей та створення образних асоціацій.

У вірші Кім Совеля «Весільна сукня» застосовано багато епітетів.

ВЕСІЛЬНА СУКНЯ

Весна пройшла, як сон... Посутеніло.

Весна пройшла - і знову світ зачах.

Весна пройшла - і квіти помарніли,

І безутішні сльози на очах.

Мов божевільна, дівчина ридає,

Стискаючи в руці засохлий квіт.

Виходить заміж - дім свій покидає,

Неначе покидає білий світ.

Від сліз весільну сукню хоч викручуй.

Весна пройшла, але життя тече...

Та сльози безутішні і горючі

Все ллються із розпачливих очей.

(Переклад І.П. Бондаренко)

- «помарніли» – епітет, який описує стан квітів після того, як весна пройшла. Він надає їм вигляд, схожий на в'янення або пожовтіння.
- «безутішні сльози» – епітет, який описує сльози, які текли безутішно, тобто без надії на радість або втіху.
- «засохлий квіт» – епітет, що описує стан квіта в руках дівчини, надаючи йому вигляд сухого або в'ялого квіта.
- «білий світ» – епітет, який описує світ, який дівчина залишає, і надає йому характеристику чистоти або невинності.
- «розпачливих очей» – епітет, що описує очі дівчини, надаючи їм характеристику розпачу і горя.

Епітети допомагають поету передати почуття горя, розпачу та втрати відповідно до настрою вірша.

Використання епітетів у іншому вірші «Серце, яке чекає» Кім Соголя:

- «Побляклі хмари»: Епітет «побляклі» використовується для опису хмар. Він передає враження, що хмари стали менш яскравими або менш виразними, що може вказувати на зміну настрою або стану головного героя вірша. Цей епітет додає загадковості і таємничості атмосфері вірша.

СЕРЦЕ, ЯКЕ ЧЕКАЄ

Сховалось сонце. В сутінках зникає

Шлях, по якому ти прийшов колись.

Побляклі хмари з горами злились.

А серце все одно тебе чекає.

Я знаю, ти не прийдеш, любий друже!

Минулому немає вороття.

Чому ж тоді чекаю все життя?

Під місяцем гусак самотній тужить...

(Переклад І.П. Бондаренко)

«Гусак самотній»: Тут «самотній» – епітет, який описує гусака як істоту, яка переживає стан самотності. Він підсилює почуття самотності та туги, які є головною темою вірша. Гусак стає символом самотності головного героя, який також чекає та тужить за чимсь втраченим.

Ці епітети додають глибини та емоційного забарвлення віршу, допомагаючи читачу краще розуміти почуття головного героя та атмосферу туги та чекання, що виражені в тексті.

У вірші Кім Соволя «Запах жінки» є «море» епітетів, що забарвлюють текст.

ЗАПАХ ЖІНКИ

Можливо, сонця запах, теплий, щирий?

Чи місяця в мереживі хмарок?

Ні! Запах поту, прілий запах шкіри

Під одягом, що від дощу промок.

Морська блакить... Човни... Маленька пристань...

Журливий плин щоденного буття.

І тільки в душах, що єднає пристрасть, -

Жагучий стогін справжнього життя!

Так пахне гай, де похорон відбувся.

Так пахнуть трюми з привидами тих,

Хто вийшов в море і не повернувся.

Так пахнуть весни, свіжа риба й ти!

Здуває вітер з круч туман прозорий.

Зник ліхтаря далекий силует...

О, запах жінки! Ароматів море!

О, запах жінки! Пахоців букет!

(Переклад І.П. Бондаренко)

В даному вірші є декілька епітетів, які додають образність та емоційне забарвлення:

- «теплий, щирий»: Епітети «теплий» і «щирий» використовуються для опису запаху. Вони підсилюють приємність та доброзичливість цього запаху, роблячи його більш привабливим.
- «прілий запах шкіри»: Тут «прілий» – епітет, який описує запах як насичений та тривалий. Це може вказувати на сексуальну привабливість запаху жінки.
- «журливий плин щоденного буття»: Епітет «журливий» надає плину щоденного буття людські риси та почуття. Це може вказувати на ностальгію або тугу, пов'язану з цим запахом.

- «свіжа риба»: Епітет «свіжа» описує рибу, роблячи її більш привабливою та апетитною.
- «ароматів море»: Епітет «море» використовується для підсилення кількості та різноманітності ароматів, створюючи образ багатства і різноманітності запахів.

Ці епітети додають багатогранності та сенсорному багатству опису запаху жінки, створюючи враження глибокого та насиченого досвіду.

3.7. Антитеза в еволюційному процесі корейської поезії 1-ої половини XX-го століття

Розглянемо поняття антитези та подивимося приклади з корейської поезії першої половини XX-го століття.

Антитеза – це літературний прийом, який полягає в протиставленні протилежних або контрастних ідей, понять, образів або характеристик з метою створення сильного враження, відзначення різниці, підкреслення суперечності або парадоксу.

Основні аспекти антитези:

- 1) Контраст і протиставлення: Антитеза використовує контрастні поняття або ідеї для створення сильного враження та підкреслення різниці між ними.
- 2) Емоційний вплив: Через протиставлення суперечних понять, антитеза може викликати емоційну реакцію у читача, роблячи текст більш виразним.
- 3) Підсилення і контраст образів: Антитеза може підсилити контраст між образами, які порівнюються, та підкреслити їхні характеристики.

Приклади антитез з корейської поезії першої половини XX-го століття:

- «Солодкий смуток» – ця антитеза поєднує поняття «солодкий» та «смуток», створюючи емоційний контраст між приємністю та сумом.

- «Тихий шум» – це суперечні поняття можуть викликати уявлення про парадоксальність об'єкта, який одночасно сприймається як тихий і шумний.
- «Сонячний дощ» – тут антитеза поєднує протилежні становища - сонячне та дощове, що може викликати несподівану асоціацію.
- «Світло темряви» – така антитеза підкреслює контраст між «світлом» і «темрявою», створюючи яскраву образну протилежність.
- «Зима весни» – ця антитеза може викликати уявлення про відмінність між зимовим холодом і весняною теплотою.

Ці приклади показують, як антитеза використовується в корейській поезії першої половини ХХ-го століття для створення контрасту, підкреслення протилежностей та виклику емоційної реакції у читача.

У вірші «Півмісяць» Кім Соволя антитеза виражена в протиставленні тотожних елементів.

ПІВМІСЯЦЬ

Сідає сонце в річку посивілу.

Холодний вечір... Вітер, як завжди...

Повзе поволі, наче із могили,

На небо місяць, кволий і блідий.

Глибока осінь западає в душу.

Від мряки почорнішала земля,

Густий туман насунувся здаля.

А серце біль несамовитий душить.

Плететься старість юності на зміну.

Цього не помічає лиш сліпий!

Вона пішла... І місяць опромінив

Шипшини облетілої шипи.

(Переклад І.П. Бондаренко)

- Сонце сідає в річку посивілу – тут сонце асоціюється зі світлом, теплом, життям, тоді як «посивіла» річка може означати старість, блідість або втрату життєвості.

- Місяць кволий і блідий – місяць, навпаки, асоціюється з ніччю, холодом, блідістю, але також може символізувати спокій і меланхолію.

- Глибока осінь западає в душу – осінь асоціюється зі старістю, пожовтінням і відхідними днями, а «душа» в цьому контексті виражає емоційний стан.

- Плететься старість юності на зміну – антитеза між «старість» і «юність» створює образ переходу часу і неповерненості молодості.

- Місяць опромінив шипшини облетілої шипи – місяць, як символ світла, опромінює образ «облетілої шипи», який може вказувати на втрату захисного оболонку або природню зміну.

Ці протиставлення допомагають створити образ мінливості, переходу часу та відображають емоційний стан автора.

У вірші Кім Совеля «Один у маленькій кімнаті» антитеза полягає в протиставленні теплого і сумного настрою.

ОДИН У МАЛЕНЬКІЙ КІМНАТІ

Туман холодний землю огортає,

Мов білим снігом порошить зима.

Тремтить промокле листя. І ридає

Моя душа, покинута всіма.
Скорботний вік лиш старість пропонує.
Небесна мла сочиться крізь гілля.
Спадай же, листя! Хай пільма панує! -
Лише тоді заснути зможу я.
(Переклад І.П. Бондаренко)

З одного боку, описується теплий і комфортний образ, коли осінь приносить з собою зиму, а з іншого боку, створюється атмосфера суму та невдоволеності старістю і самотністю.

3.8. Іронія в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття

Розглянемо поняття іронії та подивимося приклади з корейської поезії першої половини ХХ-го століття:

Іронія – це літературний прийом, який полягає в тому, щоб висловити протилежне те, що зазвичай слід очікувати, або створити ситуацію, в якій смисл виразу відрізняється від його буквального значення. Іронія може бути використана для гумору, критики, підсилення образів, підкреслення невідповідності.

Основні аспекти іронії:

- 1) Протилежність між словами і ситуацією: Іронія може виникнути, коли слова виражають одне, а ситуація відображає протилежне.
- 2) Суперечливість або несподіваність: Іронія може підкреслити несподіваність або невідповідність між очікуваннями та реальністю.
- 3) Глибший смисл: Вона може приховувати більш глибокий смисл або критику, яку можна розкрити на більш глибокому рівні розуміння.

Приклади іронії з корейської поезії першої половини ХХ-го століття:

- «Знову розцвітають квіти, а моє серце – вже не» - ця іронія полягає в тому, що квіти вражають знову, але серце автора вже не має весняного відчуття.
- «Заспіваю щасливо, забуваючи горе» – тут іронія в тому, що спів автора вказує на щасливість, хоча він насправді не забуває горе.
- «Легка, як пир'їнка, думка» – ця іронія полягає в тому, що думка автора важка та не легка, як пир'їнка.
- «Весела весільна пісня лунає на похоронах» – тут іронія полягає в протилежності між радісною піснею і сумними подіями.
- «Як жити без кохання? Отже, я живу» – ця іронія підкреслює протилежність між запитанням автора і його відповіддю.

Ці приклади демонструють, як іронія використовується в корейській поезії першої половини ХХ-го століття для створення несподіваних обертів, підсилення ефекту та передачі глибших смислів.

Наприклад, у вірші Кім Соволя «Погляньте, друзі» є елементи іронії. Автор спочатку намагається переконати друзів спішити на вершину гори, щоб спостерігати за заходом сонця і збагнути його красу. Проте, після того як сонце сідає і починає темніти, він раптом закликає друзів швидше спускатися в долину, посиляючись на кажанів і страх темряви. Це створює іронічний контраст між його початковими образами та раптовою зміною настрою, що може розглядатися як гумористичний оберт у вірші.

ПОГЛЯНЬТЕ, ДРУЗИ

Погляньте, друзі, сонце вже сідає,

Цей день також невдовзі догорить.

Тож швидше одягайтеся! - благаю.

Ми на вершину зійдемо гори!
Погляньте, друзі, сонце майже сіло,
Вечірній глянець землю покрива.
Смеркати почало... Посутеніло...
І ніч вступає у свої права.
Погляньте, друзі, темрява настала.
Готують кігті кажани вночі...
Заплющіть очі! - Страху не залилось?
Тож у долину сходимо мерщій!

(Переклад І.П. Бондаренко)

Також, у розглянутому вірші Кім Соволя вище «Казка» можна виявити іронічний відтінок. Поет розповідає про те, як колись він жив у світі казок, де все було чудово і безтурботно, і він був готовий слухати їх щоденно. Проте, потім дівчина кохана пішла від нього, і тепер він стикається з самотністю та болем. Іронія полягає в тому, що він порівнює втрату дівчини із втратою казкового світу, намагаючись показати, наскільки ця втрата для нього болюча та непереносна, як це було б у казці. Іронічний контраст виникає між реальністю і казковим світом, який він створив у своїй уяві.

У вірші Кім Соволя «Подружжя» також є елементи іронії. Суволь починає висловлювання підтримкою і вірою в долю та подальший розвиток подій, але в кінці вірша виражає бажання прощення, яке, здається, є більш відвертим і спрямованим на завершення відносин. Це може розглядатися як іронічний контраст між першою частиною вірша і його заключним рядком.

ПОДРУЖЖЯ

Моя дружино! Хоч би як там склалось,
Я вірю в те, що доля нас звела.
Так чи не так судилось, як гадалось?
Та вже - як сталось... Не тримаю зла.
Якби лиш серце не тужило з болю -
Усе йому не так, не просто,
Усе йому не віриться у долю,
Що може поєднати будь-кого.
Яка різниця, разом з ким страждати
І разом з ким піти у небуття?
Хоч люди й кажуть: «Вік свій вікувати»,
Півсотня літ - усе людське життя!
Тому й прошу...
Ні, не прошу – благаю!
Нехай колись нас поруч поховають!

(Переклад І.П. Бондаренко)

3.9. Анафора в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття

Розглянемо поняття анафори та подивимося приклади з корейської поезії першої половини ХХ-го століття:

Анафора – це літературний прийом, коли одне й те ж слово або фраза повторюється в початку рядка або речення, зазвичай для підсилення емоційного впливу, створення ритму, підкреслення важливості або підсилення образів.

Основні аспекти анафори:

- 1) Ритм і фокус: Анафора може додати ритму та зосередити увагу на певних ідеях або образах.
- 2) Підсилення враження: Повторення певних слів або фраз може підсилити враження від висловлювання.
- 3) Емоційний вплив: Анафора може створити емоційний образ, підкреслити настрій або почуття.

Приклади анафори з корейської поезії першої половини ХХ-го століття:

- «Піднімається дим. Піднімається смуток.» – тут анафора повторює фразу «піднімається», створюючи ритм та підсилюючи образ диму та смутку.
- «Зорі блукають. Зорі зникають.» – ця анафора наголошує на руху та зміні стану зірок.
- «Вітер шепоче вухам. Вітер шепоче душі.» – анафора тут використовується для підсилення ефекту та створення ритму.
- «Минуле відходить. Минуле зникає.» – ця анафора підкреслює ідею про процес швидкоплинності і зникнення або забуття минулого.
- «Сонце сходить. Сонце заходить.» – анафора створює образ неперервного циклу сходження та заходження сонця.

У вірші Кім Соволя «Життя і Смерть» розглянутого нами раніше можна побачити анафору у першому і передостанньому рядках: ««Життя» і «смерть» – два слова-близнюки! //[...]// «Життя» і «смерть» - вони тотожність наче...». У даному вірші «Життя і смерть» анафора використовується для підсилення виразності та емоційного звучання тексту.

У цьому вірші слова «Життя» і «смерть» повторюються на початку двох рядків, створюючи таким чином певний ритм та акцентуючи увагу читача на цих двох фундаментальних поняттях. Анафора допомагає підкреслити їхню важливість і вічність, а також підсилити сенсуальність та емоційність вірша.

Цей літературний прийом надає віршу особливої мелодійності та ритмічності, робить його більш запам'ятовуваним та виразним, допомагає автору висловити свої думки та почуття більш ефективно.

У вірші «Могила» Кім Соволя анафора використовується для створення ритму та підсилення виразності тексту. У даному вірші слово «голос» та «кликав» повторюється на початку кількох рядків:

МОГИЛА

Мені почувся голос ненароком -

На пагорбі, що місяць освітив,

Зворушилися кам'яні надгробки,

Долинув тихий поминальний спів.

Тут голоси минулого спочили,

Яким я марив все своє життя.

Спів поминальний стих, і проступили

Давно померлих тіні з небуття.

І знов мені почувся голос милий.

Він вабив, спокушав і чарував...

І кликав, кликав, кликав до могили! [88, с.175]

(Переклад І.П. Бондаренко)

Цей прийом допомагає створити враження обраного автором моменту чи образу, що назавжди залишився в пам'яті головного героя. Анафора підсилює важливість цього голосу та його вплив на почуття та реакцію головного персонажа.

У вірші «Оптимізм» Кім Соволя анафора використовується для підсилення ідеї сприймання життя в певний спосіб, а саме, як воно є, та підкреслення важливості цієї ідеї. У даному вірші цілий вираз «Сприймай життя таким, як воно є» повторюється на початку двох рядків:

ОПТИМІЗМ

«Сприймай життя таким, як воно є!

Тож: треба жити, треба просто жити.

Сприймай життя таким, як воно є!..» [88, с. 151]

(Переклад І.П. Бондаренко)

Цей прийом допомагає підкреслити найважливішу думку вірша – необхідність приймати життя таким, як воно є, з усіма його радостями і перешкодами.

Подібним прикладом анафори є також раніше розглянутий вірш Хан Йонуна «Мовчання коханої», де в першому рядку автор згадує кохану «Кохана пішла. Ох, кохана пішла, ту, що я так полюбив».

Ці приклади демонструють, як анафора використовується в корейській поезії першої половини ХХ-го століття для підсилення образів, створення ритму та звернення уваги на певні ідеї.

3.10. Еліпсис в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття

Розглянемо поняття еліпсису та подивимося приклади з корейської поезії першої половини ХХ-го століття:

Еліпсис – це літературний прийом, коли у реченні припускається відсутність одного або декількох елементів, які, однак, залишаються зрозумілими з контексту. Еліпсис використовується для стислості, збереження ритму, підсилення ефекту та покладання акції на головне.

Основні аспекти еліпсису:

- 1) Збереження смислу: Еліпсис допускається, коли з контексту зрозуміло, що пропущені елементи.
- 2) Збереження ритму і образності: Через еліпсис можна зберегти ритмічну структуру речення та образність вислову.
- 3) Підсилення дії: Він може зосередити увагу на дії чи стані, позбавляючи речення вторинних деталей.

Приклади еліпсису з корейської поезії першої половини ХХ-го століття:

- «Вечір. Молоко.» – тут еліпсис припускає пропущене «я п'ю» або «я п'ю молоко», стискаючи речення та зосереджуючи увагу на дії.
- «Трави в небі, зірки на землі.» – цей еліптичний вислів може бути зрозумілим як «як трави в небі, так і зірки на землі».
- «Дощ падав, він же роса.» – тут через еліпсис залишається розуміння «дощ падав, і він же був росою».
- «Пісня залишається, слухається.» – цей еліптичний вислів може бути доповнений «пісня залишається, і вона слухається».
- «Полинув вітер, весна прийшла.» – через еліпсис можна розуміти «полинув вітер, і весна прийшла».

У вірші Пек Сока «Я, Наталка та Білий Віслюк» розглянутому вище еліпсис використовується в ряді місць для оптимізації читацького сприйняття та створення певного ритму. Ось де він використовується в даному тексті:

- «Покохав я одного разу Наталку» – відсутній підмет і дієслово, але зрозуміло, що «я» покохав Наталку.
- «Та я залишився один, хмурний настрій, випиваю соджу.» – відсутній дієприкметник «сидячи,» але зрозуміло, що «я» сидячи випиваю соджу.
- «Думки проносяться під соджу» – відсутній дієприкметник «блукаючи», але зрозуміло, що думки блукають під соджу.

- «Я з Наталкою разом» – відсутній дієприкметник «їдучи», але зрозуміло, що «я» поїде разом з Наталкою.

Еліпсис допомагає створити легший і більш плавний текст, не дублюючи зайвих слів і дозволяючи читачу швидше розуміти зміст.

Також, еліпсис наявний у вірші Лі Санхва «Лемент», який ми теж розглядали вище. Наприклад:

- «Болить, бо по землі» (пропущене слово: «болить, бо по землі я ходжу»).
- «Не всміхайся, сонечку, мені!» (пропущене слово: «Не всміхайся, сонечку, мені сьогодні!»).
- «Гей, місяцю, не сходи у вишині!» (пропущене слово: «Гей, місяцю, не сходи у вишині неба!»).

У вірші «Раніше не знав» Кім Соволя, еліпсис використовується для підсилення емоційного висловлення автора та передачі його внутрішнього переживання.

РАНІШЕ НЕ ЗНАВ

Щоночі навесні і восени

На небо місяць сходить круторогий,

А я колись про це не знав нічого!

Печаллю невгамовною стає,

Те, що було лиш смутком напочатку,

А я колись про це не мав і гадки!

Милуйся дивним сяйвом досхочу -

Не стомить місяць погляду людського.

А я колись про це не знав нічого!

Однак сам місяць - втілення журби:

Бліде обличчя, сповнене тривоги...

Про це я теж колись не знав нічого!

(Переклад І.П. Бондаренко)

Кожен рядок починається з фрази «А я колись про це не знав нічого!», в якій образ «про це» вказує на те, що автор розмовляє про щось, чого він раніше не розумів чи не відчував. Завдяки еліпсису, автор залишає це «щось» неявним і залишає простір для уявлення читача.

Завдяки еліпсису автор передає ефект загадковості та підсилює ефект несподіваності та зміни у своєму ставленні до явища, яке раніше він не розумів. Еліпсис допомагає створити інтригуючий текст та залучити увагу читача до того, що було втрачено або знайдено в житті автора.

Ці приклади показують, як еліпсис використовується в корейській поезії першої половини ХХ-го століття для стислості, зосередження на головному та збереження образності вислову.

Висновки до розділу III

В дослідженні еволюції корейської поезії першої половини XX століття виявлено, що літературні засоби, такі як еліпсис, алюзія, метонімія, метафора, алегорія, порівняння, епітети, антитези, іронія і анафора відіграли ключову роль у формуванні поетичного образу та ідентичності корейської поезії у цей важливий історичний період.

Еліпсис, як літературний прийом, використовувався поетами для створення миті поетичного напруження. Він спонукав читача докладати зусиль для розгадування прихованого сенсу, що надавало віршам загадковості та містики. Еліпсис допоміг передавати внутрішній конфлікт поетів під час японської колонізації, коли було обмежено волі виразу.

Алюзія та метонімія використовувалися для створення глибоких зв'язків з культурною спадщиною і історією Кореї. Ці літературні засоби дозволяли поетам посилатися на елементи національного фольклору та історичних подій, що надавало їхнім творам глибшу значущість та актуальність.

Метафори та алегорії використовувалися для вираження поетичних образів та ідей. Вони допомагали створювати абстрактні символи, що інтенсифікували поетичний вираз та розширювали можливості виразності поезії. Ці літературні засоби були особливо важливими під час висловлення сентиментів і проявів протесту в умовах японської колонізації.

Порівняння та епітети використовувалися для зміцнення образів та створення живописних сцен у поезії. Вони надавали поетичним картинам більшу яскравість та емоційну насиченість, що робило твори більш привабливими для читачів.

Антитези вживалися для вираження суперечливих почуттів та думок, що властиві були тому періоду. Вони відображали внутрішній конфлікт і важкість ситуації під час японської колонізації.

Іронія була важливим засобом вираження протесту та сарказму у поезії. Вона допомагала поетам висміювати абсурдність обставин і влади в умовах колонізації.

Анафора, або повторення слів чи фраз на початку рядків, створювала ритмічний ефект та підкреслювала певні ідеї або почуття у віршах.

Загалом, використання цих літературних засобів сприяло розкриттю глибокого підтексту та еволюції корейської поезії першої половини ХХ століття, роблячи її важливим виявом культурної ідентичності та історичної пам'яті нації.

ВИСНОВКИ

У дисертаційній роботі нами були досліджені еволюційні процеси, характеристика та особливості корейської поезії 1910 – 1945 рр. на прикладі поезії Хан Йонуна, Кім Соволя, Лі Санхва разом з іншими поетами.

Дослідження актуально і важливо, оскільки воно спрямоване на вивчення корейської літератури доби японської колонізації та розширення теоретичних знань про еволюційні процеси в корейській поезії цього періоду. Робота визначає ключові чинники, які вплинули на поетичну символіку та структуру творів Хан Йонуна, Кім Соволя та Лі Санхва під час японської колонізації, і вивчає їх взаємозв'язок з процесами вестернізації та іншими культурними впливами.

У дисертації проведено аналіз історичних, соціальних і політичних передумов, які вплинули на корейську поезію цього періоду. Окрема увага приділена релігійним та філософським аспектам літератури та їх впливу на символізм у поезії. Також робота розглядає роль метафор та метафоричності у творах цих поетів та їх розвиток протягом часу.

Дослідження робить вагомий внесок у сучасну філологію, розширюючи розуміння еволюції корейської літератури та взаємодії культурних впливів на поетичний символізм. Вивчення цієї теми допомагає глибше зрозуміти історію і культуру Кореї та внести нові наукові знання у галузь літературознавства.

Метою дослідження було виявлення та аналіз ключових аспектів еволюції корейської поезії під час японської колонізації, а також розкриття взаємозв'язків між символізмом, метафоричністю та релігійними концепціями. Результати дослідження сприятимуть глибшому розумінню літературної спадщини Кореї та її ролі у великому контексті світової літератури.

В ході дослідження було виявлено і охарактеризовано різні етапи еволюції поетичної спадщини Кореї першої половини ХХ століття. Проведений аналіз релігійних та філософських аспектів літератури допоміг з'ясувати вплив

концепцій конфуціанства та буддизму на символізм у творах, що досліджувалися.

Робота також розглядає важливу роль перекладу літературних творів з корейської мови, що допомагає розповсюджувати культурні цінності іншими країнами та робить корейську літературу більш доступною для світового аудиторії.

Вплив японського правління у Кореї позначився процесами збільшення впливу японської культури, поступовим розвитком корейського просвітницького руху на тлі настроїв розчарування, знайомством зі зразками європейської культури та літератури, певним перенесенням течій романтизму, символізму, натуралізму і модернізму до корейської поезії.

Перші твори сучасної корейської поезії з'являються у цей період, і це роботи найбільш визнаних поетів Кім Соволь, Кім Йок, Чу Йохан, Лі Санхва та ін. В процесі аналізу творів були перекладені з корейської мови такі вірші: «Мовчання коханої» Хан Йонуна, «Квітка азалії» Кім Соволя, «Коли прийде той день» Шім Хуна, «Чи прийде весна, що відібрали?» Лі Санхва, «Пік», «Мускат», «Дике поле» Лі Юкса, «Я, Наталка та Білий Вісюк» Пек Сока. Метою роботи в нас були виявлення передумов та особливостей національної ментальності корейського народу під час колоніального періоду.

Перш за все, були проаналізовані історичні, політичні, соціальні передумови, що виникли у цей період, зокрема, японська окупація, жорстке пригноблення корейської ідентичності. Поміж негативних впливів колоніальної Японії, були також і позитивні фактори, що значно вплинули на розвиток корейської літератури та культури. Молодь з консервативної за ідеологією Кореї отримала змогу навчатися закордоном, на території країни, що колонізувала. Завдяки тому, на півострів потрапила західна література, що дала поштовх модернізації країни у різних сферах.

Література виявила певний розвиток і розширила жанрову різноманітність, включаючи каса, чханга, міньо, чаюші, санмунші, ханіль та інші, а також впровадила нові художні принципи, які зараз відомі як «нова

поезія». Перший період корейської поезії в першій половині ХХ-го століття був суттєво спричинений японською окупацією. Вона сприяла модернізації літератури та спонукала до створення нових літературних творів. Однак разом з тим, ця окупація пригнічувала тему національної ідентичності та викликала питання незалежності. Також можна виділити два стилістичні підходи в поезії: тих, хто вдавався до традицій, та модерністи-експериментатори. Обидва напрямки генерували поезію на традиційні теми та нові пісні, що виражали дух бунту.

Для кращого розуміння та точного формулювання впливу національної ментальності корейського народу на поезію було визначено та уточнено поняття «ментальність» та «менталітет». Ці терміни відображають дух народу, що не збігається з духом окремих історичних культур, але розвивається на їхній основі та дозволяє говорити про культуру як відокремлену від конкретних історичних періодів. В Кореї одним із важливих таких впливів є конфуціанство, яке було імпортоване з Китаю у XV-му столітті і залишалося важливим ученням для всіх корейців до початку ХХ-го століття. Серед основних принципів конфуціанства варто виділити відданість, доброзичливість та повагу до старших.

Проаналізувавши поетичні твори просвітників першої пол. ХХ ст. ми відмітили вплив трьох принципів конфуціанства, які дещо відрізняються від головних. Був помічений концепт *чжун* у творах «Квітка азалії» та «Мовчання коханої», де вірність виражається тому, хто покинув головного героя, але надія не полишає автора на повернення назад. У концепті *йон* та вірші «Пік» виражається хоробрість та заклик до активних дій, а у хан – туга та жалоба за втраченим.

Тема кохання, тема боротьби за незалежність та тема страждання від окупації – і є визначальними. Вони розповідають про переживання корейського народу, та що сформувало їх менталітет – поєднання традицій конфуціанства, що були з народом багато віків та врешті зустрілись з позитивною модернізацією та негативною колонізацією.

Таким чином, корейська поезія змогла вестернізуватися, обрати свій шлях та вистояти перед обличчям японської окупації.

Отже, дана дисертаційна робота вносить вагомий внесок у сучасне літературознавство та допомагає розширити наше розуміння корейської літературної спадщини та взаємодії культурних факторів під час складного історичного періоду. Результати дослідження можуть бути корисними для вчених, які цікавляться східною літературою, культурною взаємодією та символізмом у поезії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алексеев В. М. Наука о Востоке: статьи и документы / В. М. Алексеев М.: ГРВЛ, 1982. 535 с.
2. Аманова Г. А. Становление современных форм корейской поэзии (конец XIX – середина XX вв.): автореф. дис. на соиск. науч. степени канд. фил. наук: спец. 10.01.03 – «Литература народов стран зарубежья (литературы стран Азии и Африки)» / Аманова Г. А. – В.: «Известия корееведения в Центральной Азии», 2007. – С. 44.
3. Аманова Г.А. Жанр «чханга» в корейской поэзии (1896- 1908) // Вестник Московского государственного лингвистического ун-та. Страны Востока: Язык. Культура. Литература. Вып. 551. – М.: ИПК МГЛУ «Рема», 2008. – С. 9-16.
4. Аманова Г.А. О традиции и новаторстве в творчестве корейских поэтов 30–40-х годов XX в. – Известия Волгоградского педагогического университета. Серия филологические науки. 2008. № 10 (34), Волгоград, «Перемена», 2008, с. 217–220.
5. Аманова Г.А. Традиционная лирика в творчестве современных корейских поэтов // Азия и Африка сегодня. – М., 2007, № 9. – С. 66-70.
6. Аманова Г.А. Философская лирика Хан Ён Уна // Проблемы Дальнего Востока. – М.: ИДВ РАН, 2007, № 6. – С. 151-159.
7. Андріанов Д.В. «Алюзія як художній засіб в еволюційному процесі корейської поезії першої половини XX-го століття на прикладі поезії Кім Соволя». Закарпатські філологічні студії. – Ужгород: Випуск 27, Том 2, 2023. – С. 229-233.
8. Андріанов Д.В. «Аспекти конфуціанства в корейській поезії часів японської колонізації (першої половини XX ст.)» Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та

- літератури/Київський національний університет імені Тараса Шевченка.
– Київ: Київський університет, 1997-2019. – вип. 1 (25). – 2019. – С. 44-48.
9. Андріанов Д.В. «Аспекти корейської поезії ХХ-го століття у західних вчених та особливості її перекладу і викладання». Збірник тез наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 10-11 травня 2023 року): – К.: Видавництво «Науковий Світ», 2023. – С. 237-241.
10. Андріанов Д.В. «Вплив вестернізації на корейську поезію часів японської колонізації на прикладі творчості Кім Совеля». Сучасна філологія: тенденції та пріоритети розвитку: Міжнародна науково-практична конференція, м. Одеса, 24–25 травня 2019 року. – Одеса: Південноукраїнська організація «Центр філологічних досліджень», 2019 – Ч.1. – С. 68-72.
11. Андріанов Д.В. «Зовнішній аспект впливу на виникнення нових форм у корейській поезії на початок доби модернізму (1-ї пол. ХХ ст.)». Питання сходознавства в Україні: Тези доповідей IV Всеукраїнської науково-методичної конференції, м. Харків, 26 березня 2020 року. – Харків: Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2020. – С. 76-78.
12. Андріанов Д.В. «Метафора як художній засіб в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття». Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. – К.: Том 34 (73) № 3, 2023. – С. 379-383.
13. Андріанов Д.В. «Новації в корейській літературі колоніального періоду (першої пол. ХХ ст.)» Мова і культура. (Науковий журнал). – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. – Вип. 22. – Т. IV (199). – С. 38-43.
14. Андріанов Д.В. «Поетика творів Кім Совеля» Філологія та лінгвістика у сучасному світі: Матеріали міжнародної науково-практичної

- конференції, м. Запоріжжя, 30-31 серпня 2019 р. – Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2019. – С. 107-108.
15. Андріанов Д.В. «Розвиток корейської літератури у часи японської колонізації на прикладі творчості Хан Йонуна». Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації – К.: Том 30 (69) № 3, 2019. – С. 124-127.
16. Андріанов Д.В. «Розвиток корейської поезії у часи японської колонізації на прикладі творчості Лі Санхва». Гуманітарний і інноваційний ракурс професійної майстерності: пошуки молодих вчених: матеріали П'ятої всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Одеса, 15 листопада 2019 року. – Одеса: Міжнародний гуманітарний університет, 2019. – С. 187-190.
17. Андріанов Д.В., Бондаренко І.П. «Релігійні аспекти у творах корейського поета-символіста Хан Йонуна доби японської колонізації у Кореї». Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації – К.: Том 33 (72) № 2, 2022. – С. 144-148.
18. Антологія корейської поезії (І ст. до н.е. – ХХ ст.) / Заг. ред.: Хо Сунчхоль. Укладачі: І. Бондаренко, Кім Суквон, Ю. Скрипник. Передмова: І. Бондаренко. Коментарі: І. Бондаренко, Ю. Скрипник. Біографічні відомості: Ю. Скрипник / Пер. з кор.: Болдескул Є., Бондаренко І., Жовтіс О., Кім Суквон, Скрипник Ю., Турков Г. та ін. – Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019 р. – 804 с.
19. Бамбук в снегу. Корейская лирика VIII-XI веков. – М., 1978. – С. 9.
20. Бахтин М. М. Вопросы литературы и эстетики. Исследования разных лет / М. М. Бахтин. – М.: Художественная литература, 1975. – 504 с.
21. Бахтин М. М. Эстетика словесного творчества / М. М. Бахтин. – М.: Искусство, 1986. – 444 с.

22. Бенедикт Р. Хризантема и меч: Модели японской культуры / пер. с англ. М. Н. Корнилова, Е.М. Лазаревой и В.Г. Николаева. М.: Российская политическая энциклопедия (РОССПЭН), 2004. 256 с.
23. Бенедикт Р. Хризантема и меч. Модели японской культуры. М.: Наука, 2007. 360 с.
24. Бенуа А. Определение Традиции [Электронный ресурс] / Ален де Бенуа [пер. с англ. О. Молотова] // Культурно-философский альманах «ПОЛЮС», 2010. – № 1. – Режим доступа до электронного ресурсу: <http://nordluxdigi.org/articles/11.html>
25. Бердяев Н. А. Философия свободного духа [Текст] / Н. А. Бердяев. М.: АСТ, 2006. 416 с.
26. Бердяев Н. А. Экзистенциальная диалектика божественного и человеческого [Текст] / Н. А. Бердяев. М.: АСТ, 2006. 352 с.
27. Бех В. Історичні традиції у модерному вимірі / В. Бех, Г. Волинка, Н. Мозгова // Пам'ять століть. Планета: історичний науковий та літературний журнал. – Київ, 2009. – № 5/6 (81/82). – С. 26-37.
28. Білокобильський О. В. Доонтологічні й онтологічні засади культурної ідентичності. Японія у вимірах модерну / О. В. Білокобильський, С. В. Гераськов // Наука. Релігія. Суспільство. – Донецьк, 2010. – № 2. – С. 268-273.
29. Білоус П. В. Вступ до літературознавства: [навч. посібник для самоств. роботи студ.] / П. В. Білоус, Г. Д. Левченко. – К.: Академія, 2012. – 362 с.
30. Білоус П. В. Теорія літератури: навч. посіб. / П. В. Білоус. К.: Академвидав, 2013. 328 с.

- 31.Бовсунівська Т. В. Когнітивна жанрологія та поетика. Київ / Т. В. Бовсунівська. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2010. 180 с.
- 32.Болтач Ю. В. Из истории корейского буддизма // Вестник Центра корейского языка и культуры. – СПб., 1997. – Выпуск 2. – С. 244-256.
- 33.Бондар Ю. «Нова» література у межах культурно-історичного процесу Японії початку ХХ століття / Ю. Бондар // МОВА І КУЛЬТУРА (Наукове видання). – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2012. – вип. 15, т. III (157). – С. 321-326.
- 34.Бондар Ю. Хвала красі: творчість письменників-естетів у процесі становлення сучасної літератури Японії / Ю.Бондар // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Східні мови та літератури). – К.: ВПЦ «Київський університет», 2012. – Вип. 18. – С. 49-51.
- 35.Бондаренко І. Біографічність як одна із домінантних ознак поезії Кім Соволя // Сучасний стан та перспективи науково-культурного обміну між Україною та Кореєю (Тексти доповідей міжнародної наукової конференції. 312 Київ, КНУ імені Тараса Шевченка. 2 липня 2008 р.). – К.: ВПЦ «Київський університет», – 2008. – С. 49-60.
- 36.Бондаренко І. Символізм і фольклорно-пісенна традиція в поезії Кім Соволя // Діалог культур Кореї та країн СНД (Тексти доповідей міжнародної наукової конференції. Київ, КНУ імені Тараса Шевченка. 4-5 липня 2007 р.). – Сеул: Корейський університет. – 2007. – С. 52-75.
- 37.Бондаренко І.П. Кім Соволь – корейський Сергій Єсенін? // Корезнавство у Східній Європі: сучасність і перспективи (Тексти доповідей міжнародної наукової конференції). – Київ-Сеул: ВПЦ «Київський університет», 2016. – 87-100.
- 38.Бреславец Т. И. Литература модернизма в Японии / Т. И. Бреславец. – Владивосток: Дальнаука, 2007. – 254 с.

39. Будний В., Ільницький М. Порівняльне літературознавство: підручник / В. Будний, М. Ільницький. К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 432 с.
40. Бульнуа О. ЩО НОВОГО? СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ ? / Олів'є Бульнуа / [перекл. з фр. В. Омелянчик] // Філософська думка, 2010. – № 1: Французька філософія сьогодні. – С. 114-136.
41. Буров А. И. Эстетическая сущность искусства / А. И. Буров. – М.: Искусство, 1956. – 292 с.
42. Бушмин А. С. Преемственность в развитии литературы [Текст] / А. С. Бушмин. – 2-е изд., доп. – Ленинград: Художественная литература, 1978. – 223 с.
43. Ванслов В. В. Проблема прекрасного / В. В. Ванслов. – М.: Госполитиздат, 1957. – 263 с.
44. Волков А. Лексикон загального та порівняльного літературознавства. Ч.: Золоті литаври, 2001. 636 с.
45. Выходцев П. С. Новаторство. Традиции. Мастерство / П. С. Выходцев. – Ленинград: Советский писатель, 1973. – 336 с.
46. Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури: підручник / за наук. ред. О. Галича. К.: Либідь, 2001. 488 с.
47. Галкина Л.В. Жанр сиджо в современной корейской поэзии // Известия Восточного института. – Владивосток, 1994, № 1. – С. 171–176.
48. Галкина Л.В. Основные направления в современной корейской литературе. – Владивосток: Журнал Известия Восточного института, 5/1999г. – С.7-14.
49. Галкина Л.В. Эстетические взгляды Ким Соволя (на материале статьи «Душа стихотворения») // Востоковедение. Т. 13. – Л., 1987. – С. 82-88.

50. Гачев Г. Д. Национальные образы мира. Космо-Психо-Логос. Серия: Технологии культуры. Изд-во: Академический Проект. 2007. 512 с.
51. Геник-Березовська З. Грані культур: Бароко. Романтизм. Модернізм /З. Геник-Березовська. – К.: Гелікон, 2000. – 368 с.
52. Герцен А. И. Собр. соч.: в 30 т. – М.: Худож. лит., 1956. – Т. 7.
53. Гире Г. Ф., Кляшторина В. Б. Проблемы становления реализма в литературах Востока: Сб. статей. – М.: Наука, 1964. – 356 с.
54. Глобальні модерності / За ред. М. Фезерстоуна, С. Леша, Р. Робертсона [пер. з англ. Т. Цимбала]. – К.: Ніка–Центр, 2008. – 452 с.
55. Глускина А. Е. Поэзия заката древности и ранней зари средневековья /А. Е. Глускина // Маньёсю. Избранное. – М.: Наука, 1987. – С. 3-18.
56. Головина Е. В. Популярные символы английского эстетизма / Е. В. Головина // Известия РГПУ им. А. И. Герцена, 2007. – №32. – С. 71-75.
57. Гречанюк Ю. А. Проблеми історизму і традиції в літературі ХІХ – ХХ ст. / Ю. А. Гречанюк, А. Є. Нямцу. – Чернівці: Рута, 1997. – 122 с.
58. Гринцер П.А. От редактора // Восточная поэтика. Исследования. Тексты. Комментарии. – М.: Восточная литература, 1996. – С. 3-12.
59. Гумбольдт фон В. Избранные труды по языкознанию. – М.: Прогресс, 1984.
60. Гуревич, А. Я. Исторический синтез и Школа «Анналов» – М.: Индрик, 1993. – 328 с.
61. Гурьева А. А. Книга как часть культуры Кореи в колониальный период//Письменные памятники Востока, №2 (15), осень-зима. СПб., 2011. – С.27-39.
62. Дерлиця М. М. Енциклопедія українознавства. Львів, 1993. Т. 2. С. 503.
63. Дианова В. М. Постмодернистская философия искусства: истоки и современность / В. М. Дианова. – СПб.: Петрополис, 1999. – 238 с.

64. Дынник В. Традиция / В. Дынник // Литературная энциклопедия. Словарь литературных терминов: в 2 т. – М., Л.: Изд-во Л.Д. Френкель, 1925. – Т.2.П-Я. – С. 972-973.
65. Желуховцев А. Н. Проблемы периодизации истории литератур народов Востока / А. Н. Желуховцев. М.: Наука, 1968. С. 109-119.
66. Жирмунский В. М. Сравнительное литературоведение: Восток и Запад. – Л.: Наука, 1979. – 494 с.
67. Жовтис А.Л. К проблеме символа. Чайка в корейской и украинской поэзии. Выступление на конференции АКСЕ (Осака, 1992) // Избранные статьи / Сост. С.Д. Абишева, З.Н. Поляк. – Алматы, 2013.
68. Жовтис А.Л. Параллелизм в сиджо и его интерпретация в славянских переводах. Выступление на конференции АКСЕ (Париж, 1994). – Париж, 1994.
69. Жовтис О. Л. Корейська література // Українська літературна енциклопедія. – К.: «Українська радянська енциклопедія» ім. М.П. Бажана, 1990. – Т. 2. (Т. 1 – 1988): Д – К. – С. 564-566.
70. Завадская Е.В. Тень как философско-эстетическая категория // Теоретические проблемы изучения литератур Дальнего Востока. – М., 1974. – С. 47-59.
71. Заграва: із світової поезії ХХ століття: збірка / Упоряд., передм. [Поезія надії] та за ред. О. Мокровольського. – Київ: Веселка, 1989.
72. Закомолдина О. С. Проблема морали в творчестве Оскара Уайльда / О. С. Закомолдина // Вестник Самарской гуманитарной академии. Серия: Философия. Филология, 2008. – №1. – С.207-217.
73. Затонський Д. В. Про модернізм і модерністів / Д. В. Затонський. – К.: Дніпро, 1972. – 272с.
74. Иванов К. В. Исторические проблемы Кореи 1905-1945 гг. – Иркутск, 2014. – 267с.

- 75.Иванова В.И. Зарождение корейского свободного стиха и японская поэзия конца XIX-XX веков // Теоретические проблемы изучения литератур Дальнего Востока. Тезисы докладов 5-й научной конференции (Ленинград, 1972) / ЛО ИВ АН СССР, Восточный фак-т ЛГУ. – М.: ГРВЛ, 1972. – С. 18-19.
- 76.Иванова В.И. Новая проза Кореи. – М.: Наука, 1987.
- 77.Иванова В.И. Поэзия позднего корейского просветительства: (конец XIX – начало XX в.) // Литературы стран Дальнего Востока / Институт востоковедения АН СССР. – М.: ГРВЛ, 1979. – С. 118- 123.
- 78.Иноземцев В. Л. Современный постмодернизм: конец социального или вырождение социологии? / В. Л. Иноземцев // Вопросы философии, 1998. – № 9. – С. 27-38.
- 79.История Кореи. Т. I. – М.: Наука, 1974.
- 80.История развития корейской литературы. Ким В. Н., Пак И. Л., Сайдазимова У. Т. – Ташкент, 2009. – 67 с.
- 81.Казанцева Г. В. Традиция как литературоведческая категория в контексте изучения беллетризованной биографии / Г. В. Казанцева // Вестник Челябинского государственного университета, 2009. – № 35. – С. 75-79.
- 82.Касьянов Г.В. Теорії нації та націоналізму: Монографія. – К.: Либідь, 1999. – 352 с.
- 83.Катасонова Е. Л. Япония: вызов западной цивилизации? / Е. Катасонова // Япония: мифы и реальность. – М., 1999. – С. 179-202.
- 84.Катасонова Е. Л. Японская культура: вековые традиции в контексте динамичной современности / Е. Катасонова // Япония 2000: консерватизм и традиционализм. – М.: Издательская фирма «Восточная литература» РАН, 2000. – С. 225-226.

85. Кей Э. Любовь и брак: Эволюция любви. Пер. со швед. Серия: Из наследия мировой философской мысли: этика. Изд-во Книжный дом «Либроком», 2011. 456 с.
86. Ким Своль. Лирика (Пер. с кор. Ким Рехо и Э. Балашов /Изд. подгот. Ким Рехо/). – М.: Первое марта, 2003.
87. Ким. Г. Корейская литература. – Новейшая зарубежная литература. Алматы: Жибек жылы, 2011. – 584 с.
88. Кин Д. Странники в веках: пер. с англ. / Д. Кин. – М.: Издательская фирма «Восточная литература» РАН, 1996. – 327 с.
89. Кім Со Ол. «Ніч у Сеулі», «Батьківщина», «Батько», «Червоний приплив», «Покидаючи рідну країну», «Взимку», «Дім біля дороги», «Тепер уже вдвох», «Через багато років», «Туди, де плекають наші надії» // 3 поезій 314 Кім Со Ола (1904-1937). Переклад з кор. О. Жовтіса. – Всесвіт, № 1, 1961. – С. 54-55.
90. Кім Своль. Ясний місяць. Лірика / Переклад, передм. та ком. І. Бондаренка. – К.: Грані-Т, 2008. – 368 с.
91. Ковалів Ю. І. Абетка дисертанта: Методологічні принципи написання дисертації: посіб. / Ю. І. Ковалів. К.: Твім Інтер, 2009. 460 с.
92. Ковальчук, Ю. А. Країнознавство: Корея: навчальний посібник. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2011. – 343 с.
93. Козловски П. Культура постмодерна: Общественно-культурные последствия технического развития / П. Козловски / [пер. с нем.] – М.: Республика, 1997. – 240 с.
94. Кольоровий вітер: Збірка перекладів прозових і поетичних творів корейських літераторів / Упоряд. Кім Сук Вон. – К.: КНУ, 2003.
95. Кононенко Б. И. Большой толковый словарь по культурологии / Б. И. Кононенко. – М.: Вече, 2003. – 512 с.

96. Конрад Н. И. Запад и Восток. Статьи / Н. И. Конрад. – М.: Наука, 1966. – 520 с.
97. Конрад Н. И. К вопросу о литературных связях / Н. И. Конрад // Запад и Восток. – М.: Наука, 1972. – 18 с.
98. Конрад Н. И. Проблема реализма и литературы Востока // Конрад Н.И. Избранные труды: Литература и театр. – М., 1978. – С.118-140.
99. Концевич Л. Р. Избранная библиография литературы по Корее на русском и западноевропейских языках (с XIX века по 2007 год) / Л. Р. Концевич. М.: Первое марта, 2008. 591 с.
100. Концевич Л. Р. Квисин [Текст] / Л. Р. Концевич. Мифы народов мира: энциклопедия: в 2 т. (глав. ред. С. А. Токарев) [Текст]. М.: Советская энциклопедия, 1987. Т. 1. С. 632.
101. Концевич Л.Р. Корейская поэтика // Словарь литературных терминов. – М.: Просвещение, 1974. – С. 156-167
102. Концевич Л.Р. Проблемы периодизации истории науки о языке в Корее // Вест. Центра корейского языка и культуры. Вып. 12. – СПб., 2010. – С. 36-68.
103. Корейская классическая поэзия / Переводы Анны Ахматовой. Общая ред., предисл. и прим. А.А.Холодовича. – М.: Гослитиздат, 1956 (2-е изд., 1958).
104. Корейская литература: сборник статей. – М.: Издательство Восточной Литературы, 1959. – 160с.
105. Корейская поэзия в период японского правления / Москаленко Ю. // Вестник ЧелГУ – 2008. – С. 162-169.
106. Кормилов С., Аманова Г. О терминах истории корейской литературы: соотношение корейской, китайской и 315 русско-европейской терминологии // Polilog. Studianeofilologiczne, № 7, 2017. – С. 89-108.

107. Костомаров М. І. Слов'янська міфологія / упоряд., приміт. І. П. Бетко, А. М. Полотай; вступна ст. М. Т. Яценка. К.: Либідь, 1994. 384 с.
108. Кравченко А. И. Культурология: Словарь / А. И. Кравченко. – М.: Академический проект, 2000. – 577 с.
109. Круглов В. Л. Эстезис и эстетическое: истоки и клише традиции / В. Л. Круглов // Вестн. Том. гос. Ун-та, 2008. – №316. – С. 32-35.
110. Кряквина А. А. Идеи гуманизма в Японии начала XX века / А. А. Кряквина // Известия Восточного института ДВГУ, 2007. – №14. – С. 183-190.
111. Культурологія: українська та зарубіжна культура: Навч. посіб. / М. М. Закович, І. А. Зязюн, О. Л. Шевнюк та ін.; За ред. М. М. Заковича. – 4-те вид., випр. і допов. – К.: Знання, 2009. – 589 с.
112. Левчук Л. Т. Психологический анализ и художественное творчество // Л. Т. Левчук. – К.: Вища школа, 1980. – 159 с.
113. Ли В. Н. О просветительских тенденциях корейской литературы на рубеже XIX и XX вв. – М.: Наука, 1967. – 67 с.
114. Ли В. Н. Особенности развития корейской литературы начала XX века // ТПИЛДВ. – М., 1976. – С. 46-59.
115. Ли Ги Бэк. История Кореи: новая трактовка. М., 2000. 464 с.
116. Липовецкий М. Н. Модернизм и авангард: родство и различие / М. Н. Липовецкий // Филологический класс. 2008. – №20. – С. 24-31.
117. Литература Кореи. Учебно-методический комплекс / Сост.: д-р. ист. наук, доц. Е.Э. Войтишек, ассист. Е.С. Лосева. – Новосибирск: Новосибирский гос. ун-т, 2011.
118. Литературная энциклопедия терминов и понятий / А. Н. Николюкин (гл. ред. и сост.), РАН. Институт информации по общественным наукам. М.: НПК «Интелвак», 2003. 1600 ст.

119. Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор. і наук. ред. Д. Уліцької. – К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. – 543 с.
120. Літературознавча енциклопедія: у двох томах. Т.І / [автор-укладач Ю. І. Ковалів]. – К.: Академія, 2007. – 608 с.
121. Літературознавча енциклопедія: у двох томах. Т.ІІ / [автор-укладач Ю. І. Ковалів]. – К.: Академія, 2007. – 624 с.
122. Літературознавча енциклопедія: У 2-х тт. (Т. 1) / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. К.: ВЦ «Академія», 2007. 608 с.
123. Літературознавча енциклопедія: У 2-х тт. (Т. 2) / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. К.: ВЦ «Академія», 2007. 624 с.
124. Літературознавчий словник-довідник: словник / [за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка]. – К.: Академія, 2007. – 752 с.
125. Лурье С. В. Историческая этнология: Учебное пособие для вузов / С. В. Лурье. – М.: Академический Проект: Гаудеамус, 2004. – 624 с.
126. Маркарян Э. С. Теория культуры и современная наука / Э. С. Маркарян. – М.: Мысль, 1983. – 284 с.
127. Мартыянов В. Идея свободы, как утопия модерна / В. Мартыянов // Свободная мысль: международный общественный журнал. – М., 2010. – № 6 (1613). – С. 67-82.
128. Матвійчук С.В. Зрада як феномен соціальної психіки. – Рукопис. Дослідження на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра за спеціальністю 8.13010201 – «Соціальна робота». – Тернопільський національний економічний університет. Юридичний факультет. – Тернопіль, 2016. С.105.

129. Меженко Ю. На шляхах до нової теорії / Ю. Меженко. – Х.: Червоний шлях, 1923. – № 2. – С. 199-210.
130. Мельникова И. Предисловие / И. Мельникова // Нагаи Кафу. Соперницы. – СПб.: Азбука-классика, 2006. – С. 5-34.
131. Мещеряков А. Н. Взгляд и нечто. Близорукость и дальновзоркость японской культуры / А. Н. Мещеряков // Ориентация – поиск. Восток в теориях и гипотезах. – М.: Наука, 1992. – С. 7-14.
132. Мещеряков А. Н. Довоенная Япония: победа духа над плотью / А. Н. Мещеряков // Вопросы японоведения. – СПб., 2008. – № 2. – С. 194-205.
133. Мещеряков А. Н. Книга японских символов / А. Н. Мещеряков. – М.: Наталис, 2003. – 556 с.
134. Мещеряков А. Н. Культура Японии / А. Н. Мещеряков // Очерки по истории мировой культуры. – М.: Языки русской культуры, 1997. – С. 120-140.
135. Мещеряков А. Н. Некоторые главные особенности японской цивилизационно-культурной модели / А. Н. Мещеряков // Известия Восточного института ДВГУ, 2005. – № 9. – С.225-242.
136. Мещеряков А. Н. Телесный комплекс неполноценности японцев и его преодоление (20–30-е годы XX века) / А. Н. Мещеряков // Вопросы философии, 2009. – № 1. – С. 65-74.
137. Мещеряков А. Н. Япония, данная нам в символах, флоре и фауне, людях и интерпретациях / А. Н. Мещеряков // Восточная коллекция, 2002. – № 1 (8). – С. 16-33.
138. Мовчан Р. В. Український модернізм 1920-х: портрет в історичному інтер'єрі / Раїса Мовчан. – К.: Стилос, 2008. – 544 с.

139. Могилко Ю. О. Корейські дитячі журнали періоду Японської колонізації (1910-1945 років) / Наукові студії XXI (культура, освіта антропоцентричні парадигми і сучасний світ). Філософія• Філологія• Педагогіка• Економіка. Вип. 7. Київ Буча, 2016 р. С. 48-55.
140. Могилко Ю. О. Образна система сучасної корейської дитячої поезії ХХ століття (на матеріалі 윤석중). International research and practice conference «Contemporary issues in philological sciences: experience of scholars and educationalists of Poland and Ukraine»: Conference Proceedings. Lublin, 2017. P. 55-57.
141. Могилко Ю. О. Система образів корейської дитячої поезії ХХ століття (на матеріалі творчості 유경환) / Мова, література і культура: актуальні питання взаємодії: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції: м. Львів, 13-14 жовтня 2017 р. Львів: ГО «Наукова філологічна організація «ЛОГОС», 2017. С. 18-20.
142. Могилко Ю. О. Система образів-символів в сучасній корейській дитячій поезії ХХ століття. Наукові записки національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія». Острог, 2018 р. С. 38-42.
143. Морев О. Ар нуво: искусство / О. Морев // Творчество народов мира. – М., 2010. – Вып. 9. – С. 2-8.
144. Москаленко Ю. Корейская поэзия в период японского правления // Вестник Челябинского гос. ун-та. Серия: Литература, литературоведение, устное народное творчество. – Челябинск, 2008. – С. 162-169.
145. Настояща К. В. Культурна традиція як інструмент соціокультурного аналізу [Електронний ресурс] / К. В. Настояща // Вісник Академії праці і соціальних відносин Федерації професійних спілок України, 2012. – № 3. – С. 5-11. – Режим доступу до електронного ресурсу: <http://er.nau.edu.ua/jspui/handle/NAU/1261>

146. Ни Н. И. О понятии хан в корейской литературе. – М.: Восток (oriens), 2010. – №5. – С. 131-135.
147. Никитина М. И. Древняя корейская поэзия в связи с ритуалом и мифом. – М., 1982. – С. 258.
148. Никитина М. И. Луна и солнце как элементы пространственно-временной системы сичжо. – ТПИЛДВ., М., 1977. – С. 259.
149. Никитина М.И. Поэтическое слово в корейской культуре // Классическая поэзия Индии, Китая, Кореи, Вьетнама, Японии. Библиотека всемирной литературы. Серия первая. Т. 16. – М., 1977 (а). – С. 387-402.
150. Никитина М.И. Средневековая корейская поэзия в жанрах сиджо и чань-сиджо // Восточный альманах. – М.: Художественная литература, 1958.
151. Никитина М.И., Троцевич А.Ф. Поэзия на корейском языке // История всемирной литературы: в 8 томах / Т. 5. – М.: Наука, 1988. – С. 609-614.
152. Новый погляд на історію Кореї: підручник / за ред. Хо Сун Чьол, пер. з корейської Ю. А. Ковальчук. К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2010. С. 336.
153. Общие проблемы философии науки: Словарь для аспирантов и соискателей / [сост. и общ. ред. Н. В. Бряник; отв. ред. О. Н. Дьячкова.] – Екатеринбург: Изд-во Урал. ун-та, 2007. – 318 с.
154. Ом Хян Син. О Корее (Этнография). Издательство литературы на иностранных языках, 106 г. Чучхе (2017). 84 с.
155. Осадча Ю. В. Методология заимствования европейских литературных направлений в Японии (на примере натурализма начала XX ст.) / Ю. В. Осадча // Путь Востока. Универсализм и партикуляризм в культуре. VI Молодежной конференции по проблемам философии,

- религии, культуры Востока, 2005. Серия «Symposium». – Выпуск 34. – СПб.: Санкт-Петербургское философское общество, 2005. – С. 149-154.
156. Осадча Ю. Основні чинники формування модерного літературно-критичного дискурсу в Японії кінця 19 ст. / Ю. Осадча // Вісник Львівського університету ім. Івана Франка (Серія філологічна). – Львів, 2008. – № 45. – С. 242-249.
157. Осорина М. В. Значение исследований осязания в научном творчестве Л. М. Веккера. Психологический журнал. 2008. Т. 29, № 5. С. 44.
158. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі / Соломія Павличко. – К.: Либідь, 1999. – 447 с.
159. Павличко С. Теорія літератури / Соломія Павличко/ [Передм. М.Зубрицької.] – К.: Основи, 2002. – 680 с.
160. Павлов Д. Б. Япония на рубеже XIX–XX вв.: технологи создания позитивного образа на Западе / Д. Б. Павлов // Япония. Ежегодник, 2009. – №38. – С. 235-259.
161. Пивоев В. М. Этнос и нация: проблемы идентификации. Петрозаводск: Изд-во ПетрГУ, 2006. 109 с.
162. Побочий І. А. Менталітет українського суспільства: витоки та сучасний стан // Политические реалии и перспективы Украины / І. А.Побочний // Вісник СевДТУ. Вип. 91: Політологія: зб. наук. пр. – Севастополь: Вид-во СевНТУ, 2008, – С.37-40.
163. Політологічний енциклопедичний словник [Упорядник В.П. Горбатенко; За ред. Ю.С.Шемшученка, В.Д.Бабкіна, В.П. Горбатенка]. – 2-е вид. доп. і перероб. – К.: Генеза, 2004. – 736 с.
164. Поспелов Г. Н. Теория литературы / Г. Н. Поспелов. – М.: Высшая школа, 1978. – 351 с.

165. Проблемы романтизма. – М., 1971. – Т. 2. – С. 7.
166. Ранковий спокій. Корейська класична поезія. Збірник / Упорядкування, пер. та післям. О. Жовтіса. – К.: Дніпро, 1986.
167. Рубан О.М. Менталітет і культура: національна та інтернаціональна складова. Актуальні правові та гуманітарно-економічні проблеми в період реформування демократичного суспільства: збірник тез ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції (5– 6 лютого 2021 р.). Кропивницький : ПВНЗ КІДМУ, 2021. С.152-154
168. Рыков А. В. Искусство модернизма: основные принципы / А. В. Рыков // Вестник Санкт-Петербургского университета. Серия 2, История. – СПб., 2011. – № 4. – С. 51-57.
169. Санович В., Ваксмахер М. Классическая поэзия Индии, Китая, Кореи, Вьетнама, Японии / В. Санович, М. Ваксмахер. М.: Художественная литература, 1977. 926 с.
170. Свод этнографических понятий и терминов: Народные знания. Фольклор. Народное искусство / отв. ред. Б. Н. Путилов и Г. Штробах. М.: Наука, 1991. 168 с.
171. Совастеев В. В. Европейская общественно-политическая мысль и японское общество эпохи Токугава / В. В. Совастеев // Известия Восточного института ДВГУ, 2000. – № 5. – С.79-90.
172. Современная западная философия: Словарь. / [Сост. и отв. ред. В. С. Малахов, В. П. Филатов]. – М.: ТОН – Остожье, 1998. – 544 с.
173. Солдатова М. В. Современная литература Кореи / М. В. Солдатова, К. А. Пак. – Владивосток: Изд-во Дальневост. ун-та, 2003. – 284 с.
174. Солдатова М.В. Становление национальной прозы в Корее в первой четверти XX века. – Владивосток: Изд-во Дальневост. ун-та, 2004. – 188 с.

175. Страда В. Модернизация и современность / В. Страда // Академические тетради, № 2, (б.г.). – М.: Независимая Академия эстетики и свободных искусств, 1996. – С. 32-34.
176. Стражний О.С. Український менталітет: Ілюзії. Міфи. Реальність / О.С.Стражний. – К.: «Книга», 2008. – 368с.
177. Страсти Страны Утренней Свежести. Корейская поэзия XX в. / Сост. Ким Тэок. – М.: ООО «Издательство Джем», 2012.
178. Суханов И. В. Обычаи, традиции, преемственность поколений / И. В. Суханов. – М.: Политиздат, 1976. – 215 с.
179. Сучасна корейська поезія: Кім Со Уоль // Кольоровий вітер: Збірка перекладів прозових та поетичних творів корейських літераторів / Упоряд. Кім Сук Вон/. – Київ, 2003. – С. 76-78.
180. Сучасна українська літературна мова : лексика і фразеологія / за заг. ред. акад. АН УРСР І. К. Білодіда. – К. : Наук. думка, 1973. – 439 с.
181. Теория литературы: учеб. пособие для филолог. специальностей ун-тов и пед. ин-тов / Н. А. Гуляев. М.: Высшая школа, 1977. 278 с.
182. Теория литературы / В. Е. Хализев. М.: Высшая школа, 1999. 110 с.
183. Теория литературы / Г. Н. Поспелов. М.: Высшая школа, 1978. 351 с.
184. Теория литературы / И. Ф. Волков. М.: Просвещение, 1995. 256 с.
185. Тимофеев Л.И., Тураев С.В. Словарь литературоведческих терминов. – М.: Просвещение, 1974.
186. Ткаченко А. Мистецтво слова (вступ до літературознавства): підручник для студ. гуманіт. спец. ВНЗ / А. Ткаченко. – К.: Правда Ярославичів, 1998. – 448 с.
187. Толстокулаков И. А. Очерк истории корейской культуры. – Владивосток: Изд-во Дальневосточного ун-та, 2002. – С. 91.

188. Троцевич А.Ф. История корейской традиционной литературы (до XX в.). – СПб.: Изд-во Санкт-Петербургского университета, 2004. – С. 324.
189. Тынянов Ю. Н. Поэтика. История литературы. Кино / Ю. Н. Тынянов. – М.: Наука, 1977. – С. 270-281.
190. Українська літературна енциклопедія: В 5 т. / Редкол.: І. О. Дзевєрін (відповід. ред.) та ін. К.: Голов. ред. УРЕ ім. М. П. Бажана, 1988. Т. 1: А-Г. 536 с.
191. Українська літературна енциклопедія: В 5 т. / Редкол.: І. О. Дзевєрін (відповід. ред.) та ін. К.: Голов. ред. УРЕ ім. М. П. Бажана, 1990. Т. 2: Д-К. 576 с.
192. Українська літературна енциклопедія: В 5 т. / Редкол.: І. О. Дзевєрін (відповід. ред.) та ін. К.: Голов. ред. УРЕ ім. М. П. Бажана, 1995. Т. 3: К-Н. 496 с.
193. Усенко О. П. Тематизація та естетизація їжі в японській літературі ХХ ст. / О. П. Усенко // Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. – Дніпропетровськ: Видавництво «Дніпропетровський університет ім. Альфреда Нобеля», 2011. – вип. № 2(2) (Серія «Філологічні науки»). – С.189-193.
194. Федотова В. Г. Модернизация и культура / В. Г. Федотова // ЗПУ, 2012. – № 4. – С. 139-147.
195. Ференц Н. С. Основи літературознавства: підручник / Н. С. Ференц. – К.: Знання, 2011. – 432 с.
196. Филимонова Е.Н. Стихия воды и ее символический код в дальневосточной ментальности // Язык, сознание, коммуникация: Сборник статей / Ред. колл.: В.В. Красных, А.И. Изотов, В.Г. Кульпина. – М.: МАКС Пресс, 2009. Вып. 37. – С. 4-29.

197. Фрейд З. Неудобства культуры / З. Фрейд. – Спб.: Азбука-классика, 2010. – 187 с.
198. Фрейд З. По ту сторону принципа наслаждения. Тотем и табу. «Я» и «Оно». Неудовлетворенность культурой / З. Фрейд; под ред. С. С. Скляр. Х., 2012. 480 с.
199. Фромм Э. Душа человека / Эрих Фромм/ [Пер. с нем. В. Закса]. – М.: АСТ, 2010. – 251 с.
200. Хабермас Ю. Философский дискурс о модерне / Ю. Хабермас. – М.: Весь Мир, 2003. – 416 с.
201. Хализев В. Е. Теория литературы: учебник / В. Е. Хализев; под ред. В. Е. Хализева. 3-е изд., испр. и доп. М.: Выс. шк., 2002. 437 с.
202. Хан Ёнью. История Кореи. Новый взгляд. – М.: Вост. лит., 2010. – С. 103.
203. Холодович А.А. Предисловие // Коре́йская классическая поэзия. – М.: Гос. издательство художественной литературы, 1958. – С. 3-16.
204. Чернишевський М. Г. Естетичні відношення мистецтва до дійсності / М. Г. Чернишевський. – К.: Мистецтво, 1970. – 391 с.
205. Черный Е.В. Проблемы изучения политической ментальности // Проблеми політичної психології та її роль у становленні громадянина Української держави: Матеріали Другої всеукраїнської наукової конференції, 13-14 листопада 1997р. – К., 1997. – С. 11.
206. Шаврова О. Г. Методологический статус герменевтической концепции традиции в гуманитарном познании / О. Г. Шаврова // Весн. Беларус. дзярж. ун-та. Сер. 3, Гісторыя. Філасофія. Псіхалогія. Паліталогія. Сацыялогія. Эканоміка. Права. – 2009. – № 2. – С. 35–39.
207. Шмакова А. С. Социально-политические факторы развития искусства и процессы актуализации национальной идентичности в Корее

- начала XX века / А. С. Шмакова // Вестник Новосибирского государственного университета. Серия: История, филология. – 2014. – Т. 13, вып. 4. – С. 126–132.
208. Этика: Энциклопедический словарь / [Под ред. Р. Г. Апресяна, А. А. Гусейнова]. – М.: Гардарики, 2001. – 671 с.
209. Юрий М. Т. Етногенез та менталітет українського народу [Текст]: научно-популярна література / М. Т. Юрій. – 2-ге вид. доп. – К.: Таксон, 1997. – 237 с.
210. Яковенко С. Романтики, естети, ніщцеанці. Українська та польська літературна критика раннього модернізму / С. Яковенко. – К.: Критика, 2006. – 295 с.
211. Японська література: хрестоматія / [Упоряд. І. П. Бондаренко]. – К.: ВД Дмитра Бураго, 2011. – Т.2 (XIV-XIX ст.). – 695 с.
212. Японська література: хрестоматія / [Упоряд. І. П. Бондаренко, Ю. В. Осадча]. – К.: ВД Дмитра Бураго, 2012. – Т. 3: (XIX–XX ст.). – 533 с.
213. Японська поезика: хрестоматія / [Упоряд., авт. передм. та комент.: І. П. Бондаренко, Ю. В. Осадча]. – К.: ВД Дмитра Бураго, 2013. – 258 с.
214. A history of Korean literature: Cambridge University Press, 2003. – 580 p.
215. An anthology of modern Korean Poetry / Selected and translated by Joyce Jaihiun Kim. – Seoul: Inmun Publishing Co., 1974. – 208 p.
216. An Easy Guide to Korean History / Shin Hyong Sik, The Association for Overseas Korean Education Development Press, 2010. 230 p.
217. Andrianov D. «Anti-colonial measures of Korean national identity in poetry during the Japanese invasion of the 20th century». Abstract book. IC3P 2019: 2nd International Congress on “PEOPLE, POWER & POLITICS” October 26-28, 2019, Kyiv, Ukraine. – P. 34.

218. Beongcheon Yu. Han Yong-Un & Yi Kwang-Su: Two Pioneers of Modern Korean Literature. – Wayne State University Press, 1992. – 202 p.
219. Black Crane. Anthology of Korean Literature. – New-York: Cornell University Press, 1977. – 458 p.
220. Bondarenko I. The Linguistic Situation in Modern Ukraine and the Problems of Establishing Ukrainian as the State Language // The Nation-Building and Cultural Identity of Ukraine. The 1-st International Conference on Ukraine in Seoul, 2004. Proceedings. Korean Association of Ukrainian Studies (KAUS). – Korea, Seoul: Korea University, 2004. – P. 1-13.
221. Bonneau G. Lirysme du temps présent. – Paris: Librairie orientaliste Paul Geuthner, 1935.
222. Cho Dong-il, Daniel Bouchez. Histoire de la littérature coréenne des origines à 1919. Paris: Librairie Artheme Fayard, 2002. – 423 p.
223. Chōng, In-sōp. A guide to Korean literature: Elizabeth, N.J.: Hollym International Corp., 1983. - 296p. - 235-242pp.
224. Chung Chongwha. Modern Korean literature: an antology, 1908-1965: London; New York: Kegan Paul International, 1995.
225. David R. McCann. “The Meanings and Significance of So Wöl's Azaleas” // The Journal of Korean Studies. – 1988-89. – Vol. 6. – Pp. 211-228.
226. Hyungjin Ko. "Baek Sok". Who's who in Korean literature. – Seoul: Hollym, 1996. – Pp. 19–21.
227. Im, Hon-yong. Hwang, Sun-won // Who's who in Korean literature. Seoul: Hollym, 1996. P. 151.
228. Key P. Y. An outline history of Korean Confucianism: Part I: The early period and Yi factionalism / Yang P. Key, Gregory Henderson // The journal of Asian Studies. – 1958. – Vol. 18. – P. 81-101.
229. Kim Donguk. History of Korean Literature. – Tokyo, 1980. – 257 p.
230. Kim Hŭng-gyu. Understanding Korean Literature. – ME Sharpe, 1997. – 231 p.

231. Kim U Chang. The situation of the Writers under Japanese colonialism / U Chang Kim // Korea Journal. – 1976. – Vol. 16. – № 5. May – P. 4–15.
232. Kim Unsong. Hyangga, the Oldest Korean Songs. – Seoul: One Mind Press, 1986.
233. Kim Yong Jik. Korean poetry under Japanese rule / Yong Jik Kim // Korea Journal. – 1973. – Vol. 13. – № 9. Sep. – P. 54–59.
234. Kim Yoon-shik. Understanding Modern Korean Literature. Jipmoondang Publishing Company. – Seoul, 1998. – 211 p.
235. Kim, Yunsik and Yoon Sun Yang. «KAPF Literature in Modern Korean Literary History», 2006. P. 732.
236. Ko Hyung-jin. "Baek Sok". Who's who in Korean literature. – Seoul: Hollym, 1996. – Pp. 19–21.
237. Korean History Letters (5 vols.) / Park Eun-bong, Cum Libro, 2009. 216 p.
238. Korean Poems Printed by Letterpress / [Yun Dong-Ju, Kim Sowŏl, Han Yong-un etc.]; Transl.: Brother Anthony of Taize - Republic of Korea: ASIA, 2016. – 57 p.
239. Lee Kyung-ho. "Han Yong-un". Who's Who in Korean Literature. – Seoul: Hollym, 1996. – 137 p.
240. Lee Kyung-ho. "Kim So-Wol". Who's Who in Korean Literature. – Seoul: Hollym, 1996. – 265 p.
241. Modern Korean Literature / [Yi Kwangsu, Kim Tongin, Han Yongun etc.]; Translator: Peter H. Lee – USA: University of Hawaii Press, 1990. – 468 p.
242. Modern Korean Literature: an anthology 1908-1965 / edited by Chung Chong-wha. – London and New York: Kegan Paul International, 1995. – 468 p.
243. Modern Korean verse: in Sijo form / Selected and Translated by Jaihiun Kim; Edited by Ronald B. Hatch. – Vancouver: Ronsdale Press, 1997. – 252 p.

244. Myung Ho Hyun. *Politics and Intellectuals of Colonial Korea*. – Cornell Uni., Ithaca, 2010. – 85 pp.
245. Peter H. Lee. *A History of Korean Literature*. – Cambridge: Cambridge UP, 2003. – 580 pp.
246. Peter H. Lee. *Poems from Korea*. – Hawaii: University Press of Hawaii, 1974. – 196 pp.
247. *Poems From Korea*. Translation by Peter H. Lee. – London: 1974. – p.166-7
248. *Poésie coréenne contemporaine / Traduction et presentation par Mine Hi-Sik*. – Paris: Editions Autres Temps, 1991.
249. Sym Myung-ho. *The making of modern Korean Poetry: Foreign Influences and Native Creativity*. – Seoul: SNU Press, 1982. – 350 p.
250. *The BORI Korean Dictionary / TOBAGI Dictionary* Editing Department Bori Publishing Co., Ltd, 2008. 1497 p.
251. *Twentieth-Century Korean Literature / [Yi Nam-ho, U Ch'anje, Yi Kwangho etc.]*; Translated by Youngju Ryu; Edited by Brother Anthony of Taizé. – 77 p.
252. Wordsworth W. *Poetical works*. – UK: Oxford university press, 1942. – 19 p.
253. Yi Nam-ho, U Ch'anje, Yi Kwangho, Kim Mihyŏn. *Twentieth-Century Korean Literature*. / Ed. by Brother Anthony, of Taizé. – Seoul, 2001. – 92 p.
254. Yom Sang-seop. "Samdae" (Three Generations). In *Selected Masterpieces of Haseo 1*. - Seoul: Haseo Publishing Co., 1993. – 472 p.
255. Zong In-sob. *A Guide to Korean Literature*. – Seoul: Hollym Inter. Corp., 1982. – 322 p.
256. "[광복절 특집극 절정] 이육사 김동완, "'절정'은 블록버스터 영화보다 더 불만한 드라마". *재경일보 (Finance Daily)*. Retrieved 19 January 2015.
257. 강상호, <내가 치른 북한 숙청>, 《중앙일보》, 1993.6.7

258. 김 윤 식, 김 현. 한국문학사. -서울, 1984. - 342 쪽.
259. 김달진 (2017 년 11 월 24 일). “식민지 시대를 산 필리핀과 조선의 시인들”. 《호세 리살 시집: 꽃 중의 꽃》 (동안).
260. 김동욱(金東旭). I 행 1 文學史. - 서울; 新社. 1997. - 391 쪽.
261. 김용직 (1997 년 9 월 30 일). 《한국현대문학의 사적 탐색》. 서울: 서울대학교출판부. 209 쪽.
262. 김용직 (1997 년 9 월 30 일). 《한국현대문학의 사적 탐색》. 서울: 서울대학교출판부. 209 쪽.
263. 김윤식·김우중 외 34 인 (1989 년 8 월 20 일). 《한국현대문학사》. - 서울: 현대문학. - 133 쪽.
264. 김윤식·김현 (1973 년 8 월 30 일). 《한국현대문학사》. - 서울: 민음사. - 231~242 쪽.
265. 김윤식·김현 (초판 1973-08-30, 개정판 1996-09-10). 《한국문학사》. 서울: 민음사. 240 쪽.
266. 김윤식·김현 (초판 1973-08-30, 개정판 1996-09-10). 《한국문학사》. 서울: 민음사. 240 쪽.
267. 김학동, 한국문학의 비교문학적 연구. - 서울, 1972. - 343 쪽.
268. 김현 (문학평론가), 〈안과 밖의 변증법〉, 문학과지성사, 1981.
269. 대구문인협회 (1998 년 3 월 30 일). 《이상화 전집》. - 대구: 그루. - 285~293 쪽.
270. 독립운동사 제 8 권, 독립운동사편찬위원회, 1977. - Pp. 1124-1126.
271. 리살 호세 (2017 년 11 월 24 일). 《호세 리살 시집: 꽃 중의 꽃》. 동안. 2018 년 1 월 31 일에 확인함.
272. 마해송, 《글로벌 세계 대백과》
273. 박영 회. 한국 현 대문학사. - 서울, 1958-1959. - 231 쪽.

274. 박태일 (2003). -이원수의 부왜문학 연구I. 《배달말학회》 32: 59-60.
275. 삼국유사, 2007. 838 p.
276. 소중한 우리 것 재미난 우리 얘기. 관혼상제, 재미있는 옛날 풍습/우리누리, 1997, 283 p.
277. 소중한우리것재미난우리얘기. 관혼상제, 재미있는옛날풍습/우리누리, 1997, 283 p.
278. 시로 읽는 세상: 김소월에서 김수영 그리고. 최영미까지. 2002.
279. 시조대전. 심재완저, 1983.
280. 시조를 찾아서. 권오석 저. 서울 대일 출판사, 1992.
281. 심훈의 장편소설 『상록수』 연구 - 계몽과 탈선의 의미화: 집짓기 모티브를 중심으로 - 이동길식 별저자, 남상권식별저자 우리말글 제 66 집, 2015.9. - P. 289-317.
282. 안드리아노프 드미트로 (Andrianov D.) 『한국 식민지 시대의 시에 대한 영어 비평 문학의 개요』 (“Overview of critical literature in English about Korean Japanese colonial era poetry”). 제 30 회 한국어 문학 국제학술회의 "동유럽 지역 한국어 문학 연구의 발전과 과제", 2019, 148-151 쪽.
283. 양주동. 고가 연구. 서울: 보고사, 1957.
284. 옛 시조 감상. 김종오 저. 서울: 정신 세계사, 1990.
285. 오세영. 김소월, 그 삶과 문학. 서울: 서울대학교출판부, 2000.
286. 유종호 (1995년 5월 25일). 《시란 무엇인가》. 서울: 민음사. 281 쪽.
287. 윤주은. 김소월 시의 어휘와 그 활용구조. 서울, 1995.
288. 이병렬, 《이태준 소설 연구》, 평민사, 1998.
289. 이지원 한국 근대 문화사상사 연구 혜안, 2007.

290. 임 화, 1908-1953. 임 화 문학 예술 전집 편찬 위원회 편. 2009.
291. 작가 황순원 연대기. 양평군 소나기마을. 2012 년 11 월 2 일에
확인함.
292. 잡지의 날 기념식, 《동아일보》, 1986.11.3.
293. 장덕순. 한국문학사. 서울: 선명문화사, 1987.
294. 전국역사 지도사모임 (2016 년 11 월 30 일). 《표석을 따라
경성을 거닐다》. - 유씨북스. - 64-66 쪽.
295. 조동일. 한국문학통사. 서울, 1995.
296. 조병춘, 〈한국 현대시의 전개양상 연구〉, 명지대학교
박사학위논문(1979) 113 쪽.
297. 조병춘, 〈한국 현대시의 전개양상 연구〉. - 명지대학교
박사학위논문(1979). - 174 쪽.
298. 조연현 (1969 년 9 월 5 일). 《한국현대문학사》. - 서울: 성문각.
- 451 쪽.
299. 조연현. 한국현대 문학사. 서울, 1961.
300. 친일문학론 임종국. - 서울, 2013. - 528 쪽.
301. 한국근대문학연구 관련메뉴 - №15. - 2007 년. - Pp.165-196.
302. 한국어 관용어 사전, -2013, 640 쪽.
303. 한영우. 한국선비지성사 - 한국인의 문화척 DNA 영문판 -
지식산업사, 2014. - 472 쪽.
304. 한지춘. 현대 시해술. - Seoul, 1999. - 137 쪽.
305. 황순원의 연대. 황순원 사이버 문학관. 2008 년 11 월 17 일에
확인함.

ДОДАТКИ

Додаток А. СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Андріанов Д.В. «Метафора як художній засіб в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття». Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. – К.: Том 34 (73) № 3, 2023. – С. 379-383 ISSN 2710-4656 (Print)/ ISSN 2710-4664 (Online) DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2023.3/63>
2. Андріанов Д.В. «Алюзія як художній засіб в еволюційному процесі корейської поезії першої половини ХХ-го століття на прикладі поезії Кім Соволя». Закарпатські філологічні студії. – Ужгород: Випуск 27, Том 2, 2023. – С. 229-233. ISSN 2663-4880 (print)/ ISSN 2663-4899 (online) DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2022.27.2.44>
3. Андріанов Д.В., Бондаренко І.П. «Релігійні аспекти у творах корейського поета-символіста Хан Йонуна доби японської колонізації у Кореї». Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика – К.: Том 33 (72) № 2, 2022. – С. 144-148. ISSN 2710-4656 (Print)/ ISSN 2710-4664 (Online) DOI: <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.2-2/22>
4. Андріанов Д.В. «Розвиток корейської літератури у часи японської колонізації на прикладі творчості Хан Йонуна». Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації – К.: Том 30 (69) № 3, 2019. – С. 124-127 ISSN 2663-6069 (Print)/ISSN 2663-6077 (Online) DOI: <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2019.3-2/23>
5. Андріанов Д.В. «Новації в корейській літературі колоніального періоду (першої пол. ХХ ст.)» Мова і культура. (Науковий журнал). – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. – Вип. 22. – Т. IV (199). – С. 38-43

ISSN 2522-4948 (Online), ISSN 2522-493X (Print) DOI:
<https://doi.org/10.6084/m9.figshare.21124624>

6. Андріанов Д.В. «Аспекти конфуціанства в корейській поезії часів японської колонізації (першої половини ХХ ст.)» Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури/Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Київ: Київський університет, 1997-2019. – вип. 1 (25). – 2019. – С. 44-48. ISSN 1728-242X DOI: <https://doi.org/10.6084/m9.figshare.21125992>

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації та додатково відображають її наукові результати:

1. Андріанов Д.В. «Аспекти корейської поезії ХХ-го століття у західних вчених та особливості її перекладу і викладання». Збірник тез наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції «Сходознавчі читання пам'яті Дениса Антіпова та Святослава Горбенка» (м. Київ, 10-11 травня 2023 року): – К.: Видавництво «Науковий Світ», 2023. – С. 237-241. DOI <https://doi.org/10.6084/m9.figshare.23926068.v1>
2. Андріанов Д.В. «Зовнішній аспект впливу на виникнення нових форм у корейській поезії на початок доби модернізму (1-ї пол. ХХ ст.)». Питання сходознавства в Україні: Тези доповідей IV Всеукраїнської науково-методичної конференції, м. Харків, 26 березня 2020 року. – Харків: Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2020. – С. 76-78. DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.15734.06721>
3. Андріанов Д.В. «Розвиток корейської поезії у часи японської колонізації на прикладі творчості Лі Санхва». Гуманітарний і інноваційний ракурс професійної майстерності: пошуки молодих вчених: матеріали П'ятої всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Одеса, 15 листопада 2019 року. – Одеса: Міжнародний гуманітарний університет, 2019. – С. 187-190. ISBN 978-966-916-943-3 DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.19430.29765>

4. 안드리아노프 드미트로 (Andrianov D.) 『한국 식민지 시대의 시에 대한 영어 비평 문학의 개요』 (“Overview of critical literature in English about Korean Japanese colonial era poetry”). 제 30 회 한국어 문학 국제학술회의 "동유럽 지역 한국어 문학 연구의 발전과 과제", 2019, 148-151 쪽. DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.10563.27688>
5. Andrianov D. «Anti-colonial measures of Korean national identity in poetry during the Japanese invasion of the 20th century». Abstract book. IC3P 2019: 2nd International Congress on “*PEOPLE, POWER & POLITICS*” October 26-28, 2019, Kyiv, Ukraine. – P. 34. ISBN: 978-605-68993-6-2 DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.36207.51363>
6. Андріанов Д.В. «Поетика творів Кім Соволя» Філологія та лінгвістика у сучасному світі: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 30-31 серпня 2019 р. – Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2019. – С. 107-108. ISBN 978-966-916-922-8 <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.24044.03207>
7. Антологія корейської поезії (I ст. до н.е. – XX ст.) / Заг. ред.: Хо Сунчхоль. Укладачі: І. Бондаренко, Кім Суквон, Ю. Скрипник. Передмова: І. Бондаренко. Коментарі: І. Бондаренко, Ю. Скрипник. Біографічні відомості: Ю. Скрипник / Пер. з кор.: Болдескул Є., Бондаренко І., Жовтіс О., Кім Суквон, Скрипник Ю., Турков Г. та ін. – Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019 р. – С. 639; 479. ISBN 978-617-7621-27-9 DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.25662.77128>
8. Андріанов Д.В. «Вплив вестернізації на корейську поезію часів японської колонізації на прикладі творчості Кім Соволя». Сучасна філологія: тенденції та пріоритети розвитку: Міжнародна науково-практична конференція, м. Одеса, 24–25 травня 2019 року. – Одеса: Південноукраїнська організація «Центр філологічних досліджень», 2019 – Ч.1. – С. 68-72. DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.13977.70246>

Переклади

1. Цучіда К.; Андріанов Д.В. (переклад статті українською) «Особливості українського перекладу 469-ї вака з японської антології «Кокінвакашю» (за результатами наукової конференції «Поезія вака у світі»)» Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури/Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Київ: Київський університет, 1997-2022. – вип. 1 (28). – 2022. – С. 38-42. ISSN 1728-3817 DOI <https://doi.org/10.17721/1728-242x.2022.28.38-42>
2. Антологія корейської поезії (І ст. до н.е. – ХХ ст.) / Заг. ред.: Хо Сунчхоль. Укладачі: І. Бондаренко, Кім Суквон, Ю. Скрипник. Передмова: І. Бондаренко. Коментарі: І. Бондаренко, Ю. Скрипник. Біографічні відомості: Ю. Скрипник / Пер. з кор.: Болдескул Є., Бондаренко І., Жовтіс О., Кім Суквон, Скрипник Ю., Турков Г. та ін. – Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019 р. – С. 639; 479. ISBN 978-617-7621-27-9 DOI: <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.25662.77128>

Додаток Б. ВІДОМОСТІ ПРО АПРОБАЦІЮ РЕЗУЛЬТАТІВ ДИСЕРТАЦІЇ

Положення і висновки дисертації доповідалися і обговорювалися на засіданні кафедри мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії Інституту Філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Основні положення та висновки, що отримані в процесі дослідження, обговорювалися на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях, круглих столах, серед яких міжнародна науково-практична конференція «Сходознавчі читання пам'яті Дениса Антіпова та Святослава Горбенка» (10-11 травня 2023 року, м. Київ), всеукраїнська наукова конференція «Мова, література, переклад у комунікативному просторі сучасного світу» з нагоди 20-річчя Навчально-наукового інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка (4–5 листопада 2021 року, м. Київ), 30-та міжнародна конференція з корейської літератури «Досягнення та виклики дослідження корейської мови та літератури у Східній Європі» (10-12 жовтня 2019 року, м. Київ), міжнародні науково-практичні конференції «Сучасна філологія: тенденції та пріоритети розвитку» (24–25 травня 2019 року, м. Одеса), «Філологія та лінгвістика у сучасному світі» (30-31 серпня 2019 р., м. Запоріжжя), п'ята всеукраїнська науково-практична конференція «Гуманітарний і інноваційний ракурс професійної майстерності: пошуки молодих вчених» (15 листопада 2019 року, м. Одеса), IV Всеукраїнська науково-методична конференція «Питання сходознавства в Україні» (26 березня 2020 року, м. Харків) та інших.

광야	Дике поле
<p>까마득한 날에 하늘이 처음 열리고 어디 닭 우는 소리 들렸으랴</p>	<p>Одного далекого дня, Коли небо розверзалося вперше, Коли півень вперше прогорлав.</p>
<p>모든 산맥들이 바다를 연모해 휘달릴 때도 차마 이곳을 범하던 못하였으리라</p>	<p>Уся горна гряда спішить у море по любов,</p>
<p>끊임없는 광음을 부지런한 계절이 피어선 지고 큰 강물이 비로소 길을 열었다</p>	<p>Навіть на початку Світу, Ніщо не наважувалось захопити це місце.</p>
<p>지금 눈 내리고 매화 향기 홀로 아득하니 내 여기 가난한 노래의 씨를 뿌려라</p>	<p>Без перерви, Тяжкі часи зникають як пелюстки квітів, що відцвіли,</p>
<p>다시 천고(千古)의 뒤에 백마(白馬) 타고 오는 초인(超人)이 있어</p>	<p>Та велика річка прориває собі шлях.</p>
<p>이 광야에서 목놓아 부르게 하리라 <육사시집(陸史詩集), 서울출판사, 1946></p>	<p>Тепер пішов сніг, Коли повітря сповнене аромату тільки японських абрикос, Я саджаю зерна пісні про нашу скруту.</p>

	<p>І знов, після тисячі страждань, Прийде принц на білому коні, Що заспіває у пустелі сумну пісню долі.</p>
<p>이육사</p>	<p>Автор: Лі Юкса Переклад: Андріанов Д.В.</p>

<p>청포도(靑葡萄)</p> <p>내 고장 칠월은 청포도가 익어 가는 시절.</p> <p>이 마을 전설이 주저리주저리 열리고 먼 데 하늘이 꿈꾸며 알알이 들어와 박혀,</p> <p>하늘 밑 푸른 바다가 가슴을 열고 흰 돛 단 배가 곱게 밀려서 오면,</p> <p>내가 바라는 손님은 고달픈 몸으로 청포(靑袍)를 입고 찾아온다고 했으니, 내 그를 맞아 이 포도를 따 먹으면 두 손은 함백 적셔도 좋으련, 아이야, 우리 식탁엔 은쟁반에</p>	<p>Мускат</p> <p>Мій дім – липень, Коли дозріває мускатна лоза.</p> <p>Легенда міста висить гронами хаотично, Зернисті хмари далеко звідси пролітають мов у сні.</p> <p>Блакитне море під небом, що відкриває своє просторе серце, Наближається корабель, що несеться під білосніжним вітрилом.</p>
--	---

<p>하이얀 모시 수건을 마련해 두렴. <문장>(1939)</p>	<p>Стомлений гість, якого я чекаю, Сказав, що завітає у синьому жакеті.</p> <p>Я привітаю його руками, що у соку, Від виноградної лози, яку зриваю я та їм.</p> <p>Гей, малий! На столі в нас срібна таця, Приготуй найбільші льонові серветки.</p>
<p><i>이육사</i></p>	<p><i>Автор: Лі Юкса</i> <i>Переклад: Андріанов Д.В.</i></p>

<p>절정(絶頂)</p> <p>매운 계절의 채찍에 갈겨 마침내 북방으로 휩쓸려 오다.</p> <p>하늘도 그만 지쳐 끝난 고원(高原) 서릿발 칼날진 그 위에 서다.</p> <p>어데다 무릎을 꿇어야 하나 한 발 재겨 디딜 곳조차 없다.</p>	<p>Пік</p> <p>Гнаний гарячим сезоном, Нарешті прямую на північ.</p> <p>На вершині плато, де відпочивають хмари, Гострому неначе лезо крижинок льоду.</p>
--	---

<p>이러매 눈 감아 생각해 볼밖에 겨울은 강철로 된 무지갯가 보다. <문장>(1940)</p>	<p>Де мені приклонити коліно, Немає навіть місця, щоб ступити. Тим не менш, я маю закрити очі та подумати, Про зиму із залізною веселкою.</p>
<p><i>이육사</i></p>	<p><i>Автор: Лі Юкса</i> <i>Переклад: Андріанов Д.В.</i></p>

<p>지금은 남의 땅 — 빼앗긴 들에도 봄은 오는가?</p> <p>나는 온 몸에 햇살을 받고 푸른 하늘 푸른 들이 맞붙은 곳으로, 가르마 같은 논길을 따라 꿈 속을 가듯 걸어만 간다.</p> <p>입술을 다문 하늘아, 들어, 내 맘에는 나 혼자 온 것 같지를 않구나!</p> <p>네가 끌었느냐, 누가 부르더냐. 답답위라. 말을 해 다오.</p> <p>바람은 내 귀에 속삭이며,</p>	<p>Чи прийде весна на поля, що відібрали?</p> <p>Чи прийде весна на землі, що відібрали в нас та тепер чужі?</p> <p>По моєму тілу розтікається сонячне проміння, Там, де блакитне небо з полем кохаються разом, По лисій доріжці через поле рису йду я мов у сні.</p> <p>Небо та поля, із зімкнутими вустами,</p>
---	--

한 자국도 썼지 마라, 옷자락을 흔들고.
종다리는 울타리 너머 아씨같이 구름
뒤에서 반갑다 웃네.

고맙게 잘 자란 보리밭아,
간밤 자정이 넘어 내리던 고운 비로
너는 삼단 같은 머리를 감았구나. 내
머리조차 가뿐하다.

혼자라도 가쁘게나 가자.
마른 눈을 안고 도는 착한 도랑이
젖먹이 달래는 노래를 하고, 제 혼자
어깨춤만 추고 가네.

나비, 제비야, 깎치지 마라.
맨드라미, 들마꽃에도 인사를 해야지.
아주까리기름 바른 이가 지심 매던 그
들이라 다 보고 싶다.

내 손에 호미를 쥐어 다오.
살진 젖가슴과 같은 부드러운 이 흙을
밭목이 시도록 밟아도 보고, 좋은
땀조차 흘리고 싶다.

강가에 나온 아이와 같이,
잠도 모르고 끝도 없이 달는 내 혼아,
무엇을 찾느냐, 어디로 가느냐,

Я не відчуваю, що опинився поміж
вами зовсім самий,

Чи ви мене манили, чи ви мене звали?
Відповідайте! Відгукніться!

Вітер роздмухує мій одяг та шепоче
на вухо:

«Не зупиняйся ні на хвильку», а з
поза хмар

Посміхається привітний соловейко,
немов дівчина біля тину.

Ячмінне поле, що зросло,

Полив дощ учора у другій половині
ночі,

Та промив усе неначе копни волосся,
і голова моя просвітліла.

Ходім, навіть якщо це важкий шлях
для одного.

Стрімкий струмок тече довкола
зневодненого поля,

Співаючи колискову пісню та
пританцювуючи утікає вдаль.

웃어웁다, 답을 하려무나.

나는 온 몸에 꽃내를 띠고,
푸른 웃음, 푸른 설움이 어우러진
사이로,
다리를 절며 하루를 걷는다. 아마도 봄
신령이 지켰나 보다.

그러나 지금은 — 들을 빼앗겨 봄조차
빼앗기겠네.

Не балаганьте, метелики та
ластівочки.

Привітайтеся, целозії та фіалки.
Хотів би більше бачити поля та
людей, що намазані маслом
пораються на них.

Сапу мені до рук!

М'яка земля, немов повні груди,
Я хочу топтати її до болі в колінах, до
доброго поту.

Моя душа борсається без спочину,

Як дитина по берегу річки.

Що шукає, куди пориваєшся?

Відповідай мені!

Все тіло моє відчуває свіжий запах
зелені,

Зливається посмішка та туга у синеві.

Шкутильгаючи йду весь день.

Можливо, дух весни прийшов.

	Проте через те, що землю в нас тепер відібрали, ми втратимо нашу весну.
이상화(李相和)	Автор: Лі Санхва Переклад: Андріанов Д.В.

<p>진달래꽃</p> <p>나 보기가 역겨워 가실 때에는 말없이 고이 보내 드리오리다.</p> <p>영변(寧邊)에 약산(藥山) 진달래꽃, 아름 따다 가실 길에 뿌리오리다.</p> <p>가시는 걸음 걸음 놓인 그 꽃을 사뿐히 즈려 밟고 가시옵소서.</p> <p>나 보기가 역겨워</p>	<p>Квітка азалії</p> <p>Коли ти покинеш мене Через огиду, Без жодного слова, шляхетно тебе відпущу.</p> <p>В Йонгбьоні на горі Як є Квітки азалій, Я оберемок зірву та розсиплю на твоєму шляху.</p> <p>Крок за кроком Я розкидаю ті квіти, Лети по ним, я прошу, обережною ходою.</p>
---	---

<p>가실 때에는 죽어도 아니 눈물 흘리오리다.</p>	<p>Коли ти покинеш мене Через огиду, Перед спочином жодну сльозу не проллю.</p>
<p>김소월(金素月) (1922)</p>	<p>Автор: Кім Соволь Переклад: Андріанов Д.В.</p>

<p>님의 침묵</p> <p>님은갔습니다. 아아, 사랑하는나의님은갔습니다.</p> <p>푸른산빛을깨치고단풍나무숲을향하 여난작은길을걸어서, 차마떨치고갔습니다.</p> <p>황금(黃金)의꽃같이굳고빛나든옛맹서 (盟誓)는차디찬티끝이되어서한숨의미 풍(微風)에날아갔습니다.</p> <p>날카로운첫키스의추억(追憶)은나의운 명(運命)의지침(指針)을돌려놓고, 뒷걸음쳐서사라졌습니다.</p> <p>나는향기로운님의말소리에귀먹고, 꽃다운님의얼굴에눈떨었습니다.</p> <p>사랑도사람의일이라, 만날때에미리떠날것을염려하고경계</p>	<p>Мовчання коханої</p> <p>Кохана пішла. Ох, кохана пішла, ту, що я так поллюбив.</p> <p>Голубе сяйво гір пробиває той шлях крізь стежинку в кленовому лісі, тяжко було їй від мене піти.</p> <p>Стара обіцянка, що сяяла мов велика квітка золота, перетворилась на дрібний холодний попіл, що роздмухав легкий подих вітерця.</p> <p>І пронизливий спогад про перший поцілунок, що долю мою змінив, розтанув і вдача моя відлинула.</p> <p>Коханої солодкий голос зробив глухим мене, коханої чарівний образ зробив сліпим мене.</p> <p>Поки були ми разом, не переймався я, та як зненацька настала розлука,</p>
--	--

<p>하지아니한것은아니지만, 이별은뜻밖의일이되고, 놀란가슴은새로운슬픔에터집니다.</p> <p>그러나이별을쓸데없는눈물의원천(源泉)을만들고마는것은스스로사랑을깨 치는것인줄아는까닭에, 견잡을수없는슬픔의힘을 옮겨서 새희 망(希望)의정수박이에들어부었습시다</p> <p>·</p> <p>우리는만날때에떠날것을염려하는것 과같이, 떠날때에다시만날것을믿습시다.</p> <p>아아, 님은갔지마는나는님을보내지아니하 였습니다.</p> <p>제목조를못이기는사랑의노래는님의 침묵(沈默)을힙싸고돕니다.</p>	<p>від горя зайшлося серце моє. Тим не менш, горе розлуки стане марним, не дам розбитися любові і всю жагу моїх гарячих почуттів, спрямую на нову надію долі.</p> <p>Ми вірили у не випадковість зустрічі, хвилювались про можливість розлуки, я вірю, що побачимось ще раз завдяки нашій надії.</p> <p>Ох, ти пішла, але тебе я не відпустив.</p> <p>Пісня кохання, що не втримала власної мелодії, огортає та перетворює все навкруги на любов до тебе, моя мовчазна кохана.</p>
<p>한용운(韓龍雲) (1926)</p>	<p>Автор: Хан Йонун Переклад: Андріанов Д.В.</p>

<p>그날이 오면</p> <p>그 날이 오면 그 날이 오면은 삼각산(三角山)이 일어나 더덩실 춤이라도 추고</p>	<p>Коли прийде той день</p> <p>Коли прийде той день, коли прийде той день, Тоді Самгаксан, здійметься у танку</p>
--	--

한강물이 뒤집혀 용솟음칠 그 날이
 이 목숨이 끊기기 전에 와 주기만
 할량이면
 나는 밤하늘에 날으는 까마귀와 같이
 종로의 인경(人磬)을 머리로 들이받아
 울리오리다.
 두개골(頭蓋骨)은 깨어져 산산조각이
 나도
 기뻐서 죽사오매 오히려 무슨 한(恨)이
 남으오리까.

 그 날이 와서 오오 그 날이 와서
 육조(六曹) 앞 넓은 길을 울며 뛰며
 당굴어도
 그래도 넘치는 기쁨에 가슴이 미어질
 듯하거든
 드는 칼로 이 몸의 가죽이라도 벗겨서
 커다란 북을 만들어 들쳐 메고는
 여러분의 행렬에 앞장을 서오리다.
 우렁찬 그 소리를 한 번이라도 듣기만
 하면
 그 자리에 거꾸러져도 눈을
 감겠소이다.

 <그날이 오면, 한성도서주식회사,
 1949>

трьома своїми вершинами,
 Тоді води Хангану змінять свій плин
 та піднімуться в небеса,
 Коли прийде той день, напередодні
 кінця мого життя.
 Я як ворон кружлятиму у нічному
 небі,
 Примушу звучати дзвони,
 вдаряючись в них головою.
 І хоча мій череп розколиться на двоє
 частин,
 То це буде щаслива смерть без
 жалю.
 Коли прийде той день, коли прийде
 той день,
 Навіть бігаючи, кричачи по широкій
 дорозі перед Юкхо,
 Я б не прийняв його разом із серцем
 повного щастя,
 Я би здер шкіру із себе гострим
 ножом,
 Та зробив би і неї мішок (барабан),
 Очоливши парад із вас усіх.

	<p>Якщо б тільки я зміг почути той стрімкий звук,</p> <p>Я б закрив свої очі, готовий з радістю померти.</p>
심훈	<p>Автор: Шім Хун</p> <p>Переклад: Андріанов Д.В.</p>

<p>나와 나타샤와 흰 당나귀</p> <p>가난한 내가</p> <p>아름다운 나타샤를 사랑해서</p> <p>오늘밤은 폭폭 눈이 나린다</p> <p>나타샤를 사랑은 하고</p> <p>눈은 폭폭 날리고</p> <p>나는 혼자 쓸쓸히 앉아 소주(燒酒)를 마신다</p> <p>소주(燒酒)를 마시며 생각한다</p> <p>나타샤와 나는</p> <p>눈이 폭폭 쌓이는 밤 흰 당나귀 타고</p> <p>산골로 가자 출출이 우는 깊은 산골로</p> <p>가 마가리에 살자</p>	<p>Я, Наталка та Білий Вісюк</p> <p>Бідна я людина,</p> <p>Покохав я одного разу Наталку,</p> <p>Через те сьогодні ввечері валить снігопад.</p> <p>Кохаю я Наталку,</p> <p>І сніжна буря почалась,</p> <p>Та я залишився один, хмурний настрої, випиваю соджу.</p> <p>Думки проносяться під соджу,</p> <p>Я з Наталкою разом,</p> <p>Поїдьмо глибоко у гори осідлавши білого вісюка,</p> <p>Поїхали жити в гори у високогірну хату, де співають білі синиці.</p>
--	---

<p>눈은 푹푹 나리고 나는 나타샤를 생각하고 나타샤가 아니올 리 없다 언제 벌써 내 속에 고조곤히 와 이야기한다 산골로 가는 것은 세상한테 지는 것이 아니다 세상 같은 건 더러워 버리는 것이다</p> <p>눈은 푹푹 나리고 아름다운 나타샤는 나를 사랑하고 어데서 흰 당나귀도 오늘밤이 좋아서 응앙응앙 울을 것이다</p>	<p>І сніжна буря почалась, Я думаю про Наталку, Наталка не може не прийти. Коли вона вже прийшла до мене у думках і шепоче, Їхати далеко в гори, це не покидати світ, Це залишати світ позаду через його брудноту.</p> <p>Кохаю я Наталку, І сніжна буря почалась, Десь мовить білий віслик своє «іа- іа», тому що йому подобається ця ніч.</p>
<p>백석, 1938</p>	<p>Автор: Пек Сок Переклад: Андріанов Д.В.</p>

Додаток Г. ВИКОРИСТАНА ПОЕЗІЯ ТА ПЕРЕКЛАДИ

<p>나룻배와 行人 한용운</p>	<p>ХАН ЙОНУН ПОРОМ І ПАСАЖИР</p>
<p>나는 나루스배, 당신은 行人. 당신은 흙밭로 나를 짓밟습니다. 나는 당신을 안시고 물을 건너갑니다. 나는 당신을 안으면 깃흐나 엿흐나 급한 여을이나 건너갑니다. 만일 당신이 아니 오시면 나는 바람을 쐬고 눈비를 마지며 밤에서 낮가지 당신을 기다리고 있습니다. 당신은 물만 건드면 나를 도려 보지도 안고 가십니다 그려. 그러나 당신이 언제든지 오실줄만은 아려요. 나는 당신을 기다리면서 날마다 날마다 낚어갑니다. 나는 나루스배, 당신은 行人.</p>	<p>Я – пором, Ви – пасажир на ньому. У взутті брудному на менé Ви ступили, щоб на інший берег Я вас переправив. Промайне Миттю час... Та поки ви зі мною, Я спокійний. Ні глибокий вир, Ні стрімкий потік хай не бентежать Вас також, коли зі мною ви! ...А якщо не прийдете, чекати Буду вас всі ночі і всі дні. Не страшні мені сніги лапаті, Зливи і вітрища ніщивні! Перепливши річку у мовчанні, Ви, не озирнувшись, ідете, Не сказавши й слóва на прощання, Та мені залишивши проте На майбутню зустріч сподівання Вдень або вночі... Бо я – пором, Ви ж – єдиний пасажир на ньому. (Пер. І. Бондаренка)</p>

<p style="text-align: center;">님의 침묵/반비레 한용운</p>	<p style="text-align: center;">ХАН ЙОНУН ОБЕРНЕНО ПРОПОРЦІЙНА ЗАЛЕЖНІСТЬ</p>
<p>당신의 소리는 <침묵> 인가요. 당신이 노래를 부르지 아니하는 때에 당신의 노래가락은 역력히 들립니다그려.</p> <p>당신의 소리는 침묵이어요. 당신의 얼굴은 <흑암(黑闇)> 인가요. 내가 눈을 감은 때에 당신의 얼굴은 분명히 보입니다그려.</p> <p>당신의 얼굴은 흑암이어요.</p> <p>당신의 그림자는 <광명> 인가요. 당신의 그림자는 달이 넘어간 뒤에 어두운 창에 비칩니다그려.</p> <p>당신의 그림자는 광명이어요.</p>	<p>Чи голос твій – то тиш сама? Хоч пісня й не луна твоя, Мотив її все ж чую я. Так, голос твій – то тиш сама! Чи образ твій – то тьма сама? Закрию очі я лише Й лице враз чітко постає. Так, образ твій – то тьма сама! Чи тінь твоя – то сяйво є? Заходить місяць, й тінь твоя У темному вікні сія. Так, тінь твоя – то світло є! (Пер. Ю. Скрипник)</p>

ЛІ САНХВА
ДЕКАДАНС

Весь закривавлений
Я падаю в безодню,
Де буду похоронений навік...
Та вітерець осінній звіддалік,
Осінній вітерець, дмухнув раптово,
Поставивши мене на ноги знову.
З гіркою усмішкою я стою, сп'янілий,
Чи день, чи ніч? –
Мені тепер без діла.
(Пер. І. Бондаренка)

ЛЕМЕНТ

У небо я вдивляюсь
І у плачі здригаюсь.
Ні, не за небом нині я тужу.
Болить, бо по землі
Я вільно не ходжу!
На небо тільки скося я дивлюсь
І від плачу та сліз своїх давлюсь.
Тож не всміхайся, сонечку, мені!
Гей, місяцю, не сходи у вишині!
(Пер. Ю. Скрипник)

КИМ СОВОЛЬ

(Переклад І.П. Бондаренка)

ПОДРУЖЖЯ

Моя дружино! Хоч би як там склалось,

Я вірю в те, що доля нас звела.

Так чи не так судилось, як гадалось?

Та вже - як сталося... Не тримаю зла.

Якби лиш серце не тужило з болю -

Усе йому не так, не п(НТ)ого,

Усе йому не віриться у долю,

Що може поєднати будь-кого.

Яка різниця, разом з ким страждати

І разом з ким піти у небуття?

Хоч люди й кажуть: «Вік свій вікувати»,

Півсотня літ - усе людське жипяІ

Тому й прошу...

Ні, не прошу - благаюІ

Нехай колись нас поруч поховають!

МИТЬ

Поглянь на цей місток через потік бурхливий!

Допоки я стояв, вагався, міркував...

Його знесли кудись стрімкі холодні хвилі,

Відрізавши мій шлях до тих, хто нас чекав.

Ти першою пройшла й поквапитись просила,

Проте мене скував незрозумілий страх...

Та все ще додає надії крихта сили,

Коли нас душить плач на різних берегах.

ЖИТТЯ І СМЕРТЬ

«Життя» і «смерть» - два слова-близнюки!

Живуть, старіють, помирають люди...

І так завжди було, і є, і буде

На грішній цій землі повік-віків.

«Життя» і «смерть» - вони тотожність наче...

Піду у гори, в самоті поплачу.

МОГИЛА

Мені почувся голос ненароком -

На пагорбі, що місяць освітив,

Заворушилися кам'яні надгробки,

Долинув тихий поминальний спів.

Тут голоси минулого спочили,

Яким я марив все своє життя.

Спів поминальний стих, і проступили

Давно померлих тіні з небуття.

І знов мені почувся голос милий.

Він вабив, спокушав і чарував...

І кликав, кликав, кликав до могили!

ОПТИМІЗМ

Сприймай життя таким, як воно є!

Тож: треба жити, треба просто жити.

Сприймай життя таким, як воно є!

Хай вітер плаче за опалим квітом.

КОЛИСЬ У МАЙБУТНЬОМУ

Скажу: «Забув!»,
Якщо колись зустріну,
А дорікнеш -
«Страждаю - скажу, - А забув!»
А будеш докоряти без упину -
Скажу, що не кохав, тому А забув.
Але забув не вчора, не сьогодні -
В майбутньому... Колись... Тебе забув.

СНИ

Творини й ті, казали, бачать сни -
Собаки, навіть кур... Особливо
Казкові сни - у перші дні весни!
Невже не пощастило лиш мені?
Про сни казкові я хіба що мрію
І так нудьгую без весняних снів.

СНИ

Навіщо людям сни?
Ці пошуки омани
В краю химерних мріА,
В краю печалі А зла?
Даваай з тобою вдвох поплачемо, кохана,
За тим, що квіт опав, ,
І що весна пройшла.

ВЕСНЯНІ БРУНЬКИ

Невже весна? Негадано-неждано!
І сум, і радість... Сплутались думки...
Та вже набрякли на гілках бруньки.
Так! Це весна! Омріяна, жадана!

КАЗКА

Минають дні. У темряві ночей
Під тьмяним світлом каганця сумую.
Від самоти і болю із очей
Невпинно сльози відчаю струмують.
Колись, не знавши лиха і біди,
Я мешкав у своїм маленькім світі.
Казки, що нам придумали діди,
Готовий вкотре слухати щомиті.
Усе минає! І життя мине.
Що б не було - вже радістю не стане
Відтоді як покинула мене
Й пішла назавжди дівчина кохана.
Вона пішла, залишивши мені
Ту казку, що забути я не можу,
Що серце спопеляє у вогні
І марно душу повсякдень тривожить.

ПОГЛЯНЬТЕ, ДРУЗІ

Погляньте, друзі, сонце вже сідає,
Цей день також невдовзі догорить.
Тож швидше одягайтеся! - благаю.
Ми на вершину зійдемо гори!

Погляньте, друзі, сонце майже сіло,
Вечірній глянець землю покрива.
Смеркати почало... Посутеніло...
І ніч вступає у свої права.
Погляньте, друзі, темрява настала.
Готують кігті кажани вночі...
Заплющіть очі! - Страху не зосталось?
Тож у долину сходимо мерщій!

МИНУЛЕ, ЩО З'ЯВИЛОСЬ УВІ СНІ

Кружляє сніг. Крізь шпари у вікні
Сочиться сяйво місячне в кімнату.
Із сутінок вечірніх уві сні
До мене люба завітала раптом.
Усю подушку сльози залили,
Коли мене кохана покидала...
У шпарину вікна з нічної мли
Бліда зоря ранкова заглядала.

ПІСНЯ КОХАНОЇ

Журлива і щира коханої пісня
У серці моєму постійно звучить,
І протягом дня не змовкає й на мить
Журлива і дивна коханої пісня.
Від раннього ранку до пізньої ночі
Коханої пісня лунає в мені,
І я розчиняюсь в глибокому сні
Під ніжну мелодію й голос дівочий.

Немов колискова, ця пісня лунає,
Про наше кохання - її і моє.
І сон мій глибокий міцнішим стає,
Хоч я в самоті відтепер засинаю.
Не вірю, що згодом забудеться все це -
Коханої пісня і снів благодать.
Не зможу мелодії навіть згадати,
Бо чую її, поки слухаю серце!

НІЧ

Щоніч один сумую у пільмі,
Душа тебе, кохана, в тузі кличе...
Якби я міг, якби я тільки міг
Забути назавжди твоє обличчя!
Сховалось сонце знову в темноті.
Ніч Чемульпхо-Інчхон дощем вмиває.
Від узбережжя вітер налетів
І прохолоду моря навіває.
Нарешті тиша, тиша чарівна.
Нарешті тиша. Серце сну благає.
Та білопінна повінь весняна
Мені сльозами очі заливає.

УДВОХ

Сніжинка біла... Ще одна до кучі...
Коли підніжжя гір устелить сніг,
Узую ноги в постоли й онучі,
Запнусь щільніше, вийду за поріг,

В супутники собі узявши вдачу.

Уже на схилі озирнусь назад,

Аби побачить...

Знов тебе побачить!

НЕ МОЖУ ЗАБУТИ

Таке не забувається! Спливає

Те, що було, у пам'яті... Але

Життя триває. Так, життя триває,

І зрештою людина забуває.

Таке не забувається! Минають

Дні, місяці, роки. Спливає час.

І люди, навіть ті, що пам'ятають,

Все ж забувають, дещо забувають...

Таке не забувається! Забути

Душа, на жаль, не може про таке...

Але навіщо спогадів їй пути,

Якщо кохання вже не повернути?

РАНІШЕ НЕ ЗНАВ

Щоночі навесні і восени

На небо місяць сходить круторогий,

А я колись про це не знав нічого!

Печаллю невгамовною стає,

Те, що було лиш смутком напочатку,

А я колись про це не мав і гадки!

Милуйся дивним сяйвом досхочу -

Не стомить місяць погляду людського.

А я колись про це не знав нічого!
Однак сам місяць - втілення журби:
Бліде обличчя, сповнене тривоги...
Про це я теж колись не знав нічого!

СОНЦЕ НАД ГОРОЮ, СУТЕНІЄ

Якщо посутеніє, й за горою
Сховає сонце стомлене чоло -
Це все тому, що ти завжди зі мною!
Світатиме, й над кулею земною
Засяє знову сонце золоте -
Скажу: «тому, що ти завжди зі мною!»
Якщо земля здригнеться, і не встою,
Якщо на неї рухнуть небеса -
Це теж тому, що ти завжди зі мною!
Настане час, і тінню за тобою
Ходитиме уже моя душа -
Бо саме це, кохана, звать любов'ю!

ДЕНЬ, ЩО ТРИВОЖИТЬ ДУШУ

День зустрічі!
Коли, здавалось, зможе
Прийти нарешті та, що не прийшла.
День, що даремно душу розтривожив...
Заходить сонце. Світ вкриває мла.

МУРАХА

Азалії цвітуть.

Шумить весн~ний вітер
У верховітті верб і в листі молодім.
Мураха-крихітка з учора діловито
Сьогодні цілий день
Собі будує дім.

ДО НЕБА
Схопився раптом -
За поріг і в гори!
Мов долю власну, погляд проводжав
Той човен, що до неба плинув морем...

У СНАХ І НАЯВУ
Вдень і вночі - ходив, сидів, дрімав -
Неначе власну тінь, з собою поруч
Я від даного друга завжди мав.
Ми разом з нею все пережили,
Хто порахує довгі дні і ночі,
Які ми в марній тузі провели?
Віднині все змінилось у житті!
Ридаючи, покину рідну душу
І знову опинюсь на самоті.
Від дум сумних холоне в серці кров,
Та нікуди мені від них подітись...
А що як справді це була любов?

ВЕЧІРНІЙ СНІГОПАД
Ущухнув вітер. Вже посутеніло.

Як і тоді, лапятий сніг іде.
Де ти тепер? І що ти робиш, мила,
У вечір цей, у цей зимовий день?
Можливо, не забула? Прийдеш, може?
Нехай не наяву, а уві сні!
І щоб ніхто цей сон не потривожив! -
То ж, як засну, зустрінемось чи ні?
Лиш снігопад вечірній у вікні...

ЦИГАРКА

Цигарки дим солодкий і п'янкий!
Ми вірні друзі в радості і горі.
І вдих, і видих разом з ним легкий.
А скільки я про нього чув історій!
Казали, що колись у давнину
Одна красуня вмерла при пологах,
І на могилі листя тютюну -
«Гіркового зілля» - поросли розлого.
І з того часу тліє ця трава,
Без полум'я згораючи поволі.
Пливе димок, а з ним печаль сплива
І прикрощі гіркі людської долі.

ПІСНЯ ПІВНЯ

Якщо покинеш - все, що буде після, -
Це буде тільки півня рання пісня.
Це будуть знов сумні безсонні ночі,
Коли до ранку не змикаєш очі.

І навіть серце мріяти не хоче!
Це буде біль і розпач від розлуки,
Це буде не життя, а тільки муки...
Розвиднюватись почало поволі.
Один блукаю у зеленім полі.

БАТЬКИ

Осінніми предовгими ночами,
Під шелест листя, що не знає сну,
Я так любив сидіти біля мами
І слухати казки про давнину.
А може, я для того й народився,
Щоб ці казки почути? Так! Авжеж!
Ні! Наперед далеко не дивися -
Все зрозумієш, ставши батьком теж.

ЗАБУТА МРІЯ

Колись давно, покинувши свій дім,
У мандри мрія подалась безстрашно.
І раптом разом з вітром весняним
Додому повернулась, бідолашна.
Я вже й забув про неї - не впізнав!
Лиш потім уві сні згадав... Старію!
Як боляче, аби хто-небудь знав,
Нездійснені пригадувати мрії!

ШОВКОВИЙ ТУМАН

Коли стелився шовковий туман

І застилав нам очі, він пророчив
Розлуки розпач, зустрічей обман
І божевільні сльози серед ночі.
Коли стелився шовковий туман
І очі застилав, петлю зробила
Красуня молода і крадькома
Повісилась на гілці, бо любила...
Коли стелився шовковий туман
І застив очі, в небо, мов до раю,
П'яніючи від щастя, жартома
Умить злітала жайворонків згряя.
Коли стелився шовковий туман,
Зволожуючи очі, він пророчив
І першого побачення дурман,
І першої розлуки перший розпач!

СПОГАД

Та дівчина під місяцем одна -
Бліде обличчя, ледь прикрите тінню,
Волосся смоляного мерехтіння
І посмішка сумна і чарівна.
У стигла охолонути до дна
За ніч вода у річці вздовж фортеці.
Пхеньян завмер, як завмирає серце...
Та дівчина під місяцем одна!
Кохання ніч - і спогад на життя!
Тіла сплітались... О! Як ми кохались!
Сміялись і сльозами заливались,

І в сон на мить впадали, в забуття.
І знов уздовж ріки тяглась стіна,
І знов квітнева ніч свічки міняла,
І сльози знов росили покривала...
Та дівчина під місяцем одна!

НІЧ, КОЛИ ТИ НАСНИЛАСЯ МЕНІ

Ліхтар посеред ночі у вікні
Полискує, спалахує, тьмяніє.
Звук кроків, що поволі даленіє
І врешті-решт зникає в даліні.
Мій сон обірваний, але такий прекрасний,
В якому ти наснилася мені!
Ліхтар посеред ночі у вікні
Спалахує, тьмяніє, зовсім гасне.

КОХАННЯ

Чому ти не приходиш? За вікном
У сьайві місяця тремтить квітуча слива.
Закрив би очі і заснув щасливий
З тобою поруч безтурботним сном.
Шеренги хвиль весняного припливу
Доносять шум бенкету із хором
Царя морського, де пісні лунають,
І його доньки у танку кружляють...
А серце знову поринає в тьму.
І знову дощик землю поливає,
Та все. одно - на небі місяць сяє...

Чому ж ти не приходиш? Ну, чому?

СЕУЛЬСЬКА НІЧ

Нічних вогнів раптовий переляк:
Червоне світло і зелене світло.
Зелене вас запрошує привітно,
Червоне вам перекриває шлях.
Вони то гаснуть, то палахкотять,
Тьмят, іішають, спалахують і сяють.
Ряхтіють, пламеніють, миготять,
- Неначе мертву ніч охороняють.
Та ких же мук і серце зазнає:
Пітьма і світло - все переплелось.
Червоне в ньому плаче і голосить
Зелене теж горючі сльози· лле...
Червоне знов спалахує вночі,
А потім миготить зелене світло -
Нічного неба чорна далечінь,
Нічного неба морок безпросвітний.
Сеульських вулиць гоноровий шик,
Ночей сеульських славнозвісна пишність! -
Червоних ламп скорботність у душі,
Зелених ламп журлива безутішність...
Вони такі ж самотні, як і ми.
Їм теж ніколи не здолати тьми!

ОСІННІМ РАНКОМ

Під темним небом, хмурим, непроглядним,

Блищать дахи, промоклі від дощів.
Серед дерев змарнілих і кущів
Гуляє вітер, скиглить безпорадно.
Гірський туман долину покриває,
Густішає і, зрештою, ховає.
На берегах струмка холодний ранок
Опале листя кригою скував -
Мою невтішну душу нагадав
У невігойних і кривавих ранах.
Від спогадів, немов мала дитина,
Розбите серце плаче без упину.
«Тих днів ніколи вже не повернути,
Хоч як би ми не марили про них!»
Але в душі, яка забула сміх
І знає тільки сльози, голос чути -
Та кий ласкавий, лагідний, нежданий,
Та кий знайомий і такий жаданий!

СЕРЦЕ, ЯКЕ ЧЕКАЄ

Сховалось сонце. В сутінках зникає
Шлях, по якому ти прийшов колись.
Побляклі хмари з горами злились.
А серце все одно тебе чекає.
Я знаю, ти не прийдеш, любий друже!
Минулому немає вороття.
Чому ж тоді чекаю все життя?
Під місяцем гусак самотній тужить...

ТИ ВІД НЕЩАСТЯ ПЛАЧЕШ

Ти від нещастя плачеш, я це знаю.

Я у житті подібне пережив.

Печалі згодом вітер розганяє,

Змиває в море буряний приплив.

Душа все більш стає на камінь схожа -

Червоно-жовта піна почуттів

Її все менш хвилює і тривожить

У цім безглуздім світі і житті.

Поволі камінь мохом обростає,

Береговою скелею стає,

В яку висока хвиля марно б'є,

І вже ніяка буря не злякає.

СВІТАНОК

Від дерева на берег впала тінь.

У жовтім листі потонули ноги.

Ріку встелили брижі золоті.

Зі сходу небом сутінки повзуть.

Стою один і мовчки споглядаю,

Як сльози врешті хмарами стають.

Моя кохана! Звідки туга ця,

Що, як приплив червоний, серце вкрила

Й подушку заливає без кінця?

Душа, як хмари, місця не знаходить...

Уже світає. Ясний місяць сходить.

ПІСНЯ СТРУМКА

Якби ти вітерцем у полі стала,
Де місяць умивається в струмку, -
Мого вбрання подоли колихала б!
Якби з тобою ми перетворились
На дві личинки, безтурботні сні
Під дощ вечірній в горах нам би снились.

Якби ти стала каменем у горах,
Що височать над морем, ми удвох,
Обнявшись міцно, кинулися б в море.
Якби я духом полум'я зробився,
Я б твоє серце спопелив за ніч,
І сам на попіл теж перетворився!

ПОДУШКА З ВИШИТИМИ КАЧКАМИ

Строкатий місяць ліг на підвіконня,
Примруживши дві цяточки очей.
Стискаю зуби... Вмерти вже сьогодні?
Від самоти і розпачу ночей.
Калачиком згорнувшись, знов нудьгую.
Від сліз аж лікті змокли уві сні.
Посеред ночі десь фазан токує -
Йому також не спиться навесні.
Куди подушка молодих пропала,
Із вишитою парою качок,
Що на весілля нам подарували
Під гомін жартівливих балачок?
На котрій ми кохалися і спали,
І у подружній вірності клялись.

Зозуля на узгір'ї закувала:
«Було колись, колись, колись, колись... »

Невже подушки не знайти ніколи
І не позбутись самоти ночей?
Строкатий місяць ліг на підвіконня,
Примруживши дві цяточки очей.

ХОЛОДНІ СУТІНКИ

Побляклий місяць над похилим муром,
Що цвинтар стереже споконвіків,
Над скелею у сутінках похмурих
Кружляє пара гамірних круків.
На пагорбі обсипалася глина,
Надгробки диким зіллям поросли...
А поруч - передмістя і долина,
Де і мені будиночок звели.
Світ - вдалині, а цвинтар - на порозі,
І сльози холодніші від води...
О, бідне серце! У якому осінь
Вогнем палає, як довкіл сади.
Однак мені у цій холодній млі .
Дощів весняних чується дзюрчання.
Щільніше притискаюсь до землі
І місяцем милуюсь у мовчанні.

ЗБИРАННЯ ТРАВ

Зазеленіли трави на узгір'ї
За хаткою моєю,

Їхня тінь,
Здається, теж пливе за течією
По дну піщаному струмка
У далечінь.
Моя кохана! Де ти?
Я без тебе
Журюсь щодня у безладі думок,
Щодня сиджу на пагорбі і стебла
Трави зриваю
Й кидаю в струмок.

ГІРСЬКІ КВІТИ

У горах квіти квітнуть,
Квіти квітнуть.
І восени, і влітку, й навесні
У горах квіти квітнуть, квіти квітнуть.
Десь там у горах,
У далеких горах
Квітують дивні квіти в самоті.
Десь там у горах, у далеких горах.
Сюди пташки
Злетілись звідусюди,
Закохані у квіти, що цвітуть.
Сюди пташки злетілись звідусюди.
У горах квіти в'януть,
Квіти в'януть.
І восени, і влітку, й навесні
У горах квіти в'януть, квіти в'януть.

ЖИТИ І ПОМЕРТИ

«Навіщо я живу?» -

Запитую щодня

По декілька разів

І відповідь шукаю.

А може, то пусте!

Одвіку струменять

До моря ручаї -

Нічого не питають.

Якщо ми живемо,

То й помремо усі,

Щоб народитись знов

Мурахою на світі,

Яка будує дім,

Радіючи весні,

Радіючи життю

І сонечку, що світить.

КОЛИ ПОМРУ, НА НЕБО ПІДНІМУСЬ

Мені уже нема чого бажати

Під небом цим - ні сонця, ні дощу.

Свої пісні на волю відпущу

Услід за вітром, щоб не набридати...

Коли помру - на небо піднімусь,

А вдасться - й вище спробую піднятись.

Я знаю все, чого не буде після,

Якби я навіть сотню років жив!

Але й того, що вже я пережив,
Мені достатньо. Рано чи запізно
Ми всі йдемо, наситившись життям...
Якби я міг про все сказати в пісні!
На березі, куди не кинеш оком,
У скойках устриць сохнуть колючки,
Блукають сутінки, як постаті людські,
Серед каміння у воді глибокій...
Коли помру - на небо піднімусь,
Щоб там знайти цієї ночі спокій!

МИТЬ

Поглянь на цей місток через потік бурхливий!
Допоки я стояв, вагався, міркував...
Його знесли кудись стрімкі холодні хвилі,
Відрізавши мій шлях до тих, хто нас чекав.
Ти першою пройшла й поквапитись просила,
Але мене скував незрозумілий страх...
Та все ще додає надії крихта сили,
Коли нас душить плач на різних берегах.

ВЕСНЯНА НІЧ

Верба з корчмою поруч потемніла.
Маленька ластівка вмостила край вікна.
Спідничка чорна. Розправляє крила -
Немов питає, чи прийшла весна?
Не знає вітер, що й відповідати -
То подих затамує, то зітхне...

Туман вологий землю огортати
Почав поволі, а печаль - мене.

ПОКИНУТИЙ

Прокинувся,
Бо плакав уві сні.
з оселі ВИЙШОВ -
Дощ імжить у полі,
Десь жаби кумкають,
Мов дорікають долі,
І темна тінь маячить вдалині.
Схрестивши руки, довго міркував:
Іти чи ні?
Вже й світлячки злітатись
На світло почали...
І вирішив податись
В той бік, де хтось так весело співав.

УРОЧИСТІСТЬ

Зійшов на гору.
З неба сонце ллється.
Щось шепче вітер ранку. Миготить
Роса в траві... А знівечене серце
Від ран та болю стогне і тремтить.
Утім, стою - не плачу, як буває,
Коли катують серце почуття,
Бо саме в ці хвилини відчуваю
Всю урочистість нашого життя.

ДОШКА-ГОЙДАЛКА

Підстрибують, регочуть, заливаються -
На дошці-гойдалці в святковий Будди день··
Дівчата із Сончхона розважаються.
Послухайте мене, мої красунечки!
Не ставте гойдалку так близько до стіни -
Занадто сильний вітер дме із вулички!
Будь обережна й ти, моя сестриченько!
Із-за стіни у двір звисають коси верб,
Такі густі, що ти пораниш личенько.
То вверху, то вниз... Ну, як таке обожнювать?
Та родичі близькі сончхонівських дівчат
Ту гойдалку з коханням ототожнюють.

МОВЧАЗНА МОЛИТВА

Ти вже й заснула, люба моя соня!
Лиш перші жаби кумкать почали.
Смакую холодок нічної мли,
Спустивши босі ноги з підвіконня.
Думки, немов туман, і всі - про тебе!
В чийсь оселі службу завели.
Гучніше жаби кумкать почали...
Душа парить поміж землею й небом.
Повільно встав, щоб не порушить тиші
І спокою зірок. Присів край ніг -
Замилувався тілом. Врешті ліг,
До тебе притискаючись щільніше.

ВИКЛИКАННЯ ДУХА

Ім'я, що умить в порожнечі розтало,
В якого господаря раптом не стало,
Ім'я, що розбилось і прахом розпалось...
Ім'я, що до смерті зі мною зосталось.
Залишилось в серці лиш слово єдине,
Не сказане мною коханій людині,
Не сказане тій, що кохав до безтями,
Не сказане тій, що кохав до безтями.
Чіпляється сонце за Західні гори,
Здається, що й олені тужать від горя.
Піднявшись на скелю, стою біля краю -
Єдине у світі ім'я повторяю.

ЗАПАХ ЖІНКИ

Можливо, сонця запах, теплий, щирий?
Чи місяця в мереживі хмарок?
Ні! Запах поту, прілий запах шкіри
Під одягом, що від дощу промок.
Морська блакить... Човни... Маленька пристань...
Журливий плин щоденного буття.
І тільки в душах, що єднає пристрасть, -
Жагучий стогін справжнього життя!
Так пахне гай, де похорон відбувся.
Так пахнуть трюми з привидами тих,
Хто вийшов в море і не повернувся.
Так пахнуть весни, свіжа риба й ти!

Здуває вітер з круч туман прозорий.

Зник ліхтаря далекий силует...

О, запах жінки! Ароматів море!

О, запах жінки! Пахощів букет!

ПІВМІСЯЦЬ

Сідає сонце в річку посивілу.

Холодний вечір... Вітер, як завжди...

Повзе поволі, наче із могили,

На небо місяць, кволий і блідий.

Глибока осінь западає в душу.

Від мряки почорнішала земля,

Густий туман насунувся здаля.

А серце біль несамовитий душить.

Плететься старість юності на зміну.

Цього не помічає лиш сліпий!

Вона пішла... І місяць опромінив

Шипшини облетілої шипи.

УВЕЧЕРІ

Плететься череда. Вже ні душі на полі.

Горлянки жаб орда все голосніш дере.

Тьмяніють небокрай і схили гір поволі.

І мостяться пташки на маківках дерев.

Дивлюся на поля, безлюдні і безкраї,

Понурено схиливши голову свою.

Стою - не ворухнусь, лиш іноді зітхаю.

Чому - не знаю сам, а все одно стою.

Неначе щось забув... Ніяк не пригадаю,
Ні як парять думки, ні як душа парить.
І раптом вдалині над почорнілим гаєм
Помітив сяйва блиск і зірку, що горить.

ВЕСІЛЬНА СУКНЯ

Весна пройшла, як сон... Посутеніло.
Весна пройшла - і знову світ зачах.
Весна пройшла - і квіти помарніли,
І безутішні сльози на очах.
Мов божевільна, дівчина ридає,
Стискаючи в руці засохлий квіт.
Виходить заміж - дім свій покидає,
Неначе покидає білий світ.
Від сліз весільну сукню хоч викручуй.
Весна пройшла, але життя тече...
Та сльози безутішні і горючі
Все ллються із розпачливих очей.

БАТЬКІВЩИНА

1

Свій рідний край забуде звір... Людина
Його ніколи не забуде. Ні!
Якщо колись вона його й покине,
Він буде їй ввижатись уві сні.
Чи манять її прадідів могили?
Чи спогади веселі та сумні? -
Не зна_ю я... Але вітчизна мила

Тепер щоночі сниться і мені.

2

Там навесні пташки співають в горах,

На схилах гір азалії цвітуть...

Там восени у синє-синє море

Струмки кленове золото несуть.

Там від небес, небесної блакиті

Очей не відірвати ні на мить!

На обрії, де море й небо злиті,

Човна вітрило ледве майорить.

3

Щомиті клянучи життя собаче,

Блукаю світом, доки не помер,

Але у снах я все частіше бачу

Свій рідний край, батьків, братів, сестер...

Вітчизна завжди у людському серці!

І неможливо нам її забуть.

Вітчизна завжди у людському серці!

І всі шляхи до неї нас ведуть.

4

На берег хвиля очерет притягне,

Наступна знову в річку віднесе...

Настане день - повернеться бродяга,

Пройшовши у житті через усе.

Тож не кажіть, що всі мости розмиті,

Що вам не сниться рідний край вночі...

Поки живі, залиште все на світі -

Додому повертайтеся мерщій!

ЧАНБЬОЛЛІ

Рожева блузка чогорі палає,
Дощ золотий струмує по землі.
Тут, у Пхеньяні, кожний добре знає
Історію про острів Чанбьоллі.
Дощ струменить на парасоль барвистий
В зміястих візерунках, з нього вниз
Краплини котяться розірваним намистом...
Кружляють над широким Тедонганом,
голосять гірко крихітні пташки.
Розлуки місцем у часи тяжкі
Став Чанбьоллі посеред Тедонгана!

ПРИЄМНИЙ СОН

Весняне сонце, росами умите,
Осяяло глухе гірське село,
Прокинувся, вдягнув легеньку свиту
І в поле вийшов, де усе цвіло.
Ранковий вітер тіло пестить вдячно
Короткими поривами тепла.
Йду по траві, ступаючи обачно,
Щоб не прим'яти жодного стебла.
Минулих літ пригадую тривоги
І про майбутні думаю діла,
Душею й тілом щиро вдячний Богу
Зо сон приємний ночі, що пройшла!

ТРИ НЕВЕЛИЧКІ ВІРШІ

1

Поглянеш з гір - яке прекрасне море!
Поглянеш з моря, гори - благодать!
Так і бродяжить став, собі на горе,
Не знаючи, де дім побудувать.

2

Багатством не хизуйтесь і не заздріть
У бідності нікому! Не кажіть,
Що світ без дурнів... Треба просто жить,
Як хочеться. Аби собі на радість!

3

Померлого не називають милим,
Як рваний чобіт чоботом не звуть.
Гризуть жуки старі пеньки на схилах
Гори Намсан, де квіти не цвітуть.

САМОТНЯ МОГИЛА

Як ви пішли, в моїй душі сумній
Неначе хтось могилу став копати.
Могилу, на якій і навесні
Уже не можуть квіти розцвітати.
Пройшло вже десять років! І весь час
Я у минуле поверта~ся знову,
Щодня, щомиті згадуючи вас...
Як ви пішли, не проронивши й слова.
Я сподівався, що усе мине.
Казали, час - найкращі в світі ліки!

Неначе вчора кинули мене,
І відучора ця печаль навіки...
Я вас ніколи вже не поверну!
Та бідне серце спокою не знає.
Щоразу, зустрічаючи весну,
У груди б'ю і сльози проливаю.

ДУМАЮ ПРО КОХАНУ

1

Як та хмаринка, що спекотним літом
Пливе струмком і в хвилях розтає,
В моїй душі, немов дощем умите,
Коханої обличчя постає.

2

Самотнє серце спокою не знає,
Веде у гори, в хащі, бур'яни...
«Кохана! Де ти?» - Лиш ім'я лунає,
Відгукуючись голосом луни.

3

І раптом у струмку, що полем в'ється,
Здалось, помітив! Кинувся бігцем...
Немов злякавшись збудженого серця,
Вода сховала любої лице!

4

На перехресті долі в'януть квіти
І знову розцвітають крадькома.
Піщаний шлях підвод слідами вкритий,
Лише слідів коханої нема!

ЗИМА

Кістки гілок угору простягнуло,
Замерзле, голе, як і поруч ліс,
Самотнє дерево нахнюпилось понуро,
Здригаючись від вітру чи від сліз.
Нарешті сніг! Ущухнув вітер. Тиша.
Сніжинки падають на землю і на гай.
Здається, небо деревце колише,
Вкриває снігом, шепче: «Засинай!»
І дерево поволі засинає
Під ковдрою зі снігу. І у снах
Зими страхаючись, уже надію має,
Що все мине, й повернеться весна.
І хай собі лютує, віє вітер -
Не вб'є життя його цупкий батіг.
Зима мине, і знову все розквітне,
Як тільки квітень ступить на поріг!

МИНАЮТЬ ЛІТА

У цьому році - знов печалі давні,
Що серце бідне з року в рік ятрать.
Хай зваблює мене дорога дальня -
Свою любов я буду тут чекать.
З чим порівняти ту, яку кохаєш?
Хіба з дощем, коли, згубивши шлях,
Розмитими стежинками блукаєш
І раптом бачиш місяць в небесах.

Хіба осіннє поле винувате,
Що в ньому в'януть квіти і трава?
Уже заради того жити варто,
Щоб згадувати любої слова!

ПОСТІЛЬ

Волоссям довгим з хмари дощ пролився.

Ти, мабуть, теж закохана була
В ту ніч, коли кімнатою стелився
Постелі аромат, що мла пила.
Ти також кожну бусинку. кохала
У блискавиці спалахах швидких...
Як я журюсь, якби ти тільки знала,
Без тебе і тих пахощів п'янких!

ЩОНОЧІ

На самоті у холоді щоночі
До мене ти приходиш уві сні.
Та тільки-но розплющу вранці очі,
Як жити знов не хочеться мені.
Чумацьким Шляхом ти ідеш так рано,
А я сідаю знову ткати шовк...
Приходь до мене будь-коли, коханий!
Та краще б на світанку ти прийшов.

ПАГОРБИ

Лиш пагорби! Лиш пагорби щодня!
І вчора, і сьогодні переходжу...

Вже скільки літ прямую навмання,
Шукаючи її, і не знаходжу.
Лиш пагорби! Доріг нема ніде.
Пройшов сто лі чи більше - вже й не знаю.
У білих водах знов згасає день,
А я усе ще пагорби долаю.

ЯКА ГЛИБОКА НІЧІ

На вулицях Сеула справжнє свято!
Гніздечка ліплять ластівки до стріх,
Весна зелена, прагнучи утіх,
Танцює з горобцями заповзято.
Весна гуляє! Пестить верби вітер...
Тож повені, кохана, не чекай!
Весна вже тут! Зачуєш кроки, знай -
Це я до тебе кваплюся з привітом!

ВЕСНА

Стрімка ріка з прозорою водою,
Ягнята, пагорб в дзеркалі ріки,
Іксан в червоних квітах за рікою -
Весни ознаки на землі батьків.
Проте я довгий шлях здолаю жваво,
Аби в Сеулі, де колись я жив,
Побачить Самгаксан в зелених травах
І в Суннемун почути спів птахів.
Побачити й почути знову все це -
На світі щастя більшого нема!

Чому ж тоді таке холодне серце
В коханої моєї, мов зима?

ОДИН У МАЛЕНЬКІЙ КІМНАТІ

Туман холодний землю огортає,
Мов білим снігом порошить зима.
Тремтить промокле листя. І ридає

Моя душа, покинута всіма.

Скорботний вік лиш старість пропонує.

Небесна мла сочиться крізь гілля.

Спадай же, листя! Хай пільма панує! -

Лише тоді заснути зможу я.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
 КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
 КОРЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ЦЕНТР В УКРАЇНІ (KESUA)
 УНІВЕРСИТЕТ КЕМЬОН (KEIMYUNG UNIVERSITY)

СЕРТИФІКАТ

Серія ПК № 0311

засвідчує, що **Андріанов Дмитро Володимирович**
 у період з «01» лютого 2021 р. по «30» червня 2021 р.
 успішно пройшов навчання за програмою підвищення кваліфікації
 «Актуальні питання сучасної корейської мови: мовний, перекладознавчий,
 методичний аспекти» (обсяг 240 годин / 8 кредитів)
 та набув таких компетентностей і навичок:
 використовувати в професійній діяльності знання про сучасну корейську мову,
 її фонетичні, лексичні, граматичні особливості; застосовувати сучасні методи і
 прийоми викладання корейської мови з урахуванням лінгво-культурологічних
 аспектів її функціонування; здійснювати усний і письмовий переклад,
 спираючись на сучасні здобутки перекладознавчих студій.

Ректор КНЛУ

Р. В. Васько

«30» червня 2021 р.

Реєстраційний № 20/21

**Державний заклад
 «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
 ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
 ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»**

Південноукраїнський центр професійного розвитку керівників
 та фахівців соціальної сфери

СЕРТИФІКАТ

про стажування

№ ПС 32/1 -001/2021

Видано **Андріанову
 Дмитру Володимировичу**

про те, що з «12» лютого 2021 р.

по «14» липня 2021 р.

він стажувався за змішаною (очно-дистанційною) формою за
 індивідуальною програмою «Інтенсивні методи викладання
 корейської мови» обсягом 120 год. (4 кредити ЕКТС),
 кваліфікаційна категорія «викладач корейської мови».

За час стажування досягнув таких результатів за модулями:

<p>Професійно-мовленнєва підготовка педагогічних (науково-педагогічних) працівників у сфері коресивства:</p> <ul style="list-style-type: none"> - оволодіння навичками аналізу теоретичного підґрунтя в галузі педагогічної освіти; - набуття досвіду з питань диференціації педагогічних терміносистем і феноменів; - формування вмінь коректно виявляти базові педагогічні умови професійно-педагогічної підготовки викладачів; - оволодіння вміннями детермінувати складники готовності й підготовленості фахівців різних галузей до виконання професійних обов'язків засобами іноземної (корейської) мови.
<p>Методологічні орієнтири професійно-мовленнєвої підготовки викладачів корейської мови і літератури:</p> <ul style="list-style-type: none"> - формування навичок формування різноаспектних професійно-орієнтованих вимог до фахівців філологічного і нефілологічного профілів; - оволодіння навичками детермінувати специфічні освітні аспекти професійної підготовки фахівців філологічного і нефілологічного профілів відповідно до конкретного часу; - оволодіння стратегічними технологіями декодування внутрішнього мовлення представників рідної й іноземної культури; - опанування вміннями успішної реалізації комунікації через репетитивні й продуктивні види мовленнєвої діяльності (українською, корейською, англійською мовами).
<p>Підходи до професійно-мовленнєвої підготовки викладачів корейської мови і літератури:</p> <ul style="list-style-type: none"> - оволодіння методикою успішного крос-культурного спілкування іноземною / іноземними мовами / мовами (українською, корейською, англійською мовами) з урахуванням дискурсивних детермінант комунікації; - набуття досвіду в сфері професійно-мовленнєвої підготовки викладачів-полілінгвістів; - оволодіння навичками ідентифікації академічних векторів орієнтування в контексті навчально-методичного забезпечення професійної підготовки викладачів корейської мови і літератури відповідно до вимог сьогодення; - усвідомлення інтегративного характеру процесу викладацької діяльності викладача корейської мови і літератури.
<p>Стан професійно-мовленнєвої підготовки викладачів корейської мови і літератури:</p> <ul style="list-style-type: none"> - оволодіння навичками детермінації принципів, підходів, законів, закономірностей професійно-мовленнєвої підготовки викладачів корейської мови і літератури у вищій в контексті україно-корейських взаємин; - оволодіння вміннями адекватного визначення принципів навчання викладачів корейської мови і літератури в контексті специфіки їхньої професійної діяльності; - усвідомлення сутності таких культурологічних феноменів, як-от: «культурні норми», «культурні цінності», «культурно-комунікативна поведінка», «соціокультурний стереотип»; - опанування навичками встановлення національно-маркованих цінностей інтерлокаторів та їх урахування в процесі академічного спілкування.

Виконав підсумкову роботу і пройшов підсумковий контроль з результатом «Відмінно»

В.о. ректора
 М. П. _____
 О. Я. Чебикін

м. Одеса «14» липня 2021 року
 Реєстраційний № 001/2021